Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 октомври 2013 година

за създаване на Митнически кодекс на Съюза

(преработен текст)

(ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) 2016/2339 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година	L 354	32	23.12.2016 г.
►M2	Регламент (ЕС) 2019/474 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 година	L 83	38	25.3.2019 г.
►M3	Регламент (ЕС) 2019/632 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година	L 111	54	25.4.2019 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 90 (952/2013)

►C2 Поправка, ОВ L 267, 30.9.2016 г., стр. 2 (952/2013)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 октомври 2013 година

за създаване на Митнически кодекс на Съюза

(преработен текст)

СЪДЪРЖАНИЕ

ДЯЛ I	**ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**
ГЛАВА 1	***Обхват на митническото законодателство, мисия на митниците и определения***
ГЛАВА 2	***Права и задължения на лицата с оглед на митническото законодателство***
Раздел 1	**Предоставяне на информация**
Раздел 2	**Митническо представителство**
Раздел 3	**Решения, свързани с прилагане на митническото законодателство**
Раздел 4	**Одобрен икономически оператор**
Раздел 5	**Санкции**
Раздел 6	**Жалби**
Раздел 7	**Контрол върху стоките**
Раздел 8	**Съхраняване на документи и друга информация, такси и разходи**
ГЛАВА 3	***Преизчисляване на суми в друга валута и срокове***
ДЯЛ II	**ЕЛЕМЕНТИ, ВЪЗ ОСНОВА НА КОИТО СЕ НАЛАГАТ ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ МИТА И ДРУГИ МЕРКИ ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СТОКИ**
ГЛАВА 1	***Обща митническа тарифа и тарифно класиране на стоки***
ГЛАВА 2	***Произход на стоките***
Раздел 1	**Непреференциален произход**
Раздел 2	**Преференциален произход**
Раздел 3	**Определяне на произхода на конкретни стоки**
ГЛАВА 3	***Стойност на стоките за митнически цели***
ДЯЛ III	**МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ И ОБЕЗПЕЧЕНИЯ**
ГЛАВА 1	***Възникване на митническо задължение***
Раздел 1	**Митническо задължение при внос**
Раздел 2	**Митническо задължение при износ**
Раздел 3	**Общи разпоредби за митническите задължения при внос и износ**
ГЛАВА 2	***Обезпечаване на потенциално или съществуващо митническо задължение***
ГЛАВА 3	***Събиране, плащане, възстановяване и опрощаване на вносните или износните мита***

▼B

Раздел 1	**Определяне на размера на вносните или износните мита, уведомяване за митническото задължение и вземане под отчет**
Раздел 2	**Плащане на вносните или износните мита**
Раздел 3	**Възстановяване и опрощаване**
ГЛАВА 4	***Погасяване на митническо задължение***
ДЯЛ IV	**ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА**
ГЛАВА 1	***Обобщена декларация за въвеждане***
ГЛАВА 2	***Пристигане на стоките***
Раздел 1	**Въвеждане на стоките в митническата територия на Съюза**
Раздел 2	**Представяне, разтоварване и проверка на стоки**
Раздел 3	**Временно складиране на стоки**
ДЯЛ V	**ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА МИТНИЧЕСКИ СТАТУС, ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ, ПРОВЕРКА, ВДИГАНЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ СЪС СТОКИ**
ГЛАВА 1	***Митнически статус на стоките***
ГЛАВА 2	***Поставяне на стоки под митнически режим***
Раздел 1	**Общи разпоредби**
Раздел 2	**Стандартни митнически декларации**
Раздел 3	**Опростени митнически декларация**
Раздел 4	**Разпоредби, приложими за всички митнически декларации**
Раздел 5	**Други опростявания**
ГЛАВА 3	***Проверка и вдигане на стоки***
Раздел 1	**Проверка**
Раздел 2	**Вдигане**
ГЛАВА 4	***Разпореждане със стоки***
ДЯЛ VI	**ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВНОСНИ МИТА**
ГЛАВА 1	***Допускане за свободно обращение***
ГЛАВА 2	***Освобождаване от вносни мита***
Раздел 1	**Върнати стоки**
Раздел 2	**Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето**

▼B

ДЯЛ VII	**СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ**
ГЛАВА 1	***Общи разпоредби***
ГЛАВА 2	***Транзит***
Раздел 1	**Вътрешен и външен транзит**
Раздел 2	**Съюзен транзит**
ГЛАВА 3	***Складиране***
Раздел 1	**Общи разпоредби**
Раздел 2	**Митническо складиране**
Раздел 3	**Свободни зони**
ГЛАВА 4	***Употреба за специфични цели***
Раздел 1	**Временен внос**
Раздел 2	**Специфична употреба**
ГЛАВА 5	***Усъвършенстване***
Раздел 1	**Общи разпоредби**
Раздел 2	**Активно усъвършенстване**
Раздел 3	**Пасивно усъвършенстване**
ДЯЛ VIII	**СТОКИ, ИЗВЕДЕНИ ОТ МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА**
ГЛАВА 1	***Формалности преди напускането на стоките***
ГЛАВА 2	***Формалности при напускане на стоките***
ГЛАВА 3	***Износ и реекспорт***
ГЛАВА 4	***Обобщена декларация за напускане***
ГЛАВА 5	***Уведомление за реекспорт***
ГЛАВА 6	***Освобождаване от износни мита***
ДЯЛ IX	**ЕЛЕКТРОННИ СИСТЕМИ, ОПРОСТЯВАНИЯ, ДЕЛЕГИРАНЕ НА ПРАВОМОЩИЯ, ПРОЦЕДУРА НА КОМИТЕТ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**
ГЛАВА 1	***Разработване на електронни системи***
ГЛАВА -2	***Опростявания при прилагането на митническото законодателство***
ГЛАВА 3	***Делегиране на правомощия и процедура на комитет***
ГЛАВА 4	***Заключителни разпоредби***
ПРИЛОЖЕНИЕ	**ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО**

▼B

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Обхват на митническото законодателство, мисия на митниците и определения

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се създава Митнически кодекс на Съюза („Кодексът“), който урежда общите правила и процедури, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея.

Без да се засягат международното право, международните конвенции и законодателството на Съюза в други области, Кодексът се прилага еднакво на цялата митническа територия на Съюза.

2. Определени разпоредби на митническото законодателство могат да се прилагат извън митническата територия на Съюза в рамките на законодателство, уреждащо специфични области, или на международни конвенции.

3. Определени разпоредби на митническото законодателство, включително опростяванията, които то предвижда, се прилагат за търговията със съюзни стоки между части от митническата територия на Съюза, за които се прилагат разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО или Директива 2008/118/ЕО, и части на тази територия, за които тези разпоредби не се прилагат, или за търговията между части от тази територия, за които тези разпоредби не се прилагат.

Член 2

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, в които се определят разпоредбите на митническото законодателство и неговите опростявания, свързани с митническото деклариране, доказателството за митническия статус, използването на режима на вътрешен съюзен транзит доколкото това не засяга правилното прилагане на съответните данъчни мерки, приложими към търговията със стоки на Съюза, както е посочено в член 1, параграф 3. В посочените актове може да се включват разпоредби за специалните случаи, свързани с търговията със съюзни стоки с участието само на една държава членка.

Член 3

Мисия на митническите органи

Митническите органи отговарят основно за надзора на външната търговия на Съюза, с което допринасят за лоялната и отворена търговия, за изпълнението на външните аспекти на вътрешния пазар, общата търговска политика и другите общи политики на

▼B

Съюза, свързани с търговията, както и за общата сигурност на веригата на доставките. Митническите органи въвеждат мерки, особено такива, насочени към:

а) защита на финансовите интереси на Съюза и на неговите държави членки;

б) защита на Съюза от нелоялна и незаконна търговия при подпомагане на законната стопанска дейност;

в) гарантиране на сигурността и безопасността на Съюза и неговите жители и на опазването на околната среда, при необходимост в тясно сътрудничество с други органи; и

г) поддържане на уместен (съразмерен) баланс между митническия контрол и улесняване на законната търговия.

Член 4

Митническа територия

1. Митническата територия на Съюза включва следните територии, в това число техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство:

— територията на Кралство Белгия,

— територията на Република България,

— територията на Чешката република,

— територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,

— територията на Федерална република Германия с изключение на остров Хелголанд и територията на Бьосинген (Договор от 23 ноември 1964 г. между Федерална република Германия и Конфедерация Швейцария),

— територията на Република Естония,

— територията на Ирландия,

— територията на Република Гърция,

— територията на Кралство Испания с изключение на Сеута и Мелила,

— територията на Френската република с изключение на френските отвъдморски страни и територии, за които се прилагат разпоредбите на част четвърта от ДФЕС,

— територията на Република Хърватия,

▼M2

— територията на Италианската република с изключение на община Ливиньо,

▼B

— територията на Република Кипър съгласно разпоредбите на Договора за присъединяване от 2003 г.,

▼B

— територията на Република Латвия,

— територията на Република Литва,

— територията на Великото херцогство Люксембург,

— територията на Унгария,

— територията на Малта,

— територията на Кралство Нидерландия в Европа,

— територията на Република Австрия,

— територията на Република Полша,

— територията на Португалската република,

— територията на Румъния,

— територията на Република Словения,

— територията на Словашката република,

— територията на Република Финландия,

— територията на Кралство Швеция, и

— територията на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и на Англо-нормандските острови и остров Ман.

2. Следните територии, включително техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство, които се намират извън територията на държавите членки, се считат за част от митническата територия на Съюза, като се имат предвид приложимите за тях конвенции и договори:

а) ФРАНЦИЯ

Територията на Княжество Монако съгласно Митническата конвенция, подписана в Париж на 18 май 1963 г. (Journal officiel de la République française (Официален вестник на Френската република) от 27 септември 1963 г., стр. 8679);

б) КИПЪР

Територията на суверенните базови зони Акротири и Декелия на Обединеното кралство, определени съгласно Договора относно създаването на Република Кипър, подписан в Никозия на 16 август 1960 г. (Серия договори на Обединеното кралство, № 4 (1961) Cmnd 1252).

Член 5

Определения

За целите на Кодекса се прилагат следните определения:

1) „митнически органи“ означава митническите администрации на държавите членки, които отговарят за прилагането на митническото законодателство, както и всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени митнически законодателни разпоредби;

▼B

2) „митническо законодателство“ означава законодателството, съставено от всяко едно от следните:

а) Кодекса и разпоредбите за неговото допълване или прилагане, приети на равнището на Съюза или на национално равнище;

б) Общата митническа тарифа;

в) законодателството относно системата на Съюза за освобождаване от мита;

г) международните споразумения, които съдържат митнически разпоредби, доколкото са приложими в Съюза;

3) „митнически контрол“ означава специфични действия, извършвани от митническите органи за осигуряване на спазването на митническото и друго законодателство, уреждащо въвеждането, напускането, транзита, движението, складирането и специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави или територии извън тази територия, както и наличието и движението на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки и стоки, поставени под режим специфична употреба;

4) „лице“ означава физическо лице, юридическо лице и всяко сдружение на лица, което не е юридическо лице, но е с призната правоспособност да извършва правни действия съгласно правото на Съюза или националното право;

5) „икономически оператор“ означава лице, което в рамките на своята стопанска дейност участва в дейности, обхванати от митническото законодателство;

6) „митнически представител“ означава всяко лице, определено от друго лице да изпълнява действията и формалностите, изисквани съгласно митническото законодателство, във взаимоотношенията му с митническите органи;

7) „риск“ означава вероятността да настъпи събитие и въздействието му във връзка с въвеждането, напускането, транзита, движението или специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави или територии извън тази територия, и във връзка с наличието в рамките на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки, което:

а) би попречило на правилното прилагане на мерки на Съюза или национални мерки;

б) би изложило на опасност финансовите интереси на Съюза и на неговите държави членки; или

в) би застрашило сигурността и безопасността на Съюза и неговите жители, здравето на хората, животните или растенията, околната среда или потребителите;

▼B

8) „митнически формалности“ означава всички операции, които трябва да бъдат извършени от дадено лице и от митническите органи с цел спазване на митническото законодателство;

9) „обобщена декларация за въвеждане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в установения конкретен срок, че определени стоки ще бъдат въведени на митническата територия на Съюза;

10) „обобщена декларация за напускане“ означава актът, с който дадено лице информира митническите органи в установената форма, по установения начин и в установения конкретен срок, че определени стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза;

11) „декларация за временно складиране“ означава актът, с който дадено лице обявява в установената форма и по установения начин, че определени стоки са на временно складиране;

12) „митническа декларация“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си за поставяне на стоки под определен митнически режим, като посочва където е уместно специфични мерки, които следва да бъдат приложени;

13) „декларация за реекспорт“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си да изведе несъюзни стоки от митническата територия на Съюза, с изключение на онези, които са в режим свободна зона или на временно складиране;

14) „уведомление за реекспорт“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си да изведе от митническата територия на Съюза несъюзни стоки, които са в режим свободна зона или са на временно складиране;

15) „декларатор“ означава лицето, което подава митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация или уведомление за реекспорт от свое име или лицето, от чието име се подава такава декларация или уведомление;

16) „митнически режим“ означава всеки един от следните режими, под които могат да бъдат поставени стоките съгласно Кодекса:

а) допускане за свободно обращение;

б) специални режими;

в) износ;

▼B

17) „временно складиране“ означава положението, при което несъюзни стоки са временно оставени за съхранение под митнически надзор за периода между представянето им на митническите органи и поставянето им под митнически режим или реекспорт;

18) „митническо задължение“ означава задължението на лице да заплати размера на вносните или износните мита, приложими за определени стоки съгласно действащото митническо законодателство;

19) „длъжник“ означава всяко лице, което е отговорно за заплащане на митническо задължение;

20) „вносни мита“ означава митата, дължими при вноса на стоки;

21) „износни мита“ означава митата, дължими при износа на стоки;

22) „митнически статус“ означава статусът на стоките като съюзни или несъюзни стоки;

23) „съюзни стоки“ означава стоките, които попадат в една от следните категории:

а) стоките, които са изцяло получени на митническата територия на Съюза и които не съдържат в себе си стоки, внесени от държави или територии извън митническата територия на Съюза;

б) стоките, въведени на митническата територия на Съюза от държави или територии извън тази територия и допуснати за свободно обращение;

в) стоките, получени или произведени на митническата територия на Съюза само от стоките по буква б) или от стоките по букви а) и б);

24) „несъюзни стоки“ означава стоките, различни от посочените в точка 23, или стоките, които са загубили своя митнически статус на съюзни стоки;

25) „управление на риска“ означава системното идентифициране на риска, в т.ч. чрез проверки на случаен принцип, и прилагането на всички необходими мерки за ограничаване излагането на риск;

26) „вдигане на стоки“ означава актът, чрез който митническите органи предоставят стоките за целите, предвидени в митническия режим, под който са поставени стоките;

27) „митнически надзор“ означава дейността на митническите органи за осигуряване спазването на митническото законодателство и където е целесъобразно и уместно, на други разпоредби, приложими за стоките,предмет на тази дейност;

▼B

28) „възстановяване“ означава възстановяване на размера на платените вносни или износни мита;

29) „опрощаване“ означава освобождаването от задължението за заплащане на размера на неплатените вносни или износни мита;

30) „►C2 преработени продукти ◄“ означава стоки, поставени под режим усъвършенстване, които са били подложени на операции по усъвършенстване;

31) „лице, установено на митническата територия на Съюза“ означава:

а) в случаите на физическо лице — всяко лице, чието обичайно местопребиваване е на митническата територия на Съюза;

б) в случаите на юридическо лице или сдружение на лица — всяко лице, чието седалище, централно управление или постоянно установена стопанска дейност се намира на митническата територия на Съюза;

32) „постоянно установена стопанска дейност“ означава определено място на стопанска дейност, на което постоянно са налице необходимите човешки и технически ресурси, и посредством което определено лице извършва изцяло или частично свързаните с митниците операции.

33) „представяне на стоки на митницата“ означава уведомяването на митническите органи за пристигането на стоки в митническото учреждение или на всяко друго място, определено или одобрено от митническите органи и разположението на тези стоки за митнически контрол;

34) „държател на стоките“ означава лицето, което е собственик на стоките или което има подобно право на разпореждане с тях, или което има физически контрол върху тях;

35) „титуляр на режима“ означава:

а) лицето, което подава митническата декларация или от името на което се подава тази декларация; или

б) лицето, на което са прехвърлени правата и задълженията по отношение на определен митнически режим;

36) „мерки на търговската политика“ означава нетарифните мерки, установени като част от общата търговска политика под формата на разпоредби на Съюза, уреждащи международната търговия със стоки;

37) „операция по усъвършенстване“ означава всяко едно от следните действия:

►C2 а) обработката на стоки, включително ◄ тяхното монтиране или комплектуване, или сглобяване с други стоки;

▼C2

б) преработката на стоки;

▼B

в) унищожаването на стоки;

г) поправката на стоки, включително пълното им възстановяване и поставянето им в изправност;

д) използването на стоки, които не се съдържат в ►C2 преработените продукти ◄, но позволяват или улесняват производството им, дори ако се изразходват изцяло или частично в процеса (спомагателни производствени материали);

38) „рандеман“ означава количеството или процентът ►C2 преработени продукти ◄, получени от усъвършенстването на определено количество стоки, поставени под режим усъвършенстване;

39) „решение“ означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното(ите) лице(а);

40) „превозвач“ означава:

а) във връзка с въвеждането, лицето, което въвежда стоките или което поема отговорност за превозването на стоките на митническата територия на Съюза. При все това:

i) в случай на комбиниран транспорт „превозвач“ означава лицето, управляващо транспортното средство, което след като е въведено на митническата територия на Съюза, се движи самостоятелно като активно транспортно средство;

ii) при превоз по море или въздух, в случаите на плавателен съд по съвместна договореност или по договор, „превозвач“ означава лицето, което сключва договора и издава коносамент или въздушна товарителница за действителното превозване на стоките на митническата територия на Съюза;

б) във връзка с напускането лицето, което извежда стоките или което поема отговорност за превозването на стоките извън митническата територия на Съюза. При все това:

i) в случай на комбиниран транспорт, когато активното транспортно средство, напускащо митническата територия на Съюза, превозва само друго транспортно средство, което след пристигането на активното транспортно средство на местоназначението му ще се движи самостоятелно като активно транспортно средство, „превозвач“ означава лицето, което ще управлява транспортното средство, което ще се движи самостоятелно, след като напускащото митническата територия на Съюза транспортно средство пристигне на местоназначението си;

▼B

ii) при превоз по море или въздух, в случаите на плавателен съд по съвместна договореност или по договор, „превозвач“ означава лицето, което сключва договора и издава коносамент или въздушна товарителница за действителното извеждане на стоките от митническата територия на Съюза;(за действителното превозване на стоките извън митническата територия на Съюза);

41) „комисиона за покупка“ означава възнаграждение, платено от вносител на агента му за услугата да го представлява при покупката на остойностявани стоки.

ГЛАВА 2

Права и задължения на лицата с оглед на митническото законодателство

Раздел 1

Предоставяне на информация

Член 6

Средства за обмен и съхраняване на информация и общи изисквания за данните

1. Всеки обмен на информация, като например декларации, заявления или решения, между митническите органи и между икономическите оператори и митническите органи, както и съхранението на тази информация съгласно митническото законодателство, се извършва посредством използването на средства за електронна обработка на данни.

2. За целите на обмена и съхранението на информация, посочени в параграф 1, се изготвят общи изисквания за данните.

3. Могат да се използват и други средства за обмен и съхранение на информация, различни от средствата за електронна обработка на данни, посочени в параграф 1, както следва:

а) постоянно — когато това е надлежно обосновано с оглед вида на трафика или когато използването на средства за електронна обработка на данни не е уместно за съответните митническите формалности;

б) временно — в случай на временно нефункциониране на компютърните системи на митническите органи или на икономическите оператори;

4. Чрез дерогация от параграф 1 Комисията може да приема в изключителни случаи решения, с които разрешава на една или повече държави членки да използват средства за обмен и съхранение на информация, различни от средствата за електронна обработка на данни.

▼B

Такова решение за дерогация се обосновава от специфичното положение на поискалата я държава членка и дерогацията се предоставя за определен период от време. Дерогацията се преразглежда периодично и може да бъде продължавана допълнително за определени периоди от време с отделно заявление от държавата членка, която е адресат на дерогацията. Тя се отменя, когато вече не е обоснована.

Дерогацията не засяга обмена на информация между държавата членка, която е адресат на дерогацията, и другите държави членки, нито обмена и съхраняването на информация в другите държави членки за целите на прилагането на митническото законодателство.

Член 7

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284 за определяне на следното:

а) общите изисквания за данните, посочени в член 6, параграф 2, като взема предвид необходимостта да се изпълнят митническите формалности, предвидени в митническото законодателство, и естеството и целта на обмена и съхраняването на информация, посочени в член 6, параграф 1;

б) специфичните случаи, когато могат да бъдат използвани средства за обмен и съхраняване на информация, различни от средствата за електронна обработка на данни, в съответствие с член 6, параграф 3, буква а);

в) типа информация и данните, които следва да се съдържат в отчетността, посочена в член 148, параграф 4 и член 214, параграф 1.

Член 8

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Комисията определя чрез актове за изпълнение:

а) при необходимост, формата и кода на общите изисквания за данните, посочени в член 6, параграф 2;

б) процедурните правила относно обмена и съхранението на информацията, които могат да се извършват чрез средства, различни от средствата за електронна обработка на данни, посочени в член 6, параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

2. Комисията приема решенията за дерогации, посочени в член 6, параграф 4, чрез актове за изпълнение.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 285, параграф 2.

▼B

Член 9

Регистрация

1. Икономическите оператори, установени на митническата територия на Съюза, се регистрират от митническите органи, отговорни за мястото, където те са установени.

2. В специфични случаи икономически оператори, които не са установени на митническата територия на Съюза се регистрират от митническите органи, отговорни за мястото, където първо подадат декларация или поискат от митническите органи да вземат решение.

3. За лица, които не са икономически оператори, не се изисква да се регистрират от митническите органи, освен ако не се предвижда друго.

Когато за посочените в първата алинея лица се изисква да се регистрират, се прилага следното:

а) когато те са установени на митническата територия на Съюза, се регистрират от митническите органи, отговорни за мястото, където са установени.

б) когато не са установени на митническата територия на Съюза, се регистрират от митническите органи, отговорни за мястото, където първо подадат декларация или поискат от митническите органи да вземат решение.

4. В специфични случаи митническите органи обезсилват регистрацията.

Член 10

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се определят:

а) посочените в член 9, параграф 2 случаи, в които за икономически оператори, които не са установени на митническата територия на Съюза се изисква да се регистрират от митническите органи;

б) посочените в член 9, параграф 3, първа алинея случаи, в които за лица, които не са икономически оператори, се изисква да се регистрират от митническите органи,

в) посочените в член 9, параграф 4 случаи, когато митническите органи обезсилват регистрация.

Член 11

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява митническите органи, които отговарят за регистрацията, предвидена в член 9.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Член 12

Съобщаване на информация и защита на данни

1. По отношение на цялата информация, придобита от митническите органи в процеса на изпълнение на техните задължения, която е поверителна по своя характер или се предоставя на поверителна основа, важи задължението за опазване на професионална тайна. С изключение на предвиденото в член 47 параграф 2, тази информация не се разкрива от компетентните органи без изричното разрешение на лицето или органа, който я е предоставил.

Тази информация може да се разкрива без разрешение в случаите, когато митническите органи са задължени или имат право да направят това съгласно действащите разпоредби, особено в областта на защитата на данните, или във връзка със съдебни производства.

2. Поверителната информация, посочена в параграф 1 може да бъде съобщавана на митническите органи и на други компетентни органи от държави или територии извън митническата територия на Съюза, за целите на митническото сътрудничество с тези държави или територии, в рамките на международно споразумение или на законодателството на Съюза в областта на общата търговска политика.

3. При всяко разкриване или съобщаване на информация, посочени в параграфи 1 и 2, се осигурява адекватно равнище на защита на данните при пълно спазване на действащите разпоредби относно защитата на данните.

Член 13

Обмен на допълнителна информация между митническите органи и икономическите оператори

1. Митническите органи и икономическите оператори могат да обменят всякаква информация, която не се изисква изрично по митническото законодателство, по-специално с цел взаимно сътрудничество за откриване и противодействие на риска. Този обмен може да се извършва въз основа на писмено споразумение и може да включва достъп на митническите органи до компютърните системи на икономическите оператори.

2. Освен ако двете страни са се договорили друго, всяка информация, предоставена от едната на другата страна в процеса на сътрудничеството по параграф 1, е поверителна.

Член 14

Предоставяне на информация от митническите органи

1. Всяко лице може да поиска от митническите органи информация относно прилагането на митническото законодателство. Такова искане може да бъде отхвърлено, когато не е свързано с действително предвиждана дейност, спадаща към международната търговия със стоки.

▼B

2. Митническите органи поддържат редовен диалог с икономическите оператори и другите органи, свързани с международната търговия със стоки. Те насърчават прозрачността, като предоставят свободен достъп — по възможност безплатно и по интернет — до митническото законодателство, общите административни разпоредби и формулярите за заявления.

Член 15

Предоставяне на информация на митническите органи

1. Всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

2. Лице, което подава пред митническите органи митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт или подава заявление за разрешение или за друго решение, е отговорно за всяко едно от следните:

а) точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или заявлението;

б) автентичността, точността и валидността на всички документи, придружаващи декларацията, уведомлението или заявлението;

в) в съответните случаи — изпълнението на всички задължения, свързани с поставянето на въпросните стоки под съответния митнически режим или с извършването на разрешените операции.

Първата алинея се прилага и за предоставянето във всякаква друга форма на всякаква информация, която се изисква от или се представя на митническите органи.

Когато декларацията или уведомление е подадено, заявлението е подадено или информация е предоставена от митнически представител на съответното лице, съгласно посоченото в член 18, този митнически представител също е обвързан със задълженията, предвидени в първата алинея от настоящия параграф.

Член 16

Електронни системи

1. Държавите членки си сътрудничат с Комисията за разработването, поддържането и експлоатацията на електронни системи за обмен на информация между митническите органи и с Комисията и за съхранение на такава информация в съответствие с кодекса.

2. Държави членки, на които е била предоставена дерогация в съответствие с член 6, параграф 4, не са задължени да разработват, поддържат и експлоатират, в рамките на обхвата на тази дерогация, електронните системи, посочени в параграф 1 от настоящия член.

▼B

Член 17

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Комисията определя, посредством актове за изпълнение, техническите разпоредби за разработването, поддържането и експлоатацията на електронните системи, посочени в член 16, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 2

Митническо представителство

Член 18

Митнически представител

1. Всяко лице може да определи свой митнически представител.

Това представителство може да бъде пряко, когато митническият представител действа от името и за сметка на друго лице, или косвено, когато митническият представител действа от свое име, но за сметка на друго лице.

2. Митническият представител трябва да е установен на митническата територия на Съюза.

Освен ако не е предвидено друго, това изискване не се прилага, когато митническият представител действа за сметка на лица, за които не се изисква да са установени на митническата територия на Съюза.

3. Държавите членки могат да определят в съответствие с правото на Съюза условията, при които митническият представител може да предоставя услуги в държавата членка, в която е установен. Независимо от това, без да се засяга прилагането на по-малко строги критерии от въпросната държава членка, митнически представител, който отговаря на критериите, определени в член 39, букви а) —г) има право да предоставя тези услуги в държава членка, различна от тази, в която е установен.

4. Държавите членки могат да прилагат условията, определени в съответствие с първото изречение от параграф 3, спрямо митническите представители, които не са установени на митническата територия на Съюза.

Член 19

Упълномощаване

1. Във взаимоотношенията си с митническите органи митническият представител заявява, че действа за сметка на лицето, което представлява, и посочва дали представителството е пряко или косвено.

▼B

Лица, които пропуснат да заявят, че действат като митнически представители, или които заявят, че действат като такива, без да са упълномощени за това, се считат, че действат от свое име и за своя сметка.

2. Митническите органи могат да изискат от лица, които заявяват, че действат като митнически представители, да представят доказателство, че са упълномощени от представляваното лице.

В специфични случаи митническите органи не изискват представянето на такова доказателство.

3. Митническите органи не изискват от лице, което действа като митнически представител, извършващ редовно действия и формалности, да представя всеки път доказателства за упълномощаване, при условие че това лице е в състояние да представи такива доказателства по искане на митническите органи.

Член 20

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) случаите, в които отмяната, посочена във втората алинея на член 18, параграф 2, не се прилага;

б) случаите, в които доказателството за упълномощаване, посочено в първата алинея на член 19, параграф 2, не се изисква от митническите органи.

Член 21

Предоставяне на изпълнителни правомощия

▼C2

Комисията определя, посредством актове за изпълнение, процедурните правила за предоставянето и доказването на правото, посочено в член 18, параграф 3.

▼B

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 3

Решения, свързани с прилагане на митническото законодателство

Член 22

Решения, взети въз основа на заявление

1. Когато лице поиска решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от компетентните митнически органи, за да могат те да вземат това решение.

▼B

Решение може също да бъде поискано от няколко лица и да бъде взето по отношение на няколко лица съгласно условията, предвидени в митническото законодателство.

Освен ако не е предвидено друго, компетентният митнически орган е органът на мястото, където се намира или е достъпна основната счетоводна отчетност на заявителя за митнически цели и където се извършват поне част от дейностите, включени в обхвата на решението.

2. Своевременно и не по-късно от 30 дни от получаване на заявлението за издаване на решение, митническите органи проверяват дали са изпълнени условията за приемането на това заявление.

Когато митническите органи установят, че заявлението съдържа цялата необходима информация, която им дава възможност да вземат решение, те уведомяват заявителя за приемането му в рамките на срока, посочен в първа алинея.

3. Компетентните митнически органи вземат решението, посочено в параграф 1, и уведомяват заявителя своевременно, но не по-късно от 120 дни от датата на приемане на заявлението, освен когато е предвидено друго.

Когато митническите органи не са в състояние да спазят срока за вземане на решение, те уведомяват заявителя за това преди изтичането на този срок, като посочват причините и отбелязват необходимия им допълнителен срок за вземане на решение. Освен когато е предвидено друго, този допълнителен срок не надвишава 30 дни.

Без да се засяга втора алинея, митническите органи могат да продължат срока за вземане на решение, съгласно определеното в митническото законодателство, когато заявителят поиска продължаване за да отстрани нередовностите, с цел да гарантира изпълнението на условията и критериите. Съответните нередовности и срокът необходим за отстраняването им, се съобщават на митническите органи, които ще решават продължаването на срока.

4. Освен ако в решението или в митническото законодателство е предвидено друго, решението поражда действие от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил. С изключение на случаите, предвидени в член 45, параграф 2, приетите решения се изпълняват от митническите органи от тази дата.

5. Освен ако не е предвидено друго в митническото законодателство, решението е безсрочно.

6. Преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението.

▼B

Първа алинея не се прилага в следните случаи:

а) когато засяга решение по член 33, параграф 1;

б) в случай на отхвърляне възползването от тарифна квота, когато е достигнат определеният за нея обем, както е посочено в член 56, параграф 4, първа алинея;

в) когато естеството или равнището на определена заплаха за сигурността и безопасността на Съюза и неговите жители, здравето на хората, животните или растенията, околната среда или потребителите налагат това;

г) когато решението е насочено към осигуряване на изпълнението на друго решение, за което е била приложена първа алинея, без да се засягат разпоредбите на правото на съответната държава членка;

д) когато това би повлияло на изхода от разследване, започнало с цел борба с измамите;

е) в други специфични случаи.

7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44.

Член 23

Управление на решения, взети въз основа на заявление

1. Титулярят на решението изпълнява задълженията, произтичащи от това решение.

2. Титулярят на решението уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаването му, която може да повлияе върху продължаване на действието му или върху съдържанието му.

▼C2

3. Без да се засягат разпоредбите, установени в други области и определящи случаите, при които решенията са нищожни или загубили валидността си, митническите органи, взели решението, могат по всяко време да го обезсилят, изменят или отменят, когато то не съответства на митническото законодателство.

▼B

4. В специфични случаи митническите органи извършват следното:

а) преразглеждат решението;

б) спират решение, което няма да бъде обезсилено, отменено или изменено.

▼B

►C2 5. Митническите органи извършват мониторинг на изпълнението на условията и критериите от титуляря на решението. Те извършват мониторинг също и на спазването на задълженията ◄, произтичащи от това решение. Когато титулярят на решението е установен преди по-малко от три години, митническите органи извършват отблизо мониторинг спрямо него през първата година след вземане на решението.

Член 24

Делегиране на правомощия

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) изключенията от трета алинея на член 22, параграф 1;

б) условията за приемането на заявлението, посочени в член 22, параграф 2;

в) срока за вземането на определено решение, включително възможността за продължаване на този срок в съответствие с член 22, параграф 3;

г) посочените в член 22, параграф 4 случаи, когато решението поражда действие от дата, различна от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил;

д) посочените в член 22, параграф 5 случаи, когато решението не е валидно за неопределено време;

е) продължителността на срока, посочен в първа алинея на член 22, параграф 6;

ж) специфичните случаи, посочени в член 22, параграф 6, втора алинея, буква е), при които на заявителя не е предоставена възможност да изрази становището си;

з) случаите на прилагане и правилата за преразглеждане и спиране на решения в съответствие с член 23, параграф 4;

Член 25

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Комисията определя чрез актове за изпълнение процедурните правила за:

а) подаването и приемането на заявлението за решение, посочено в член 22, параграфи 1 и 2;

б) вземането на посоченото в член 22 решение, включително за консултиране със съответната държава членка, когато е уместно;

▼B

в) мониторинг на дадено решение в съответствие с член 23, параграф 5.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 26

Валидност на решенията за целия Съюз

Освен когато действието на дадено решение е ограничено до една или няколко държави членки, свързаните с прилагането на митническото законодателство решения са валидни на цялата митническа територия на Съюза.

Член 27

Обезсилване на благоприятни решения

1. Митническите органи обезсилват решение, което е благоприятно за титуляря на решението, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) решението е взето въз основа на невярна или непълна информация;

б) титулярят на решението е знаел или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна;

в) решението би било различно, ако информацията е била вярна и пълна.

2. Титулярят на решението се уведомява за неговото обезсилване.

3. Обезсилването поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие, освен ако в решението е посочено друго в съответствие с митническото законодателство.

Член 28

Отмяна и изменение на благоприятни решения

1. Благоприятно решение се отменя или изменя когато — в случаите извън посочените в член 27:

а) едно или повече от условията за издаването му не са били или вече не са изпълнени; или

б) при заявление от титуляря на решението.

2. Освен когато е предвидено друго, благоприятно решение отнасящо се до няколко лица може да бъде отменено само по отношение на лицето, което не изпълни задължение, наложено по силата на това решение.

3. Титулярят на решението се уведомява за неговата отмяна или изменение.

4. По отношение на отмяната или изменението на решението се прилага член 22, параграф 4.

▼B

В изключителни случаи обаче, когато законните интереси на титуляря на решението налагат това, митническите органи могат да отложат датата, от която отмяната или изменението на решението поражда действие до една година. Тази дата се посочва в решението за отмяна или за изменение.

Член 29

Решения, взети без предварително заявление

Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

Член 30

Ограничения, приложими към решения относно стоки, поставени под митнически режим или които са временно складирани

Освен ако засегнатото лице не поиска това, отмяната, изменението или спирането на благоприятно решение не засяга стоките, които към момента на пораждане на действие на отмяната, изменението или спирането вече са били поставени и все още са под митнически режим или са временно складирани по силата на решението, което се отменя, изменя или спира.

Член 31

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) посочените в член 28, параграф 2 случаи, когато благоприятно решение, отнасящо се до няколко лица може да бъде отменено и по отношение на лица, различни от лицето, което не изпълни задължение, наложено по силата на това решение;

б) изключителните случаи, в които митническите органи могат да отложат датата, от която отмяната или изменението на решението поражда действие, в съответствие с член 28, параграф 4, втора алинея.

Член 32

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за обезсилване, отмяна или изменение на благоприятни решения.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Член 33

Решения, отнасящи се до обвързваща информация

1. Въз основа на подадено заявление митническите органи издават решения, отнасящи се до обвързваща тарифна информация, наричани по-долу „решения ОТИ“, или решения, отнасящи се до обвързваща информация за произхода, наричани по-долу „решения ОИП“.

Такова заявление не се приема, ако е налице някое от следните обстоятелства:

а) в случай че заявлението се отправя или е било отправено към същото или към друго митническо учреждение, от титуляря на решението или за негова сметка по отношение на същите стоки, а за решенията ОИП — при същите обстоятелства, определящи придобиването на произход;

б) в случай че заявлението не е свързано с намерение за използване на решение ОТИ или ОИП или друго намерение за ползване на митнически режим.

2. Решенията ОТИ или ОИП са обвързващи само по отношение на тарифното класиране или определянето на произхода на стоките:

а) за митническите органи спрямо титуляря на решението само по отношение на стоките, за които митническите формалности са извършени след датата, на която решението поражда действие;

б) за титуляря на решението спрямо митническите органи само от датата, на която титулярят на решението получи или се счита, че е получил уведомление за решението.

3. Решенията ОТИ или ОИП са валидни за срок от три години от датата, на която решението поражда действие.

4. За прилагането на решение ОТИ или ОИП в контекста на конкретен митнически режим титулярят на решението трябва да може да докаже:

а) за решение ОТИ — че декларираните стоки съответстват във всяко едно отношение на описаните в решението;

б) за решение ОИП — че въпросните стоки и обстоятелствата, определящи придобиването на произхода, съответстват във всяко едно отношение на стоките и обстоятелствата, описани в решението.

Член 34

Управление на решения, отнасящи се до обвързваща информация

1. Валидността на решение ОТИ се прекратява преди края на срока, посочен в член 33, параграф 3, когато то престане да отговаря на законовите изисквания в резултат на което и да е от следните:

а) приемането на изменение на номенклатурите, посочени в член 56, параграф 2, букви а) и б);

▼B

б) приемането на мерките, посочени в член 57, параграф 4;

с действие от датата на прилагане на това изменение или на тези мерки;

2. Валидността на решение ОИП се прекратява преди края на срока, посочен в член 33, параграф 3, в който и да е от следните случаи:

а) когато Съюзът приеме регламент или сключи споразумение, което става приложимо на неговата територия, и решението ОИП вече не съответства на въведеното ново законодателство, считано от датата на прилагането на регламента или споразумението;

б) когато решението вече не съответства на Споразумението относно правилата за произход, установени в Световната търговска организация (СТО), или на обяснителните бележки или на становище относно определен произход, прието с цел тълкуване на това споразумение, считано от датата на публикуването им в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Валидността на решенията ОТИ и ОИП не се прекратява със задна дата.

4. Чрез дерогация от член 23 параграф 3 и член 27 решенията ОТИ и ОИП се обезсилват, ако са издадени въз основа на невярна или непълна информация от заявителите.

5. Решенията за ОТИ и за ОИП се отменят в съответствие с член 23, параграф 3 и член 28. Тези решения обаче не се отменят по искане на титуляря на решението.

6. Решенията ОТИ и ОИП не подлежат на изменение.

7. Митническите органи отменят решенията ОТИ:

а) когато те вече не са съвместими с тълкуването на номенклатурите, посочени в член 56, параграф 2, букви а) и б), в резултат на което и да е от следните:

i) обяснителните бележки, посочени в член 9, параграф 1, буква а), второ тире от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ([1]), считано от датата на тяхното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*;

ii) решение на Съда на Европейския съюз, считано от датата на публикуване на диспозитива на решението в *Официален вестник на Европейския съюз*;

([1]) ОВ L 256, 7.9.1987 г. стр. 1.

▼B

iii) решения относно класирането, мнения за класиране или обяснителни бележки към Номенклатурата на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, приети от организацията, съставена от Конвенцията, с която се учредява Съвет за митническо сътрудничество, подписана на 15 декември 1950 г. в Брюксел, считано от датата на публикуване на съобщението на Комисията в серия „C“ на *Официален вестник на Европейския съюз*; или

б) в други специфични случаи.

8. Решенията ОИП се отменят:

а) когато вече не са съвместими с решение на Съда на Европейския съюз, с действие от датата на публикуване на диспозитива на решението в *Официален вестник на Европейския съюз*; или

б) в други специфични случаи.

▼M2

9. Когато валидността на решение ОТИ или ОИП се прекратява в съответствие с параграф 1, буква б) или с параграф 2 или то е отменено в съответствие с параграф 5, 7 или 8, решението ОТИ или ОИП може все пак да се използва по отношение на обвързващи договори, които се основават на решението и са сключени преди прекратяване на неговата валидност или преди неговата отмяна. Това продължено използване не се прилага, когато дадено решение ОИП е издадено за стоки, които са за износ.

▼B

Продълженото използване, посочено в първата алинея не надвишава шест месеца от датата, на която решението ОТИ или ОИП е престанало да бъде валидно или е било отменено. При все това мерките, посочени в член 57, параграф 4 или в член 67, могат да изключат продълженото използване или да определят по-кратък срок. При продукти, за които е подаден лиценз за внос или за износ, когато се извършват митнически формалности, срокът от шест месеца се заменя от срока на валидност на лиценза.

За да се възползва от удълженото използване на решение ОТИ или ОИП, титулярят на това решение подава заявление до митническите органи, които са взели решението, в рамките на 30 дни от датата, на която то престава да бъде валидно или се отменя, като посочва количествата, за които се иска срок на удължено използване и държавата членка или държавите членки, в които стоките ще бъдат митнически оформени в срока на продълженото използване. Този митнически орган взема решение за удълженото използване и уведомява титуляря незабавно и най-късно в рамките на 30 дни от датата, на която е получил цялата необходима информация, за да може да вземе това решение.

10. Комисията уведомява митническите органи когато:

а) се спира вземането на решения ОТИ и ОИП по отношение на стоките, за които не е гарантирано правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода; или

б) спирането, посочено в буква а), се отменя.

▼B

11. Комисията може да приема решения, с които изисква от държавите членки да отменят определени решения ОТИ или ОИП, за да се осигури правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода на стоките.

Член 35

Решения, отнасящи се до обвързваща информация, във връзка с други фактори

В специфични случаи при постъпило заявление митническите органи вземат решения, отнасящи се до обвързваща информация във връзка с други фактори, посочени в Дял II, въз основа на които се прилагат вносни или износни мита и други мерки относно търговията със стоки.

Член 36

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) специфичните случаи, посочени в член 34, параграф 7, буква б) и член 34 параграф 8, буква б), в които решенията ОТИ и ОИП се отменят;

б) случаите, посочени в член 35, в които се вземат решения за обвързваща информация във връзка с други фактори, въз основа на които се прилагат вносни или износни мита и други мерки относно търговията със стоки.

Член 37

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията приема процедурните правила:

а) за използването на решение ОТИ или ОИП, след като то е престанало да бъде валидно или е било отменено, в съответствие с член 34, параграф 9;

б) съгласно които Комисията уведомява митническите органи, в съответствие с член 34, параграф 10, букви а) и б);

в) за използване на решенията, посочени в член 35 и определени съгласно член 36, буква б), след като те са престанали да бъдат валидни;

г) за спирането на решенията, посочени в член 35 и определени съгласно член 36, буква б), и за съобщаване на митническите власти за спирането или за отмяната на спирането.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

2. Комисията приема чрез актове за изпълнение решенията, с които от държавите членки се изисква да отменят:

а) решения, посочени в член 34, параграф 11;

б) решения, посочени в член 35 и определени в съответствие с член 36, буква б).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 285, параграф 2.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

Раздел 4

Одобрен икономически оператор

Член 38

Заявление и разрешение

1. Икономически оператор, който е установен на митническата територия на Съюза и който отговаря на критериите, предвидени в член 39, може да подаде заявление за получаване на статус на одобрен икономически оператор.

Митническите органи, при необходимост след консултация с други компетентни органи, предоставят този статус, който подлежи на мониторинг.

▼C2

2. Статусът на одобрен икономически оператор се състои от следните видове разрешения за:

▼B

а) одобрен икономически оператор за митнически опростявания, което позволява на титуляря да се възползва от някои опростявания в съответствие с митническото законодателство; или

б) одобрен икономически оператор за сигурност и безопасност, което дава на титуляря улеснения, свързани със сигурност и безопасност.

3. Едновременно могат да бъдат притежавани и двете разрешения по параграф 2.

4. Статусът на одобрен икономически оператор се признава, при спазване изискванията на членове 39, 40 и 41, от митническите органи във всички държави членки.

5. Въз основа признаването на статуса на одобрен икономически оператор за митнически опростявания и при условие че са изпълнени изискванията, отнасящи се до конкретен вид опростяване на процедурите, предвидено в митническото законодателство, митническите органи разрешават на оператора да се възползва от това опростяване. При предоставянето на статуса на одобрен икономически оператор митническите органи не преразглеждат критериите, които вече са били проверени.

▼C2

6. Одобреният икономически оператор, посочен в параграф 2, се ползва от по-благоприятно третиране в сравнение с другите икономически оператори по отношение на митническия контрол в зависимост от вида на даденото разрешение, включително от по-малък физически и документен контрол.

▼B

7. Митническите органи предоставят предимства, произтичащи от статуса на одобрен икономически оператор, на лица, установени в държави или територии, извън митническата територия на Съюза, които спазват условията и изпълняват задълженията, определени в съответното законодателство на тези страни или територии, доколкото тези условия и задължения са признати от Съюза за еквивалентни на наложените на одобрените икономически оператори, установени на митническата територия на Съюза. Това предоставяне на предимства се основава на принципа на реципрочност, освен ако не е решено друго от Съюза, и е подкрепено от международно споразумение или от законодателството на Съюза в областта на общата търговска политика.

Член 39

Предоставяне на статус

Критериите за предоставяне на статус на одобрен икономически оператор са следните:

а) липсата на сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липсата на сериозни криминални нарушения, свързани с икономическата дейност на заявителя;

б) доказателство от заявителя за високото равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци, посредством система за управление на търговската и в съответните случаи ►C2 на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол; ◄

в) платежоспособност, която се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, което е достатъчно, за да може да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност.

г) по отношение на разрешението, посочено в член 38, параграф 2, буква а) — практически стандарти за компетентност или професионална квалификация, пряко свързани с осъществяваната дейност; и

►C2 д) по отношение на разрешението, посочено в член 38, параграф 2, буква б) — подходящи стандарти за сигурност и безопасност, които се считат за изпълнени, когато заявителят докаже, че поддържа подходящи мерки за гарантиране на сигурността и безопасността на международната верига за доставки ◄, включително що се отнася до физическата цялост и контрол на достъпа, логистичните процеси и обработката на специфични видове стоки, персонала и търговските партньори.

▼B

Член 40

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) опростяванията, посочени в член 38, параграф 2, буква а);

б) улесненията, посочени в член 38, параграф 2, буква б).

в) по-благоприятното третиране, посочено в член 38, параграф 6.

Член 41

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема редът и условията за прилагане на критериите, предвидени в член 39.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 5

Санкции

Член 42

Прилагане на санкции

1. Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете:

а) имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление;

б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице.

3. Държавите членки съобщават на Комисията в срок от 180 дни от датата на прилагане на настоящия член, в съответствие с член 288, параграф 2, действащите национални разпоредби според предвиденото в параграф 1 от настоящия член и незабавно я уведомяват за всяко тяхно последващо изменение.

▼B

Раздел 6

Жалби

Член 43

Решения, вземани от правораздавателен орган

Членове 44 и 45 не се прилагат за жалби, които са подадени с оглед обезсилването, отмяната или изменението на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, взето от правораздавателен орган или от митническите органи, когато действат като правораздавателни органи.

Член 44

Право на обжалване

1. Всяко лице има право да обжалва решенията на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

Всяко лице, което е подало заявление до митническите органи за издаване на решение и което не е получило решение по заявлението си в срока, посочен в член 22, параграф 3, също има право на обжалване.

2. Правото на обжалване може да се упражни най-малко на две нива:

а) първоначално — пред митническите органи или пред правораздавателен или друг орган, определен за тази цел от държавите членки;

б) впоследствие — пред по-висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган или еквивалентен специализиран орган съгласно действащите разпоредби в държавите членки.

3. Жалбата се подава в държавата членка, където е взето или поискано решението.

4. Държавите членки осигуряват процедура на обжалване, която позволява бързо потвърждение или поправка на решенията, взети от митническите органи.

Член 45

Спиране на изпълнението

1. Подаването на жалбата не спира изпълнението на обжалваното решение.

2. Въпреки това митническите органи спират изцяло или частично изпълнението на такова решение, когато имат основателно съмнение относно съответствието на обжалваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато съществува опасност да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.

▼B

3. В случаите по параграф 2, когато в резултат на обжалваното решение възниква задължение за плащане на вносни или износни мита, спирането на изпълнението на това решение се извършва само при предоставяне на обезпечение, освен ако въз основа на документирана оценка бъде установено, че такова обезпечение би довело до сериозни икономически или социални затруднения за длъжника.

Раздел 7

Контрол върху стоките

Член 46

Управление на риска и митнически контрол

1. Митническите органи могат да извършват всякакъв митнически контрол, който считат за необходим.

Видовете митнически контрол се състоят по-специално от проверка на стоките, вземане на проби, проверка на точността и пълнотата на информацията, подадена в декларация или уведомление и наличието, автентичността, точността и валидността на документи, проверка на счетоводната отчетност на икономическите оператори и други видове отчетност, проверка на транспортни средства, проверка на багаж и други стоки, пренасяни от или върху лица, както и извършване на служебни разследвания и други подобни действия.

2. Митническият контрол, различен от проверките на случаен принцип, се основава главно на анализ на риска чрез средства за електронна обработка на данни с цел идентифициране и оценка на риска, както и разработване на необходимите мерки за предотвратяване на риска въз основа на критерии, разработени на национално равнище, на равнището на Съюза и където е възможно, на международно равнище.

3. Митническият контрол се извършва в обща рамка за управление на риска, която се основава на обмен на информация за риск и на резултатите от анализ на риска между митническите администрации и с която се установяват общи критерии и стандарти за риска, контролни мерки и приоритетни области за контрол.

Контролът, основан на такава информация и критерии, се извършва без да се засяга другият контрол, извършван съгласно параграф 1 или съгласно другите действащи разпоредби.

4. Митническите органи извършват управление на риска, за да разграничават равнищата на риск, свързан със стоките, които са обект на митнически контрол или надзор, и да определят дали и съответно къде стоките ще бъдат подлагани на специален митнически контрол.

Управлението на риска включва дейности като събиране на данни и информация, анализиране и оценяване на риска, предписване и предприемане на действия и редовен мониторинг и преглед на този процес и резултатите от него въз основа на международни, съюзни и национални източници и стратегии.

▼B

5. Митническите органи обменят помежду си информация за риска и резултати от анализ на риска, когато:

а) митнически орган е оценил рисковете като високи и изискващи митнически контрол, а резултатите от контрола показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило;

б) резултатите от контрола не показват, че съответното събитие, което задейства рисковете, е настъпило, но съответният митнически орган смята, че рискът е висок в други части на Съюза.

6. При установяването на общите критерии и стандарти за риска, на контролните мерки и на приоритетните области за контрол съгласно параграф 3 се отчита всяко едно от следните:

а) пропорционалността спрямо риска;

б) неотложността на извършването на необходимия контрол;

в) вероятното въздействие върху търговията, върху отделните държави членки и върху ресурсите за контрол.

7. Общите критерии и стандарти за риска, посочени в параграф 3, включват всяко едно от следните:

а) описание на рисковете;

б) факторите или индикаторите на риска, които трябва да се използват при подбора на стоките или икономическите оператори, които да се подложат на митнически контрол;

в) естеството на митническия контрол, който да бъде предприет от митническите органи;

г) продължителността на прилагане на митническия контрол, посочен в буква в).

8. В приоритетните области за контрол се включват конкретни митнически режими, видове стоки, транспортни маршрути, видове транспорт или икономически оператори, по отношение на които през определен период се извършва по-задълбочен анализ на риска и засилен митнически контрол, без да се засяга контролът, който обикновено се извършва от митническите органи.

Член 47

Сътрудничество между органите

1. Когато компетентни органи, различни от митническите органи, следва да извършват контрол, различен от митническия контрол, по отношение на едни и същи стоки, митническите органи в тясно сътрудничество със съответните органи полагат усилия за извършването на този контрол по възможност по същото време и на същото място, където се извършва митническият контрол (едно спиране), като митническите органи имат координираща роля в постигането на тази цел.

▼B

2. В контекста на предвидения по настоящия раздел контрол, когато това е необходимо за минимизиране на риска и борба с измамите, митническите органи и другите компетентни органи могат да обменят помежду си и с Комисията получените данни във връзка с въвеждането, напускането, транзита, движението, складирането и специфичната употреба на стоки, включително пощенски трафик, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави или територии извън митническата територия на Съюза, наличието и движението в рамките на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки и стоки под режим специфична употреба, както и резултатите от всеки извършен контрол. Митническите органи и Комисията могат също да обменят помежду си такива данни с цел осигуряване на еднаквото прилагане на митническото законодателство.

Член 48

Последващ контрол

За целите на митническия контрол митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

Такъв контрол може да се извършва в помещенията на държателя на стоките или на негов представител, както и в помещенията на всяко друго лице, което във връзка със стопанската си дейност участва пряко или косвено в операциите, или на всяко друго лице, което притежава съответните документи и данни за търговски цели.

Член 49

Вътресъюзни въздушни и морски превози

1. Митнически контрол или формалности по отношение на ръчния и придружаван багаж на лица, които предприемат вътресъюзен полет или вътресъюзно морско пътуване, се извършват, само ако митническото законодателство предвижда такъв контрол или формалности.

2. Параграф 1 се прилага, без да се засяга някое от следните:

а) проверките за сигурност и безопасност;

б) проверките, свързани със забрани или ограничения.

▼B

Член 50

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерки за осигуряване на еднаквото извършване на митническия контрол, включително обмена на информация за риска и резултати от анализ на риска, общите критерии и стандарти за риска, контролните мерки и приоритетните области за контрол, посочени в член 46, параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

При наличието на наложителни причини за спешност във връзка с такива мерки, надлежно обосновани с необходимостта бързо да се актуализира нормативната уредба за общото управление на риска и да се адаптират обменът на информация за риска и резултати от анализ на риска, общите критерии и стандарти за риск, контролните мерки и приоритетните области за контрол спрямо изменението на рисковете, Комисията приема незабавно приложими актове за изпълнение съгласно процедурата по член 285, параграф 5.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията определя пристанищата или летищата, където, в съответствие с член 49, се извършват митническият контрол и митническите формалности по отношение на следното:

а) ръчния и придружавания багаж на лица, които:

i) предприемат полет с въздухоплавателно средство, което пристига от несъюзно летище и което след кацане на съюзно летище продължава полета си към друго летище в Съюза;

ii) предприемат полет с въздухоплавателно средство, което извършва кацане на съюзно летище преди да продължи към несъюзно летище;

iii) ползват морски услуги, предоставяни от същия плавателен съд и включващи последователни етапи на отплаване от, акостиране на, или пристигане на несъюзно пристанище като крайна точка на пътуването;

iv) се намират на борда на развлекателен съд или въздухоплавателно средство за туристически или бизнес цели;

б) ръчен и придружаван багаж:

i) пристигащ на съюзно летище на борда на въздухоплавателно средство, идващо от несъюзно летище, и трансфериран на това съюзно летище на друго въздухоплавателно средство, продължаващо по вътресъюзен полет;

▼B

ii) натоварен на съюзно летище на въздухоплавателно средство по вътресъюзен полет за трансфериране на друго съюзно летище на въздухоплавателно средство, чието направление е несъюзно летище.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 8

Съхраняване на документи и друга информация, такси и разходи

Член 51

Съхраняване на документи и друга информация

1. За целите на митническия контрол заинтересованите лица съхраняват документите и информацията, посочени в член 15, параграф 1, за срок не по-кратък от три години, на всякакъв носител, достъпен и приемлив за митническите органи.

За стоки, допуснати за свободно обращение при обстоятелства, различни от тези по трета алинея, или за стоки, декларирани за износ, този срок започва да тече от края на годината, в която са приети митническите декларации за допускане за свободно обращение или за износ.

За стоки, допуснати за свободно обращение без мита или с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба, този срок започва да тече от края на годината, в която тези стоки престават да подлежат на митнически надзор.

В случай на стоки, поставени под друг митнически режим, или стоки на временно складиране, този срок започва да тече от края на годината, в която съответният митнически режим е приключен или временното складиране е завършило.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 103, параграф 4, когато при митническия контрол във връзка с митническо задължение се установи, че съответното вписване в счетоводната отчетност следва да се поправи и заинтересованото лице е уведомено за това, документите и информацията се съхраняват за срок от три години след изтичане на срока, посочен в параграф 1 на настоящия член.

Когато е подадена жалба или е започнато съдебно производство, документите и информацията се съхраняват за срока, предвиден в параграф 1, или до приключване на процедурата по обжалване или на съдебното производство, в зависимост от това кое настъпва на по-късна дата.

▼B

Член 52

Такси и разходи

1. Митническите органи не налагат такси за извършването на митнически контрол или за друга форма на прилагане на митническото законодателство в рамките на официалното работно време на компетентните митнически учреждения.

2. Митническите органи могат да налагат такси или да изискват покриване на разходите за предоставяне на специфични услуги, по-специално:

а) присъствие на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения — при поискване;

б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщане на стоките на заявителя, по-специално по отношение на решения, взети съгласно член 33, или предоставянето на информация в съответствие с член 14, параграф 1;

в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел проверка или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители;

г) когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат извънредни мерки за контрол.

ГЛАВА 3

Преизчисляване на суми в друга валута и срокове

Член 53

Конвертиране на парични единици

1. Компетентните органи публикуват и/или посочват в интернет приложимия обменен курс, ако се налага преизчисляване на суми в друга валута по една от следните причини:

а) когато елементите, използвани за определяне на митническата стойност на стоките, са изразени във валута, различна от тази на държавата членка, където се определя митническата стойност;

б) когато за определяне на тарифното класиране на стоките и размера на вносните и износните мита, включително стойностните прагове в Общата митническа тарифа, се прилага равностойността на еврото в национални валути.

2. Равностойността на еврото в национални валути, която се прилага в рамките на митническото законодателство, когато преизчисляването на суми в друга валута е необходимо поради причини, различни от посочените в параграф 1, се определя най-малко веднъж годишно.

▼B

Член 54

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя правилата за конвертиране на парични единици за целите, посочени в член 53, параграфи 1 и 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 55

Срокове, дати и крайни срокове

1. Освен ако не е предвидено друго, когато в митническото законодателство е определен срок, дата или краен срок, нито срокът може да бъде удължаван или съкращаван, нито датата или крайният срок — изменяни.

2. Прилагат се правилата за срокове, дати и крайни срокове, установени в Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ([1]), освен ако в митническото законодателство не е предвидено друго.

ДЯЛ II

ЕЛЕМЕНТИ, ВЪЗ ОСНОВА НА КОИТО СЕ НАЛАГАТ ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ МИТА И ДРУГИ МЕРКИ ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СТОКИ

ГЛАВА 1

Обща митническа тарифа и тарифно класиране на стоки

Член 56

Обща митническа тарифа и наблюдение

1. Дължимите вносни и износни мита се основават на Общата митническа тарифа.

Другите мерки, установени от разпоредби на Съюза за специфични области, свързани с търговията със стоки, се прилагат в съответните случаи съгласно тарифното класиране на стоките.

2. Общата митническа тарифа включва всяко едно от следните:

а) Комбинираната номенклатура на стоки, установена в Регламент (ЕИО) № 2658/87.;

б) всяка друга номенклатура, която се основава изцяло или частично на Комбинираната номенклатура или която добавя подразделения към нея и която е установена с разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области с оглед на прилагането на тарифни мерки, свързани с търговията със стоки;

([1]) ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

▼B

в) конвенционалните или нормалните автономни мита, които се прилагат за стоките, включени в Комбинираната номенклатура;

г) преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Съюзът е сключил с определени страни или територии извън митническата територия на Съюза или с групи такива държави или територии;

д) преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Съюза по отношение на определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или групи такива държави или територии;

е) автономните мерки, които предвиждат намаляване или освобождаване от мита за определени стоки;

ж) благоприятното тарифно третиране, установено за определени стоки поради естеството им или специфичната им употреба, в рамките на мерките по букви от в) до е) или з);

з) други тарифни мерки, предвидени в законодателството на Съюза в областта на селското стопанство, търговията или друга област.

3. Когато съответните стоки отговарят на условията, включени в мерките по букви г) до ж) от параграф 2, мерките, посочени в тези разпоредби, се прилагат по заявление на декларатора вместо предвидените в буква в) от посочения параграф. Заявлението може да бъде подадено и със задна дата, при условие че се изпълняват сроковете и условията, установени в съответната мярка или в Кодекса.

4. Когато прилагането на мерките по букви г) до ж) от параграф 2 или освобождаването от мерките, посочени в буква з) от него, е ограничено до определен обем от вноса или износа, прилагането или освобождаването се прекратява в случая на тарифни квоти веднага щом се достигне определеният обем на вноса или износа.

При тарифни тавани прилагането се прекратява с правен акт на Съюза.

▼C2

5. Допускането за свободно обращение или износа на стоки, за които се прилагат мерките по параграфи 1 и 2, могат да бъдат предмет на наблюдение.

▼B

Член 57

Тарифно класиране на стоки

1. За целите на прилагането на Общата митническа тарифа „тарифно класиране“ на стоки е определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура, в която или което трябва да бъдат класирани тези стоки.

2. За целите на прилагането на нетарифни мерки „тарифно класиране“ на стоки е определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура или от всяка друга номенклатура, установена с разпоредби на Съюза и основаваща се изцяло или частично на Комбинираната номенклатура или добавяща подразделения към нея, в която или което трябва да бъдат класирани тези стоки.

▼B

3. Подпозицията или по-нататъшното подразделение, определени съгласно параграфи 1 и 2, се използват за прилагане на мерките, отнасящи се за тази подпозиция.

4. Комисията може да приема мерки за определяне на тарифното класиране на стоки в съответствие с параграфи 1 и 2.

Член 58

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерки за еднаквото управление на тарифните квоти и тарифните тавани по член 56, параграф 4 и за управлението на наблюдението във връзка с допускането за свободно обращение или износ на стоки по член 56, параграф 5.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерките по член 57, параграф 4.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

При наличието на наложителни причини за спешност във връзка с такива мерки, обосновани надлежно с необходимостта бързо да се осигури правилно и еднакво прилагане на Комбинираната номенклатура, Комисията приема незабавно приложими актове за изпълнение в съответствие с процедурата по член 285, параграф 5.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

ГЛАВА 2

Произход на стоките

Раздел 1

Непреференциален произход

Член 59

Обхват

В членове 60 и 61 се установяват правилата за определяне на непреференциалния произход на стоките за целите на прилагането на:

а) Общата митническа тарифа с изключение на мерките по член 56, параграф 2, букви г) и д);

▼B

б) мерки, различни от тарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки; и

в) други мерки на Съюза, отнасящи се до произхода на стоките.

Член 60

Придобиване на произход

1. За стоките, изцяло получени в една-единствена държава или територия, се счита, че произхождат от тази държава или територия.

2. За стоките, чието производство включва участието на повече от една държава или територия, се счита, че произхождат от държавата или територията, в която са претърпели последната си съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий от производството.

Член 61

Доказателство за произход

1. Когато в митническата декларация съгласно митническото законодателство е посочен произходът на стоките, митническите органи могат да изискат от декларатора да го докаже.

2. Когато се представя доказателство за произход на стоките съгласно митническото законодателство или друго законодателство на Съюза, уреждащи специфични области, митническите органи имат право в случаи на основателно съмнение да поискат всякакви допълнителни доказателства, за да се уверят, че посоченият произход съответства на правилата, установени в съответното законодателство на Съюза.

3. Когато изискванията на търговията налагат това в рамките на Съюза може да бъде издаден документ, доказващ произхода в съответствие с действащите правила за произход в държавата или територията на получаване или с всякакъв друг метод за определяне на страната, в която стоките са били изцяло получени или са претърпели последната си съществена трансформация.

Член 62

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с които се определят правилата, при спазването на които се счита, че стоките, за които е необходимо определяне на непреференциален произход за целите на прилагане на мерките на Съюза, посочени в член 59, се смята че са изцяло получени само в една държава или територия или че са претърпели последната си, съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий от производството в дадена страна или територия, съгласно член 60.

▼B

Член 63

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема процедурните правила за предоставянето и проверката на доказателството за произход, предвидено в член 61.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 2

Преференциален произход

Член 64

Преференциален произход на стоките

1. За да се ползват от мерките по член 56, параграф 2, буква г) или д) или от нетарифни преференциални мерки, стоките отговарят на правилата за преференциалния произход по параграфи 2 —5 от настоящия член.

2. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в споразуменията, които Съюзът е сключил с определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или с групи такива държави или територии, правилата за преференциалния произход се установяват в тези споразумения.

3. За стоки, които се ползват от преференциални мерки, приети едностранно от Съюза по отношение на определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или по отношение на групи такива държави или територии, различни от посочените в параграф 5, Комисията приема мерки, установяващи правилата за преференциалния произход.

Тези правила се основават или на критерия, че стоките са изцяло получени, или на критерия, че стоките са резултат от достатъчна обработка или преработка.

4. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, приложими за търговията между митническата територия на Съюза и Сеута и Мелила, посочени в протокол 2 към Договора за присъединяване от 1985 г., правилата за преференциалния произход се приемат съгласно член 9 от същия протокол.

5. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в преференциалните споразумения в полза на отвъдморските държави и територии, асоциирани със Съюза, правилата за преференциалния произход се приемат в съответствие с член 203 от ДФЕС.

6. По собствена инициатива или по искане на държава или територия бенефициер Комисията може, за определени стоки, да предостави на тази държава или територия временна дерогация от правилата относно преференциалния произход, посочени в параграф 3.

▼B

Временната дерогация се обосновава с един от следните мотиви:

а) вътрешни или външни фактори временно лишават държавата или територията бенефициер от способността да спазва правилата относно преференциалния произход;

б) държавата или територията бенефициер има нужда от време, за да се подготви за спазването на тези правила.

Искане за дерогация се прави в писмена форма до Комисията от съответната държава или територия бенефициер.В искането се съдържат причините посочени във втора алинея, и подходящи потвърждаващи документи.

Временната дерогация се ограничава до продължителността на въздействието на вътрешните или външни фактори, които са причина за нея, или до срока, необходим на държавата или територията бенефициер да осигури спазването на правилата.

Когато се предостави дерогация, съответната държава или територия бенефициер спазва всички установени изисквания относно информацията, която трябва да бъде осигурена на Комисията по отношение на използването на дерогацията и управлението на количествата, за които тя е била предоставена.

Член 65

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с които се определят правилата за преференциалния произход, посочени в член 64, параграф 3.

Член 66

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема:

а) процедурните правила, посочени в член 64, параграф 1, за улесняване на установяването в Съюза на преференциалния произход на стоките;

б) мерки, с които предоставя на държава или територия бенефициер, временната дерогация, посочена в член 64, параграф 6.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 3

Определяне на произхода на конкретни стоки

Член 67

Мерки, предприети от Комисията

Комисията може да приема мерки за определяне на произхода на конкретни стоки в съответствие с правилата за произход, приложими за тези стоки.

Член 68

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерките по член 67. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

При наличието на наложителни причини за спешност във връзка с такива мерки, обосновани надлежно с необходимостта бързо да се осигури правилно и еднакво прилагане на правилата за произход, Комисията приема незабавно приложими актове за изпълнение в съответствие с процедурата по член 285, параграф 5.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

ГЛАВА 3

Стойност на стоките за митнически цели

Член 69

Обхват

Митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

Член 70

Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност

1. Базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

▼B

2. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

3. Договорната стойност се прилага, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните:

i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза;

ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани;

iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките;

б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки;

в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция;

г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената.

Член 71

Елементи на договорната стойност

1. При определяне на митническата стойност съгласно член 70, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят:

а) в степента, в която са направени от купувача, но не са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена, следните разходи:

i) комисиони и възнаграждения за посредничество, с изключение на комисионите за покупката;

ii) разходите за контейнери, които за митнически цели се третират заедно с въпросните стоки; и

iii) разходите за опаковка, включващи труда или използваните материали;

▼B

б) стойността, съответно разпределена, на следните стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или на намалени цени, и използвани при производството и продажбата за износ на внасяните стоки, доколкото тази стойност не е включена в действително платената или подлежащата на плащане цена:

i) материали, компоненти, части и други подобни, вградени във внасяните стоки;

ii) инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки;

iii) материали, изразходвани при производството на внасяните стоки; и

iv) инженеринг, разработки, художествено оформяне, дизайн и планове и чертежи, разработени извън Съюза и необходими за производството на внасяните стоки;

в) роялти и лицензионни такси, свързани с остойностяваните стоки, които купувачът трябва да плати пряко или косвено като условие за продажбата на остойностяваните стоки, доколкото тези роялти и такси не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена;

г) стойността на всяка част от прихода от последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на внасяните стоки, която пряко или косвено се предоставя на продавача; и

д) следните разходи до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза:

i) разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки; и

ii) разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки.

2. Всеки елемент, който се добавя към действително платената или подлежащата на плащане цена съгласно параграф 1, се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни.

3. При определяне на митническата стойност не се добавят никакви елементи към действително платената или подлежаща на плащане цена, освен посочените в настоящия член.

Член 72

Елементи, които не се включват в митническата стойност

При определянето на митническата стойност съгласно член 70, не се включва никое от следните:

а) разходи за транспорт на внасяните стоки след въвеждането им в митническата територия на Съюза;

▼B

б) разходи за строителство, монтиране, сглобяване, поддръжка или техническа помощ, предприети след въвеждане на внасяните стоки в митническата територия на Съюза, като например съоръжения, машини или оборудване.

в) разходи за лихви по финансови споразумения, сключени от купувача във връзка с покупката на внасяните стоки, независимо дали кредитът е предоставен от продавача или от друго лице, при условие че финансовото споразумение е в писмена форма и при необходимост купувачът може да докаже, че са изпълнени следните условия:

i) такива стоки са действително продадени на цена, декларирана като действително платената или подлежащата на плащане цена;

ii) изискваният лихвен процент не е по-висок от приетия при подобни договори в страната, където и по времето, когато финансирането е било осигурено;

г) разходи за правото да бъдат възпроизвеждани внасяните стоки в Съюза;

д) комисиони за покупка;

е) вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките;

ж) независимо от член 71, параграф 1, буква в) плащания, направени от купувача за правото да разпространява или препродава внасяните стоки, ако тези плащания не са условие за продажбата за износ в Съюза на внасяните стоки.

Член 73

Опростяване

При заявление митническите органи могат да разрешат следните елементи да се определят въз основа на специални критерии, когато те не подлежат на количествена оценка към датата, на която е приета митническата декларация:

а) елементи, които трябва да бъдат включени в митническата стойност в съответствие с член 70, параграф 2; и

б) елементите, посочени в членове 71 и 72.

Член 74

Вторични методи за определяне на митническата стойност

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

▼B

Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако декларatорът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

Член 75

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят условията за предоставяне на разрешението, посочено в член 73.

▼B

Член 76

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява процедурните правила за:

а) определяне на митническата стойност в съответствие с член 70, параграфи 1 и 2, и членове 71 и 72, включително и тези за коригиране на действително платената или подлежащата на плащане цена;

б) прилагането на условията, посочени в член 70, параграф 3;

в) определяне на митническата стойност, посочена в член 74.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ДЯЛ III

МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ И ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

ГЛАВА 1

Възникване на митническо задължение

Раздел 1

Митническо задължение при внос

Член 77

Допускане за свободно обращение и временен внос

1. Митническо задължение при внос възниква при поставяне на несъюзни стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, под един от следните митнически режими:

а) допускане за свободно обращение, включително съгласно разпоредбите за специфична употреба;

б) временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Митническо задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е декларatорът. При косвено представителство лицето, за сметка на което се извършва митническото деклариране, също е длъжник.

Когато митническа декларация за един от режимите, посочени в параграф 1, е съставена на базата на информация, която води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, което е предоставило информацията, изисквана за декларацията, и което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

▼B

Член 78

Специални разпоредби по отношение на стоките без произход

1. Когато по отношение на стоки без произход, използвани в производството на продукти, за които се издава или съставя доказателство за произход в рамките на преференциално споразумение между Съюза и определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или групи такива държави или територии, се прилага забрана за възстановяване на вносни мита или за освобождаване от вносни мита, митническото задължение при внос възниква по отношение на тези стоки без произход при приемане на декларацията за реекспорт на съответните продукти.

2. При възникване на митническо задължение съгласно параграф 1 размерът на вносните мита, съответстващ на задължението, се определя при същите условия, както в случай на митническо задължение, което би възникнало при приемане на същата дата на митническа декларация за допускане за свободно обращение на стоките без произход, използвани за производството на съответните продукти, с цел завършване на режим активно усъвършенстване.

3. Прилага се член 77, параграфи 2 и 3. Въпреки това по отношение на несъюзните стоки, посочени в член 270, длъжникът е лицето, което подава декларацията за реекспорт. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, също е длъжник.

Член 79

Възникване на митническо задължение при неизпълнение

1. Митническо задължение при внос на стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, възниква при неизпълнение на което и да е от следните:

а) едно от задълженията, установени в митническото законодателство във връзка с въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, тяхното отклоняване от митнически надзор или движението, усъвършенстването, складирането, временното складиране, временния внос или разпореждането с тези стоки на тази територия;

б) едно от задълженията, установени в митническото законодателство за специфичната употреба на стоки на митническата територия на Съюза;

в) условие, свързано с поставянето на несъюзни стоки под митнически режим с освобождаване от мита или с намаляване на ставките на вносните мита поради специфичната употреба на стоките.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

а) в момента, в който изискването, чието неизпълнение поражда митническото задължение, не се изпълнява или престава да се изпълнява;

▼B

б) в момента на приемане на митническа декларация за поставяне на стоки под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за освобождаването от мита, или за намаляването на ставката на вносните мита поради специфичната употреба на стоките, не е било изпълнено.

3. В случаите по букви а) и б) от параграф 1 длъжникът е едно от следните лица:

а) лицето, което е трябвало да изпълни съответното задължение;

б) лицето, което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни задължението, или което е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението;

в) лицето, което е придобило или държало въпросните стоки и което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае в момента на придобиването или получаването на стоките, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено.

4. В случаите по буква в) от параграф 1 длъжникът е лицето, от което се изисква да изпълни условията за поставянето на стоките под митнически режим или за митническата декларация за стоките, поставени под този митнически режим или за освобождаването от мита, или за намаляването на ставката на вносните мита поради специфичната употреба на стоките.

Когато е съставена митническа декларация във връзка с някой от митническите режими, посочени в буква в) от параграф 1, и изискваната съгласно митническото законодателство информация, свързана с условията за поставянето на стоките под този митнически режим, е предоставена на митническите органи, което води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, предоставило информацията, необходима за съставяне на митническата декларация, и което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

Член 80

Приспадане на платени вносни мита

1. Когато съгласно член 79, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба, размерът на вносните мита, платен при допускането на стоките за свободно обращение, се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

Първата алинея се прилага, когато митническото задължение възниква по отношение на остатъци и отпадъци, получени от унищожаването на такива стоки.

2. Когато съгласно член 79, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, платеният при частичното освобождаване размер на вносните мита се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

▼B

Раздел 2

Митническо задължение при износ

Член 81

Износ и пасивно усъвършенстване

1. Митническо задължение при износ възниква при поставянето на стоките, подлежащи на облагане с износни мита, под режим износ или режим пасивно усъвършенстване.

2. Митническото задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е декларантът. При косвено представителство лицето, за сметка на което се извършва митническото деклариране, също е длъжник.

Когато митническа декларация е съставена въз основа на информация, която води до несъбиране или частично събиране на дължимите износни мита, лицето, което е предоставило информацията, изисквана за декларацията, и е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

Член 82

Възникване на митническо задължение при неизпълнение

1. За стоки, подлежащи на облагане с износни мита, митническото задължение при износ възниква при неизпълнение на едно от следните:

а) едно от задълженията, установени в митническото законодателство за напускането на стоките;

б) условията, при които е разрешено извеждането на стоките извън митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

а) в момента, в който стоките действително се извеждат митническата територия на Съюза без митническа декларация;

б) в момента, в който стоките достигнат местоназначение, различно от това, за което е разрешено тяхното извеждане от митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита;

в) при невъзможност на митническите органи да определят момента по буква б) — в момента, в който изтича срокът, определен за представяне на доказателство, че условията за предоставяне на това освобождаване са изпълнени.

▼B

3. В случаите по буква а) от параграф 1 длъжникът е едно от следните лица:

а) лицето, което е трябвало да изпълни съответното задължение;

б) лицето, което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че съответното задължение не е изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни това задължение;

в) лицето, което е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението, и което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че има задължение за подаване на митническа декларация, а такава не е била подадена.

4. В случаите по буква б) от параграф 1 длъжник е лицето, от което се изисква да изпълни условията, при които е било разрешено извеждането на стоките от митническата територия на Съюза с пълно или частично освобождаване от износни мита.

Раздел 3

Общи разпоредби за митническите задължения при внос и износ

Член 83

Забрани и ограничения

1. Митническо задължение при внос или износ възниква дори когато се отнася за стоки, които са обект на каквато и да е забрана или ограничение при вноса или износа.

2. Въпреки това митническо задължение не възниква:

а) при неправомерно въвеждане на митническата територия на Съюза на подправени парични знаци;

б) при въвеждането на митническата територия на Съюза на наркотични и психотропни вещества, различни от тези, които с оглед използването им за медицински или научни цели са обект на строг надзор от компетентните органи.

3. За целите на санкциите, приложими към митническите нарушения, митническото задължение се счита за възникнало, когато законодателството на държава членка предвижда, че санкциите се определят въз основа на вносни или износни мита или наличието на митническо задължение.

Член 84

Повече от един длъжник

Когато за плащането на вносни или износни мита, съответстващи на едно митническо задължение, има повече от един длъжник, длъжниците са солидарно отговорни за заплащането на съответния размер на митото.

▼B

Член 85

Общи правила за изчисляване на размера на вносните и износните мита

1. Размерът на вносните или износните мита се определя въз основа на правилата за изчисляване на митата, приложими към съответните стоки към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки.

2. Когато не е възможно да се определи точно моментът на възникване на митническото задължение, се взема предвид моментът, в който митническите органи установят, че стоките са в ситуация, при която възниква митническо задължение.

Въпреки това когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение е възникнало в момент преди този, в който са установили това, митническото задължение се счита за възникнало в най-ранния момент, за който това може да бъде установено.

Член 86

Специални правила за изчисляване на размера на вносните мита

1. Когато по отношение на стоки, поставени под митнически режим или на временно складиране на митническата територия на Съюза, са направени разходи за складиране или за обичайни операции по тези стоки, такива разходи или увеличаването на стойността не се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита, в случай че декларторът представи задоволително доказателство за тези разходи.

Въпреки това митническата стойност, количеството, естеството и произходът на използваните в операциите несъюзни стоки се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита.

2. Когато тарифното класиране на стоки, поставени под митнически режим, се променя в резултат на обичайните операции на митническата територия на Съюза, по искане на декларатора се прилага първоначалното тарифно класиране на стоките, поставени под този режим.

3. Когато възниква митническо задължение по отношение на ►C2 преработени продукти ◄, получени под режим активно усъвършенстване, по искане на декларатора размерът на вносните мита, съответстващ на това задължение, се определя въз основа на тарифното класиране, митническата стойност, количеството, естеството и произхода на стоките, поставени под режим активно усъвършенстване, към момента на приемането на митническата декларация за тези стоки.

4. В специфични случаи размерът на вносните мита се определя съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член без искане на декларатора, за да се избегне неспазването на тарифните мерки, посочени в член 56, параграф 2, буква з).

▼B

5. Когато възниква митническо задължение за ►C2 преработени продукти ◄, в резултат на режим пасивно усъвършенстване, или за заместващи продукти съгласно член 261, параграф 1, размерът на вносните мита се изчислява въз основа на разходите за операцията по усъвършенстване, извършена извън митническата територия на Съюза.

6. Когато митническото законодателство предвижда благоприятно тарифно третиране на дадена стока или пълно или частично освобождаване от вносни или износни мита съгласно член 56, параграф 2, букви г) - ж), членове 203, 204, 205 и 208 или членове 259 - 262 от настоящия регламенти или съгласно Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 г. за установяване на система на Общността за митнически освобождавания ([1]),, това благоприятно тарифно третиране или освобождаването се прилагат също така и в случаите на възникване на митническо задължение съгласно членове 79 или 82 от настоящия регламент, при условие че пропускът, довел до възникването на митническо задължение, не съставлява опит за измама.

Член 87

Място на възникване на митническото задължение

1. Митническото задължение възниква на мястото, където се подава митническата декларация или декларацията за реекспорт, посочени в членове 77, 78 и 81.

Във всички останали случаи митническото задължение възниква на мястото, където са настъпили събитията, довели до неговото възникване.

Когато не е възможно да се определи това място, митническото задължение възниква на мястото, където митническите органи установят, че стоките се намират в ситуация, при която възниква митническо задължение.

2. Когато стоките са поставени под митнически режим, който не е приключен, или когато временното складиране не е завършило правилно, и мястото, където е възникнало митническото задължение, не може да се определи съгласно втора или трета алинея от параграф 1 в рамките на определен срок, митническото задължение възниква на мястото, където стоките са поставени под съответния режим, или на мястото, където са въведени на митническата територия на Съюза под този режим или където са били на временно складиране.

3. Когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение би могло да е възникнало на няколко места, за място на възникване на митническото задължение се приема мястото, където то е възникнало за първи път.

4. Ако митническите органи установят, че съгласно член 79 или член 82 е възникнало митническо задължение в друга държава членка и размерът на вносните или износните мита, съответстващ на това задължение, е по-малък от 10 000 EUR, се приема, че митническото задължение е възникнало в държавата членка, в която е установено неговото възникване.

([1]) ОВ L 324, 10.12.2009 г., стр. 23.

▼B

Член 88

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) правилата за изчисляването на размера на вносните или износните мита, приложими за стоки, за които възниква митническо задължение в контекста на специален режим, с които се допълват разпоредбите по членове 85 и 86;

б) случаите, посочени в член 86, параграф 4;

в) срокът, посочен в член 87, параграф 2.

ГЛАВА 2

Обезпечаване на потенциално или съществуващо митническо задължение

Член 89

Общи разпоредби

1. Ако не е предвидено друго, настоящата глава се прилага за обезпечения за възникнали митнически задължения, както и за такива, които биха могли да възникнат.

2. Когато митническите органи изискват предоставяне на обезпечение за потенциално или съществуващо митническо задължение, това обезпечение покрива размера на вносното или износното мито и другите вземания, възникнали във връзка с вноса или износа на стоките когато:

а) обезпечението се използва за поставянето на стоките под съюзен режим транзит; или

б) обезпечението може да се използва в повече от една държава членка.

Обезпечение, което не може да бъде използвано извън държавата членка, в която е изискано, е валидно само в тази държава членка и покрива най-малкото размера на вносното или износното мито.

3. Когато митническите органи изискват предоставяне на обезпечение, това обезпечение трябва да бъде изискано от длъжника или от лицето, което може да стане длъжник. Митническите органи могат да разрешат също обезпечението да бъде предоставено от друго лице вместо от лицето, от което то се изисква.

4. Без да се засяга член 97, митническите органи изискват предоставяне само на едно обезпечение по отношение на конкретни стоки или конкретна декларация.

Обезпечението, предоставено за конкретна декларация, независимо дали декларацията е вярна, се прилага за размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение и други вземания, по отношение на всички стоки, обхванати от тази декларация или вдигнати въз основа на нея.

▼B

Ако обезпечението не е било освободено, то може също така да се използва в рамките на сумата, за която е било предоставено, за събиране на вносни или износни мита и други вземания, станали дължими в резултат на последващ контрол на тези стоки.

5. По заявление на лицето, посочено в параграф 3 от настоящия член, митническите органи могат да разрешат съгласно член 95, параграфи 1, 2 и 3, предоставянето на общо обезпечение за покриване размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение по отношение на две или повече операции, декларации или митнически режими.

6. Митническите органи извършват мониторинг на обезпечението.

7. Държавите, регионалните и местните органи на управление или други органи, уредени от публичното право, са освободени от задължението за предоставяне на обезпечение за дейностите си като публични органи.

8. Обезпечение не се изисква в който и да е от следните случаи:

а) превоз на стоки по Рейн, рейнския воден път, Дунав или дунавския воден път;

б) превоз на стоки чрез фиксирана транспортна инсталация;

в) специфични случаи, в които стоките са поставени под режим временен внос;

►C2 г) стоки, поставени под режим съюзен транзит като се използва опростяването, посочено в член 233, параграф 4, буква д), ◄ и превозвани по море или по въздух между пристанища или летища на Съюза.

9. Митническите органи могат да не изискват предоставянето на обезпечение, когато размерът на вносните или износните мита, които трябва да бъдат обезпечени, не надвишава статистическия праг за декларации, установен съгласно член 3, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни ([1]).

Член 90

Задължително обезпечаване

1. Когато се предвижда задължително предоставяне на обезпечение, митническите органи определят размера на това обезпечение, който е равен на точния размер на вносните и износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, в случай че този размер може със сигурност да бъде определен в момента, в който се изисква обезпечението.

Когато не е възможно да се определи точният размер, обезпечението се определя в размер, равен на най-високия определен от митническите органи размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, които са възникнали или биха могли да възникнат.

([1]) ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 23.

▼B

2. Без да се засяга член 95, при предоставено общо обезпечение за размера на вносните и износните мита, съответстващ на митническите задължения, и на други вземания, чийто размер се променя във времето, размерът на това обезпечение трябва да бъде определен така, че във всеки момент да покрива размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническите задължения, и на другите вземания.

Член 91

Незадължително обезпечаване

Когато не се предвижда задължително предоставяне на обезпечение, такова обезпечение се изисква от митническите органи, когато преценят, че в предвидения срок плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на възникналото митническо задължение, и на другите вземания, не е сигурно. Размерът на обезпечението се определя от митническите органи, така че да не превишава размера, определен съгласно член 90.

Член 92

Предоставяне на обезпечение

1. Обезпечението може да бъде предоставено чрез:

а) депозит в пари или друго платежно средство, признато от митническите органи като равностойно на депозита в пари, в евро или във валутата на държавата членка, в която се изисква обезпечението;

б) поръчителство;

в) друг вид обезпечение, което дава същата сигурност, че размерът на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение и на други вземания, ще бъде платен.

2. Обезпечение под формата на депозит в пари или някакво друго платежно средство, се предоставя в съответствие с действащите разпоредби в държавата членка, където се изисква това обезпечение.

Когато обезпечението се предоставя под формата на депозит в пари или някакво друго равностойно платежно средство, митническите органи не дължат лихва по него.

Член 93

Избор на обезпечение

Лицето, което е длъжно да предостави обезпечение, е свободно да избира вида му от посочените в член 92, параграф 1.

Въпреки това митническите органи имат право да откажат да приемат избрания вид обезпечение, когато то е несъвместимо с правилното функциониране на съответния митнически режим.

Митническите органи имат право да изискват избраният вид на обезпечението да не се променя за определен период от време.

▼B

Член 94

Поръчител

1. Поръчителят, посочен в член 92, параграф 1, буква б), е трето лице, установено на митническата територия на Съюза. Той трябва да бъде одобрен от митническите органи, които изискват обезпечението, освен когато този поръчител е кредитна институция, финансова институция или застрахователно дружество, лицензирана или лицензирано в Съюза съгласно действащите разпоредби на Съюза.

2. Поръчителят се ангажира в писмена форма да заплати обезпечения размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания.

3. Митническите органи имат право да откажат да одобрят предложения поръчител или предложения вид обезпечение, когато преценят, че поръчителят или обезпечението не обезпечава по сигурен начин в рамките на предписания период плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническото задължение, и на другите вземания.

Член 95

Общо обезпечение

1. Разрешението по член 89, параграф 5 се дава само на лица, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) установени са на митническата територия на Съюза;

б) отговарят на критериите, определени в член 39 буква а);

в) ползват редовно съответните митнически режими или са оператори на съоръжения за временно складиране или отговарят на критериите, определени в член 39, буква г).

2. Когато се предоставя общо обезпечение за митнически задължения и други вземания, които биха могли да възникнат, икономически оператор може да получи разрешение за използване на общо обезпечение с намален размер или за освобождаване от обезпечение, при условие че отговаря на критериите, определени в член 39, букви б) и в).

3. Когато се предоставя общо обезпечение за митнически и други вземания, които са възникнали, одобреният икономически оператор за митнически опростявания, след подаване на заявление, получава разрешение да използва общо обезпечение с намален размер.

4. Общото обезпечение с намален размер, посочено в параграф 3, е равностойно на предоставянето на обезпечение.

Член 96

Временни забрани за използването на общи обезпечения

1. В контекста на специалните режими или временно складиране, Комисията може да вземе решение за временна забрана за използването на което и да е от следните:

а) общото обезпечение с намален размер или на освобождаване от обезпечение по член 95, параграф 2;

▼B

б) общото обезпечение по член 95 по отношение на стоките, за които е установено, че са свързани с измама в голям размер.

2. Когато се прилага параграф 1, буква а) или б) от настоящия член, общо обезпечение с намален размер или освобождаване от обезпечение, или общо обезпечение, посочено в член 95, може да бъде разрешено, ако въпросното лице отговаря на всяко едно от следните условия:

а) лицето е в състояние да покаже, че не е възникнало митническо задължение по отношение на въпросните стоки в хода на операциите, извършени от него през двете години, които предхождат решението, посочено в параграф 1;

б) когато са възниквали митнически задължения през двете години, които предхождат решението, посочено в параграф 1, засегнатото лице е в състояние да покаже, че тези задължения са били погасени напълно от длъжника, длъжниците или поръчителя в определения срок.

За да получи разрешение за временно използване на общо обезпечение, върху което е наложена временна забрана, въпросното лице трябва също да отговаря на критериите, определени в член 39, букви б) и в).

Член 97

Допълнително или заместващо обезпечение

Когато митническите органи установят, че предоставеното обезпечение не осигурява или вече не е надеждно или достатъчно да осигури заплащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на другите вземания в предвидените срокове, те изискват от някое от лицата, посочени в член 89, параграф 3, или допълнително обезпечение, или заместване на първоначалното обезпечение с ново — по избор на лицето.

Член 98

Освобождаване на обезпечението

1. Митническите органи освобождават обезпечението незабавно след като митническото задължение или съответното друго вземане бъде погасено или не може да възникне отново.

2. Когато митническото задължение или съответното друго вземане е частично погасено или може да възникне само за част от сумата, която е била обезпечена, съответната част от обезпечението се освобождава по искане на заинтересованото лице, освен когато тази сума не оправдава това.

Член 99

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят:

а) специфичните случаи, посочени в член 89, параграф 8, буква в), в които не се изисква обезпечение за стоки, поставени под режим временен внос,

▼B

б) вида на обезпечението, посочено в член 92, параграф 1, буква в) и правилата относно поръчителя, посочен в член 94;

в) условията за издаване на разрешение за използване на общо обезпечение с намален размер или за освобождаване от обезпечение по член 95, параграф 2;

г) сроковете за освобождаване на обезпечението.

Член 100

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията установява процедурните правила:

а) за определяне на размера на обезпечението, включително на намаления размер, посочен в член 95, параграфи 2, и 3.

▼C2

б) за предоставяне и мониторинг на обезпечението, предвидени в член 89, за отмяна и прекратяване на задължението, поето от поръчителя, посочено в член 94, и за освобождаване на обезпечението, предвидено в член 98;

▼B

в) за временните забрани, посочени в член 96.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерките по член 96.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

По наложителни причини за спешност във връзка с такива мерки, обосновани надлежно с необходимостта бързо да се засили защитата на финансовите интереси на Съюза и на държавите членки, Комисията приема незабавно приложими актове за изпълнение в съответствие с процедурата по член 285, параграф 5.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

▼B

ГЛАВА 3

Събиране, плащане, възстановяване и опрощаване на вносните или износните мита

Раздел 1

Определяне на размера на вносните или износните мита, уведомяване за митническото задължение и вземане под отчет

Член 101

Определяне на размера на вносните или износните мита

1. Размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно член 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация.

2. Без да се засяга член 48, митническите органи могат да приемат размера на дължимите вносни или износни мита, определен от декларатора.

3. Когато размерът на дължимото вносно или износно мито не представлява цяло число, размерът може да бъде закръглян.

Когато размерът, посочен в първа алинея, е изразен в евро, закръглянето към по-голям или по-малък размер не може да превишава най-близкото цяло число.

Държава членка, чиято парична единица не е еврото, може да приложи mutatis mutandis разпоредбите на втора алинея или да ги дерогира, при условие че правилата, приложими за закръгляването, не оказват по-голямо финансово въздействие от правилата, предвидени във втора алинея.

Член 102

Уведомяване за митническото задължение

1. Длъжникът се уведомява за митническото задължение в предвидената форма на мястото, където възниква или се счита, че е възникнало митническото задължение в съответствие с член 87.

Уведомяването, посочено в първата алинея, не се извършва в който и да е от следните случаи:

а) когато до окончателното определяне на размера на вносните или износните мита е въведена временна мярка на търговската политика под формата на мито;

б) когато размерът на дължимите вносни или износни мита превишава размера, определен въз основа на решение, издадено съгласно член 33;

▼B

в) когато първоначалното решение да не се извършва уведомяване за митническото задължение или да се изпрати уведомление за по-малък от дължимия размер на вносните или износните мита е взето въз основа на общи разпоредби, които впоследствие са обявени за недействителни със съдебно решение;

г) когато митническото законодателство освобождава митническите органи от изискването да уведомят за митническото задължение.

2. Когато размерът на дължимите вносни или износни мита е равен на размера, вписан в митническата декларация, вдигането на стоките от митническите органи е равностойно на уведомяване на длъжника за митническото задължение.

3. Когато не се прилага параграф 2, длъжникът се уведомява за митническото задължение от митническите органи, когато те са в състояние да определят размера на дължимите вносни или износни мита и да вземат решение.

Въпреки това, когато уведомлението за митническото задължение би могло да засегне наказателно разследване, митническите органи могат да отложат уведомлението до момент, в който то не би засягало наказателното разследване.

4. При условие че плащането е било обезпечено, митническото задължение, което съответства на общия размер на вносните или износните мита за всички стоки, вдигнати на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, лицето може да бъде уведомено в края на този срок. Срокът, определен от митническите органи, не надвишава 31 дни.

Член 103

Краен срок за митническо задължение

1. Длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

2. Когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършване е основание за започване на наказателно преследване, три годишният срок, определен в параграф 1, се продължава най-малко на пет години и не повече от 10 години в съответствие с националното законодателство.

3. сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се спират, когато:

а) в съответствие с член 44 е подадена жалба; такова спиране се прилага считано от датата на подаване на жалбата и продължава за времето на производството по обжалването; или

▼B

б) в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение; такова спиране се прилага считано от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си.

4. Когато митническото задължение става отново изискуемо съгласно член 116, параграф 7, сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се считат за спрени от датата на подаване на заявлението за възстановяване или опрощаване на мита съгласно член 121 до датата на издаване на решението за възстановяване или опрощаване.

Член 104

Вземане под отчет

1. Митническите органи, посочени в член 101, в съответствие с националното законодателство вписват в счетоводните си документи размера на дължимите вносни или износни мита, определен в съответствие със същия член, което представлява вземане под отчет.

Първата алинея не се прилага в случаите, определени в член 102, параграф 1, втора алинея.

2. Митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните или износните мита, които съгласно член 103 съответстват на митническо задължение, за което длъжникът вече не може да бъде уведомен.

3. Държавите членки определят практическите процедури за вземане под отчет на размера на вносните или износните мита. Тези процедури могат да се различават според това дали митническите органи, предвид обстоятелствата, при които е възникнало митническото задължение, имат сигурността, че съответните суми ще бъдат платени.

Член 105

Момент на вземане под отчет

1. Когато възникне митническо задължение при приемане на митническа декларация за стоки за митнически режим, различен от временния внос с частично освобождаване от вносни мита, или чрез друго действие със същите правни последици както приемането на декларацията, митническите органи вземат под отчет размера на дължимите вносни или износни мита в рамките на 14 дни, от вдигането на стоките.

Въпреки това при условие че митническото задължение е било обезпечено, общият размер на вносните или износните мита за стоките, вдигнати на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, но не по-дълъг от 31 дни, може да бъде взет под отчет само с едно вписване в края на срока. Това вземане под отчет се извършва в рамките на 14 дни от изтичането на определения срок.

▼B

2. Когато стоките могат да бъдат вдигнати при определени условия, които уреждат или определянето на размера на дължимите вносни или износни мита, или тяхното събиране, вземането под отчет се извършва в рамките на 14 дни от деня, в който е определен размерът на дължимите вносни или износни мита или е установено задължението за плащане на тези мита.

Въпреки това когато митническото задължение се отнася до временна мярка на търговската политика под формата на мито, вземането под отчет на размера на дължимите вносни или износни мита се извършва в рамките на два месеца от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на регламента, установяващ окончателната мярка на търговската политика.

3. Когато митническо задължение възникне при условия, които не се обхващат от параграф 1, размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет в рамките на 14 дни от датата, на която митническите органи са в състояние да определят размера на въпросните вносни или износни мита и да вземат решение.

4. Параграф 3 се прилага по отношение на размера на вносните или износните мита, които да бъдат събрани или които остава да бъдат събрани, когато размерът на дължимите вносни или износни мита не е бил взет под отчет съгласно параграфи 1, 2 и 3 или е бил определен и взет под отчет размер, по-нисък от дължимия.

5. Сроковете за вземане под отчет по параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат при непредвидими обстоятелства или в случаи на непреодолима сила.

6. Вземането под отчет може да бъде отложено в случая, посочен в член 102, параграф 3, втора алинея, до момент, в който уведомяването за митническото задължение вече не засяга наказателно разследване.

Член 106

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, ►C2 с цел да се определят случаите, посочени в член 102, параграф 1, втора алинея, буква г), ◄ в които митническите органи са освободени да уведомяват за митническото задължение.

Член 107

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема мерки, за да осигури оказването на взаимопомощ между митническите органи при възникване на митническо задължение.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 2

Плащане на вносните или износните мита

Член 108

Общи срокове за плащане и спиране на срока за плащане

1. Длъжникът заплаща размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, за което е уведомен съгласно член 102, в определения от митническите органи срок.

Без да се засяга член 45, параграф 2, този срок не надвишава 10 дни от уведомяването на длъжника за митническото задължение. В случай на обобщено вземане под отчет съгласно условията, посочени в член 105, параграф 1, втора алинея, срокът се определя по такъв начин, че да не позволи на длъжника да получи по-дълъг срок за плащане от този, който би получил, ако му е било дадено отсрочване на плащането съгласно член 110.

Митническите органи могат да продължат този срок по заявление на длъжника, когато размерът на дължимите вносни или износни мита е бил определен при последващ контрол по член 48. Без да се засяга член 112, параграф 1, това продължаване не може да надвишава необходимото на длъжника време за предприемане на подходящите мерки, за да изпълни задълженията си.

2. Когато длъжникът ползва някое от улесненията във връзка с плащането, посочени в членове от 110 до 112, плащането се извършва в срока или сроковете, посочени във връзка с тези улеснения.

3. Срокът за плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, се спира в който и да е от следните случаи:

а) при подаване на заявление за опрощаване на мита съгласно член 121;

б) когато стоките следва да бъдат отнети в полза на държавата, унищожени или изоставени в полза на държавата;

в) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 79 и има повече от един длъжник.

Член 109

Плащания

1. Плащането се извършва в брой или по друг начин с подобен погасяващ ефект, включително чрез прихващане съгласно националното законодателство.

▼B

2. Плащането може да се извърши от трето лице вместо длъжника.

3. Длъжникът може да плати целия размер на вносните или износните мита или част от него, без да чака изтичането на срока, който му е определен за плащане.

Член 110

Отсрочване на плащането

По заявление на заинтересованото лице и при предоставяне на обезпечение митническите органи разрешават отсрочване на плащането на дължимите мита по един от следните начини:

а) отделно за всеки размер на вносните или износните мита, взет под отчет съгласно член 105, параграф 1, първа алинея или член 105, параграф 4;

б) за общия размер на всички вносни или износни мита, взети под отчет съгласно първата алинея от член 105, параграф 1, за определен от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни;

в) за общия размер на всички вносни или износни мита, взети под отчет с едно вписване съгласно втората алинея от член 105, параграф 1.

Член 111

Срокове, за които може да бъде отсрочено плащането

1. Плащането може да бъде отсрочено по член 110 за 30 дни.

2. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 110, буква а), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който е извършено уведомяването на длъжника за митническото задължение.

3. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 110, буква б), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който изтича периодът за обобщаване. Той се намалява с брой дни, равен на половината от броя на дните, включени в периода за обобщаване.

4. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 110, буква в), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който изтича определеният срок за вдигането на въпросните стоки. Той се намалява с брой дни, равен на половината от броя на дните, включени в съответния срок.

5. Когато сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, са с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява 30-дневният срок съгласно споменатите параграфи, е равен на половината от най-близкото по-малко четно число.

▼B

6. Когато сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, са в седмици, държавите членки могат да предвидят плащането на вносните или износните мита, което е било отсрочено, да се извърши най-късно в петък на четвъртата седмица, следваща въпросната седмица.

Когато тези срокове са в месеци, държавите членки могат да предвидят плащането на вносните или износните мита, което е било отсрочено, да се извърши не по-късно от шестнадесетия ден от месеца, следващ въпросния месец.

Член 112

Други улеснения за плащане

1. Митническите органи могат да предоставят на длъжника улеснения за плащането, различни от отсрочване на плащането, при условие че е предоставено обезпечение.

2. Когато улеснения се предоставят по параграф 1, върху размера на вносните или износните мита се начислява лихва.

За държавите членки, чиято парична единица е еврото, лихвеният процент е равен на лихвения процент, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C, който Европейската централна банка е приложила към основните си операции по рефинансиране, извършени на първия ден от месеца, в който е бил падежът, увеличен с един процентен пункт.

За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, лихвеният процент е равен на процента, приложен на първия ден от въпросния месец от националната централна банка за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с един процентен пункт, или — за държавите членки, в които не се обявява лихвен процент на националната централна банка — равен на най-близкия по естество лихвен процент, приложен на първия ден от въпросния месец на паричния пазар на съответната държава членка, увеличен с един процентен пункт.

3. Митническите органи могат да не изискват обезпечение или да не начисляват лихва, когато въз основа на документирана оценка на положението на длъжника е установено, че това би довело до сериозни икономически или социални затруднения.

4. Митническите органи не начисляват лихва, когато размерът за всяка една операция по събиране е по-малък от 10 евро.

Член 113

Принудително събиране

Когато дължимите вносни или износни мита не са платени в определения срок, митническите органи осигуряват плащането на тези мита, като използват всички възможности, които са им предоставени от законодателството на съответната държава членка.

▼B

Член 114

Лихва за забава

1. Върху размера на неизплатените вносни или износни мита се начислява лихва за забава, считано от датата на изтичане на определения срок до датата на плащане.

За държавите членки, чиято парична единица е еврото, процентът на лихвата за забава е равен на лихвения процент, публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C, който Европейската централна банка е приложила към основните си операции по рефинансиране, извършени на първия ден от месеца, в който е бил падежът, увеличен с два процентни пункта.

За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, процентът на лихвата за забава е равен на процента, приложен на първия ден от въпросния месец от националната централна банка за основните ѝ операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта, или — за държавите членки, в които не се обявява лихвен процент на националната централна банка — на най-близкия по естество лихвен процент, приложен на първия ден от въпросния месец на паричния пазар на съответната държава членка, увеличен с два процентни пункта.

2. Когато митническото задължение е възникнало въз основа на членове 79 или 82, или когато уведомлението за митническото задължение произтича от последващ контрол, лихвата за забава се начислява върху и над размера на вносните или износните мита, считано от датата на възникване на митническото задължение до датата на уведомяването.

Процентът на лихвата за забава се определя съгласно параграф 1.

3. Митническите органи могат да не начисляват лихва за забава, когато въз основа на документирана оценка на положението на длъжника е установено, че нейното начисляване би създало сериозни икономически или социални затруднения.

4. Митническите органи не начисляват лихва за забава, когато размерът за всяка една операция по събиране е по-малък от 10 евро.

Член 115

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове съгласно член 284, с цел да се определят правилата за спирането на срока за плащане на размера на вносните или износните мита, които съответстват на митническото задължение, упоменато в член 108, параграф 3, както и периода, за който важи спирането.

▼B

Раздел 3

Възстановяване и опрощаване

Член 116

Общи разпоредби

1. Съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания:

а) надвзети суми на вносните или износните мита;

б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора;

в) грешка на компетентните органи;

г) в интерес на справедливостта.

Когато размерът на вносните или износните мита е заплатен и съответната митническа декларация се анулира съгласно член 174, този размер се възстановява.

2. Митническите органи възстановяват или опрощават размера на вносните или износните мита, посочени в параграф 1, когато той е равен на 10 или повече евро, освен ако съответното лице не поиска възстановяването или опрощаването на по-малък размер.

3. Когато митническите органи смятат, че следва да се разреши възстановяване или опрощаване, въз основа на член 119 или 120, въпросната държава членка предава досието на Комисията за вземане на решение във всеки един от следните случаи:

а) когато митническите органи считат, че особените обстоятелства се дължат на неизпълнение от страна на Комисията на нейните задължения;

б) когато митническите органи считат, че Комисията е допуснала грешка по смисъла на член 119;

в) когато обстоятелствата по случая са свързани с констатациите от разследвания на Съюза съгласно Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси ([1]) или съгласно друго законодателство на Съюза, или по споразумение, сключено от Съюза със страни или групи страни, в което са включени разпоредби за провеждане на такива разследвания от Съюза;

г) когато размерът на сумата, която може да подлежи на заплащане от въпросното лице във връзка с една или повече операции по внос и износ,е равен или надвишава 500 000 евро в резултат на грешка или особени обстоятелства.

([1]) ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

▼B

Независимо от първа алинея, досиетата не се предават в нито един от следните случаи:

а) когато Комисията вече е приела решение по случай, включващ въпроси, които са съпоставими от фактическа и правна гледна точка;

б) когато Комисията вече разглежда случай, включващ въпроси, които са съпоставими от фактическа и правна гледна точка.

4. При спазване на правилата относно компетентността за вземане на решение, когато служебно митническите органи установят в сроковете, посочени в член 121, параграф 1, че размерът на вносните или износните мита подлежи на възстановяване или опрощаване съгласно членове 117, 119 или 120, те пристъпват по своя собствена инициатива към възстановяване или опрощаване.

5. Не се разрешава възстановяване или опрощаване, в случай че, уведомяването за митническо задължение, е в резултат на въвеждане в заблуждение от страна на длъжника.

6. Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи.

Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи.

В този случай лихвата се плаща от датата на изтичане на тримесечния период до датата на възстановяване. Лихвеният процент се определя съгласно член 112.

7. Когато митническите органи са разрешили неоснователно възстановяването или опрощаването, първоначалното митническо задължение става отново изискуемо, доколкото не е изтекъл срокът по член 103.

В този случай ►C2 лихвите, изплатени по силата на параграф 6, втора алинея, се възстановяват от лицето. ◄

Член 117

Надвзети вносни или износни мита

1. Възстановяване или опрощаване на вносните или износните мита се извършва, доколкото размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение, превишава дължимия размер ►C2 или длъжникът е бил уведомен за митническото задължение противно на разпоредбите на член 102, параграф 1, втора алинея, буква в) или г). ◄

2. Когато заявлението за възстановяване или опрощаване се основава на съществуването, в момента на приемането на декларацията за свободно обращение, на намалена или нулева ставка на вносното мито за стоки, в рамките на тарифна квота, тарифен таван или друга преференциална тарифна мярка, възстановяване или опрощаване се разрешава само при условие че в момента на подаване на заявлението, придружено от необходимите документи, са изпълнени следните условия:

а) при тарифна квота — нейният обем не е бил изчерпан;

▼B

б) в останалите случаи — нормално дължимата ставка на митото не е била възвърната.

Член 118

Дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора

1. Възстановяване или опрощаване на размера на вносните мита се извършва, ако уведомяването за митническо задължение се отнася за стоки, отказани от вносителя, тъй като към момента на вдигането са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, по който са внесени.

За дефектни стоки се считат и стоките, повредени преди вдигането им.

2. Независимо от параграф 3, възстановяването или опрощаването се разрешава, при условие че стоките не са били използвани с изключение на такава първоначална употреба, която вероятно е била необходима за установяване на дефектите им или несъответствието им с договора, и при условие че са изведени от митническата територия на Съюза.

3. Възстановяване или опрощаване не се разрешава когато:

а) преди да бъдат допуснати за свободно обращение стоките са поставени под специален режим за изпитване, освен ако бъде установено, че фактът, че стоките са дефектни или не съответстват на условията на договора, не би могъл да бъде констатиран при обичайни условия при извършването на такива изпитвания;

б) дефектният характер на стоката е бил взет предвид при условията на договора, по-специално цената, преди стоките да бъдат поставени под митнически режим, включващ възникването на митническо задължение; или

в) стоките са продадени от заявителя след като е установено, че са дефектни или че не отговарят на условията на договора.

4. Вместо да бъдат изведени от митническата територия на Съюза и по заявление на заинтересованото лице, митническите органи разрешават поставянето на стоките под режим активно усъвършенстване, включително унищожаване, или под режим външен транзит, митническо складиране или свободна зона.

Член 119

Грешка на компетентните органи

1. В случаи, различни от посочените в член 116, параграф 1, втора алинея и членове 117, 118 и 120, възстановяване или опрощаване на вносните или износните мита се извършва когато, в резултат на грешка от страна на компетентните органи, първоначално съобщеният размер на митническото задължение е бил помалък от дължимия размер, ако са изпълнени следните условия:

а) длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка; и

б) длъжникът е действал добросъвестно.

▼B

2. Ако не са изпълнени условията по член 117, параграф 2, възстановяването или опрощаването се разрешава, когато пропускът да се приложат намалени или нулеви ставки на мита е бил в резултат на грешка от страна на митническите органи и декларацията за допускане за свободно обращение е съдържала всички данни и е била придружена от всички необходими документи за прилагането на намалените или нулеви ставки.

3. Когато преференциалното третиране на стоките се предоставя на базата на система за административно сътрудничество, включваща органите на държава или територия извън митническата територия на Съюза, ако издаденият от тези органи сертификат се окаже с невярно съдържание, това представлява грешка, която не би могла да бъде открита според обстоятелствата по смисъла на параграф 1, буква а).

Издаването на сертификат с невярно съдържание обаче не представлява грешка, когато сертификатът е бил издаден на базата на невярно представяне на фактите от страна на износителя, с изключение на случаите когато е очевидно, че органите, издали сертификата, са знаели или е трябвало да знаят, че стоките не отговарят на необходимите условия за ползване на преференциално третиране.

Счита се, че длъжникът е действал добросъвестно, когато е в състояние да докаже, че през периода на въпросните търговски операции се е погрижил да осигури, че всички условия за преференциалното третиране са изпълнени.

Длъжникът не може да се позове на добросъвестност, ако Комисията е публикувала в *Официален вестник на Европейския съюз* известие, сигнализиращо за основателни съмнения по отношение на правилното прилагане на преференциалния режим от държавата или територията бенефициер.

Член 120

В интерес на справедливостта

1. В случаи, различни от посочените в член 116, параграф 1, втора алинея и членове 117, 118 и 119, възстановяване или опрощаване на размера на вносните или износните мита в интерес на справедливостта се извършва, когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, които не се дължат на въвеждане в заблуждение или явна небрежност от страна на длъжника.

2. Посочените в параграф 1 особени обстоятелства се установяват, когато е видно, че длъжникът се намира в изключително положение в сравнение с други оператори, извършващи същата стопанска дейност, и че при отсъствието на такива обстоятелства той не би попаднал в неизгодно положение поради събирането на вносните или износните мита.

Член 121

Процедура за възстановяване и опрощаване

1. Заявления за възстановяване или опрощаване съгласно член 116 се подават до митническите органи в следните срокове:

а) в случай на надвзети вносни или износни мита, на грешка от страна на компетентните органи или в интерес на справедливостта — преди изтичането на три години от датата на уведомяването за митническото задължение;

▼B

б) в случай на дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора — преди изтичането на една година от датата на уведомяването за митническото задължение;

в) в случай на анулиране на митническа декларация — в срока, определен в правилата, приложими за анулиране.

Сроковете, определени в първа алинея, букви а) и б), се продължават, когато заявителят представи доказателство, че поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила е бил възпрепятстван да представи заявление в определения срок.

2. Когато въз основа на изтъкнатите основания митническите органи не са в състояние да предоставят възстановяване или опрощаване на вносни или износни мита, те са длъжни да разгледат основателността на заявлението за възстановяване или опрощаване в контекста на останалите основания за възстановяване или опрощаване, посочени в член 116.

3. При обжалване по член 44 на уведомлението за митническо задължение съответният срок, определен в параграф 1, първа алинея, се спира, считано от датата на подаване на жалбата, за времето на производството по обжалване.

4. Когато митнически орган разрешава възстановяване или опрощаване в съответствие с членове 119 и 120, засегнатата държава членка информира Комисията за това.

Член 122

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове съгласно член 284, за определяне на правилата, които Комисията трябва да спазва при вземане на решението по член 116, параграф 3, и по-специално във връзка със следното:

а) за условията за приемането на досието;

б) за срока за вземането на решение и за спирането на този срок;

в) за съобщаване на мотивите, на които Комисията възнамерява да базира решението си, преди да вземе решение, което би било неблагоприятно за засегнатото лице;

г) за уведомление за решението;

д) за последствията от невземането на решение или от неуведомяването за такова решение.

Член 123

Предоставяне на изпълнителни правомощия

1. Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за:

а) възстановяване и опрощаване, както е посочено в член 116;

б) информиране на Комисията в съответствие с член 121, параграф 4 и за информацията, която следва да се предоставя.

▼B

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

2. Комисията приема решение по член 116, параграф 3 чрез актове за изпълнение.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 285, параграф 2.

Когато становището на комитета, посочено в член 285, параграф 1, следва да се получи чрез писмена процедура, се прилага член 285, параграф 6.

ГЛАВА 4

Погасяване на митническо задължение

Член 124

Погасяване

1. Без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или износ се погасява по някой от следните начини:

а) когато длъжникът вече не може да бъде уведомен за митническото си задължение съгласно член 103;

б) чрез плащане на размера на вносните или износните мита;

в) при условията на параграф 5, чрез опрощаване на размера на вносните или износните мита;

г) когато е анулирана митническата декларация за поставянето на стоки, под митнически режим, пораждащ задължението за плащане на вносни или износни мита;

д) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са конфискувани или задържани и по същото време или впоследствие са отнети;

е) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са унищожени под митнически надзор или изоставени в полза на държавата;

ж) когато липсата на стоките или неизпълнението на задълженията, произтичащи от митническото законодателство, е резултат от пълното унищожаване или безвъзвратна загуба на стоките по причина, свързана с естеството на стоките, или поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или е вследствие на нареждане на митническите органи; за целите на тази буква стоките се считат за безвъзвратно загубени, когато употребата им е станала невъзможна за когото и да е;

▼B

з) когато митническото задължение е възникнало съгласно членове 79 или 82 и са изпълнени следните условия:

▼M2

i) нарушението, породило възникването на митническото задължение, не е оказало значително въздействие върху правилното прилагане на временното складиране или съответния митнически режим и не е представлявало опит за измама;

▼B

ii) всички необходими формалности за уреждане на положението на стоките са извършени впоследствие;

и) когато стоките, допуснати за свободно обращение без мита или с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, са били изнесени с разрешението на митническите органи;

й) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 78 и формалностите, извършени с цел получаване на преференциално тарифно третиране съгласно този член, са отменени;

к) когато съгласно условията на параграф 6 митническото задължение е възникнало по член 79 и са представени задоволителни за митническите органи доказателства, че стоките не са били използвани или изразходвани, а са били изведени от митническата територия на Съюза.

2. Независимо от това, в случаите, посочени в параграф 1, буква д), за целите на наказанията, приложими към митнически нарушения, митническото задължение не се счита за погасено, когато съгласно правото на държава членка се предвижда, че вносните или износните мита или съществуването на митническо задължение представляват основа за определяне на санкциите.

3. Когато съгласно параграф 1, буква ж) се погасява митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение без мита или с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба, остатъците и отпадъците, получени при унищожаването на стоките, се считат за несъюзни стоки.

4. Разпоредбите в сила по отношение на стандартните норми за безвъзвратна загуба в резултат на естеството на стоките се прилагат, когато засегнатото лице не докаже, че действителните загуби надхвърлят тези, изчислени чрез прилагането на стандартната норма за конкретните стоки.

5. Когато няколко лица дължат плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническото задължение и е разрешено опрощаване, митническото задължение се погасява само по отношение на лицето или лицата, на които е разрешено опрощаването.

6. В случаите, посочени в параграф 1, буква к), митническото задължение не се погасява по отношение на лице или лица, направили опит за измама.

7. Когато митническото задължение е възникнало съгласно член 79, то се погасява по отношение на лице, чието поведение не е представлявало опит за измама и което е допринесло за борбата с измамата.

▼B

Член 125

Налагане на санкции

Когато митническото задължение се погасява съгласно член 124, параграф 1, буква з), държавите членки запазват правото си да налагат санкции за неизпълнение на митническото законодателство.

▼M2

Член 126

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284 с цел да се определи списъкът с нарушенията, които не оказват значително въздействие върху правилното прилагане на временното складиране или съответния митнически режим, и да се допълни член 124, параграф 1, буква з), подточка i).

▼B

ДЯЛ IV

ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА

ГЛАВА 1

Обобщена декларация за въвеждане

Член 127

Подаване на обобщена декларация за въвеждане

1. Стоките, въведени на митническата територия на Съюза се обхващат от обобщена декларация за въвеждане.

2. Задължението, посочено в параграф 1, не се прилага:

а) за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия; и

б) в други случаи, когато това е надлежно обосновано от вида на стоките или съответния трафик или когато това се изисква от международни споразумения.

3. Обобщената декларация за въвеждане се подава в митническото учреждение на първо въвеждане в рамките на определен срок, преди въвеждането на стоките на митническата територия на Съюза.

Митническите органи могат да позволят обобщената декларация за въвеждане да бъде подадена в друго митническо учреждение, при условие че последното незабавно предаде или предостави по електронен път необходимите данни на разположение на митническото учреждение на първо въвеждане.

4. Обобщената декларация за въвеждане се подава от превозвача.

▼B

Въпреки задълженията на превозвача, обобщената декларация за въвеждане може да бъде подадена от едно от следните лица:

а) вносителя или получателя, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът;

б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред митническото учреждение на въвеждане.

5. Обобщената декларация за въвеждане съдържа необходимите данни за анализ на риска за целите на сигурност и безопасност.

6. В специфични случаи, когато всички посочени в параграф 5 данни не могат да бъдат получени от лицата, посочени в параграф 4, те могат да бъдат поискани от други лица, които притежават тези данни и съответните права да ги предоставят.

7. Митническите органи могат да приемат използването на търговските, пристанищните или транспортните информационни системи за подаване на обобщена декларация за въвеждане, при условие че тези системи съдържат необходимите за такава декларация данни и че тези данни са налични в определен срок, преди стоките да бъдат въведени в митническата територия на Съюза.

8. Вместо подаването на обобщена декларация за въвеждане, митническите органи могат да приемат подаването на уведомление и осигуряването на достъп до данните на обобщената декларация за въвеждане в компютърната система на икономическия оператор.

Член 128

Анализ на риска

Митническото учреждение съгласно член 127, параграф 3, в рамките на определен срок, осигурява извършването на анализ на риска, главно за целите на сигурност и безопасност, въз основа на обобщената декларация за въвеждане, посочена в член 127, параграф 1, или на данните, посочени в член 127, параграф 8 и взема необходимите мерки според резултатите от анализа.

Член 129

Поправка и анулиране на обобщена декларация за въвеждане

1. След подаване на заявление декларантът може да получи разрешение за поправки на данните в обобщената декларация за въвеждане, след като тя е била подадена.

Не са възможни поправки, след като:

а) митническите органи са информирали лицето, подало обобщената декларация за въвеждане, че възнамеряват да извършат проверка на стоките;

▼B

б) митническите органи са установили, че данните в обобщената декларация за въвеждане са неверни;

в) стоките вече са били представени на митническите органи.

▼M2

2. Когато стоките, за които е подадена обобщена декларация за въвеждане, не са въведени на митническата територия на Съюза, митническите органи анулират без забавяне тази декларация във всеки един от следните случаи:

а) по заявление на декларатора; или

б) след като изминат 200 дни от подаването на декларацията.

▼B

Член 130

Декларации, подавани вместо обобщена декларация за въвеждане

1. Митническото учреждение, посочено в член 127, параграф 3, може да отмени задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане по отношение на стоки, за които преди изтичането на срока за подаване на тази декларация е подадена митническа декларация. В този случай митническата декларация съдържа най-малко данните, които са необходими за обобщена декларация за въвеждане. До момента, в който митническата декларация е приета в съответствие с член 172, тя има статус на обобщена декларация за въвеждане.

2. Митническото учреждение, посочено в член 127, параграф 3, може да отмени задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане по отношение на стоки, за които преди изтичането на срока за подаване на тази декларация е подадена декларация за временно складиране. Тази декларация съдържа най-малко данните, които са необходими за обобщена декларация за въвеждане. До момента на представяне на декларираните стоки пред митническите органи в съответствие с член 139 декларацията за временно складиране има статус на обобщена декларация за въвеждане.

Член 131

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел определяне на:

▼C2

а) случаите, когато има освобождаване от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане в съответствие с член 127, параграф 2, буква б);

▼B

б) определения срок, посочен в член 127, параграфи 3 и 7, в който обобщената декларация за въвеждане трябва да бъде подадена, преди въвеждането на стоките на митническата територия на Съюза, като се имат предвид видът на стоките или трафика;

в) посочените в член 127, параграф 6 случаи и другите лица, от които може да се поиска да предоставят данни за обобщената декларация за въвеждане в тези случаи.

▼B

Член 132

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя:

а) процедурните правила за подаване на обобщената декларация за въвеждане, посочена в член 127;

б) процедурните правила и предоставянето на данни за обобщената декларация за въвеждане от другите лица, посочени в член 127, параграф 6;

в) срока, в рамките на който трябва да се извърши анализ на риска и да се предприемат необходимите мерки в съответствие с член 128;

г) процедурните правила за поправка на обобщената декларация за въвеждане в съответствие с член 129, параграф 1;

д) процедурните правила за анулиране на обобщената декларация за въвеждане в съответствие с член 129, параграф 2, като се има предвид правилното управление на въвеждането на стоките.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 2

Пристигане на стоките

Раздел 1

Въвеждане на стоките в митническата територия на съюза

Член 133

Уведомление за пристигане на плавателен съд или на въздухоплавателно средство

1. Операторът на плавателно или въздухоплавателно средство, което влиза на митническата територия на Съюза съобщава за пристигането на транспортните средства на митническото учреждение на първо въвеждане.

Когато митническите органи вече са информирани за пристигането на плавателно или въздухоплавателно средство, те могат да отменят изискването за уведомлението, посочено в първата алинея.

2. Митническите органи могат да приемат пристанищните или летищните системи или други налични методи за предоставяне на информация да бъдат използвани с цел уведомяване за пристигането на транспортните средства.

▼B

Член 134

Митнически надзор

1. От момента на въвеждането им в митническата територия на Съюза стоките са под митнически надзор и могат да подлежат на митнически контрол. Където е приложимо, те се подчиняват на такива забрани и ограничения, които са оправдани на основание, наред с другото, опазването на обществения морал, обществения ред или обществената сигурност, опазването на здравето на хората и на животните, защитата на растенията, опазването на околната среда, защитата на националното богатство, имащо художествена, историческа или археологическа стойност, и защитата на индустриалната или търговска собственост, включително контрол на прекурсорите за производство на наркотици, на стоки, нарушаващи права на интелектуалната собственост и пари в брой, както и изпълнението на мерки за опазване и управление на рибните ресурси и на мерки на търговската политика.

Стоките остават под митнически надзор, докато е необходимо, за да се определи митническият им статус, и не се преместват от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

Без да се засяга член 254, съюзните стоки не подлежат на митнически надзор след като бъде установен митническият им статус.

Несъюзните стоки остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статус или до извеждането им от митническата територия на Съюза или унищожаването им.

2. Държателят на стоките под митнически надзор може по всяко време, с разрешение на митническите органи, да провери стоките или да взема проби, особено за да определи тарифното класиране, митническата стойност или митническия статус на стоките.

Член 135

Превозване до подходящото място

1. Лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Съюза, ги превозва незабавно, по определен от митническите органи маршрут, и съгласно техните разпореждания, ако има такива, до определеното от митническите органи митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от тези органи, или в свободна зона.

2. В свободна зона стоките се въвеждат директно по море или по въздух, или ако се въвеждат по земя, без да преминават през друга част от митническата територия на Съюза, когато свободната зона граничи със сухоземна граница между държава членка и трета държава.

3. Лице, което поема отговорността за превоза на стоките след въвеждането им на митническата територия на Съюза, е отговорно за изпълнение на задълженията, установени в параграфи 1 и 2.

▼B

4. Стоки, които въпреки че се намират извън митническата територия на Съюза, могат да бъдат обект на митнически контрол от страна на митническите органи на държава членка в резултат на сключено споразумение със съответната страна или територия извън митническата територия на Съюза, се третират по същия начин както стоките, въведени на митническата територия на Съюза.

5. Параграфи 1 и 2 не изключват прилагането на специални правила по отношение на превоз на стоки в граничните зони, пренос на стоки по тръбопроводи и електропроводи, или трафик с несъществено икономическо значение, като писма, пощенски картички и печатни материали и електронните им еквиваленти на друг носител, стоки, пренасяни от пътници, при условие че не се създават пречки за осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

6. Параграф 1 не се прилага за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия.

▼M1

Член 136

Стоки, които временно са напуснали митническата територия на Съюза по море или по въздух

1. Членове 127—130 и член 133 не се прилагат в случаите, когато несъюзни стоки са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.

2. Членове 127—130 и член 133 не се прилагат в случаите, когато съюзни стоки, чийто митнически статус на съюзни стоки трябва да бъде доказан съгласно член 153, параграф 2, са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.

3. Членове 127—130 и членове 133, 139 и 140 не се прилагат в случаите, когато съюзни стоки, които се движат без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 155, параграф 2, са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.

▼B

Член 137

Превоз при специални обстоятелства

1. Когато, поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, задължението, установено в член 135, параграф 1, не може да бъде изпълнено, лицето, обвързано с това задължение, или друго действащо за негова сметка лице, уведомява незабавно митническите органи за ситуацията. Когато стоките не са унищожени напълно в резултат на непредвидимите обстоятелства или непреодолимата сила, митническите органи също се информират за точното им местонахождение.

▼B

2. Когато плавателен съд или въздухоплавателно средство по смисъла на член 135, параграф 6 е принуден поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила да акостира или да се приземи временно на митническата територия на Съюза и не може да бъде изпълнено задължението по член 135, параграф 1, лицето, което е въвело плавателния съд или въздухоплавателното средство на митническата територия на Съюза, или всяко друго лице, действащо за негова сметка, незабавно информира митническите органи за ситуацията.

3. Митническите органи определят мерките за осъществяване на митническия надзор на стоките, посочени в параграф 1, или на плавателния съд или на въздухоплавателното средство, както и на стоките, които се намират на това средство, при обстоятелствата, посочени в параграф 2, и където е уместно — мерките за осигуряване на превоза им до митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от митническите органи.

Член 138

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за:

а) уведомлението за пристигане, посочено в член 133;

б) превозването на стоките, предвидено в член 135, параграф 5;

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 2

Представяне, разтоварване и проверка на стоки

Член 139

Представяне на стоки на митницата

1. Стоките, които се въвеждат на митническата територия на Съюза, се представят незабавно при пристигането им в определеното митническо учреждение или на друго място, определено или одобрено от митническите органи, или в свободната зона, от едно от следните лица:

а) лицето, което е въвело стоките на митническата територия на Съюза;

б) лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което е въвело стоките на тази територия;

в) лицето, което поема отговорност за превоза на стоките след тяхното въвеждане на митническата територия на Съюза.

2. Стоките, които са въведени на митническата територия на Съюза по море или по въздух и които остават на борда на същите транспортни средства за превоз, се представят на митническите органи само на пристанището или на летището, където се разтоварват или претоварват. Въпреки това стоки, въведени на митническата територия на Съюза, които са разтоварени и отново натоварени на същото транспортно средство по време на превоза, за да се даде възможност за разтоварване или натоварване на други стоки, не се представят на митническите органи на това пристанище или летище.

▼B

3. Независимо от задълженията на лицето, посочено в параграф 1, стоките могат да се представят вместо това от някое от следните лица:

а) всяко лице, което незабавно поставя стоките под митнически режим;

б) титулярят на разрешението за операции в съоръжения за складиране или всяко лице, което извършва дейност в свободна зона.

4. Лицето, което представя стоките, се позовава на обобщената декларация за въвеждане или, в случаите, посочени в член 130, митническата декларация или декларацията за временно складиране, подадена по отношение на стоките, с изключение на случаите, когато лицето е освободено от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане.

▼M2

5. Когато несъюзни стоки, представени на митницата, не са обхванати от обобщена декларация за въвеждане, и с изключение на случаите на освобождаване от задължението за подаване на такава декларация, едно от лицата, посочени в член 127, параграф 4, незабавно подава такава декларация, без да се засяга член 127, параграф 6, или, ако митническите органи разрешат, подава вместо това митническа декларация или декларация за временно складиране. Когато при такива обстоятелства се подава митническа декларация или декларация за временно складиране, тя трябва да съдържа най-малко данните, които са необходими за обобщената декларация за въвеждане.

▼B

6. Параграф 1 не изключва прилагането на специални правила по отношение на превоз на стоки в граничните зони, пренос на стоки по тръбопроводи и електропроводи, или трафик с несъществено икономическо значение, като писма, пощенски картички и печатни материали и електронните им еквиваленти на друг носител, стоки, пренасяни от пътници, при условие че не се създават пречки за осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

7. Стоките, представени на митническите органи, не могат да бъдат премествани от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

Член 140

Разтоварване и преглед на стоки

1. Стоките могат да се разтоварват или претоварват от транспортните средства, на които се намират, само с разрешението на митническите органи на места, определени или одобрени от тези органи.

Въпреки това разрешение не се изисква при непосредствена опасност, налагаща незабавно цялостно или частично разтоварване на стоките. В този случай митническите органи се информират незабавно.

2. Митническите органи могат да изискват по всяко време разтоварване и разопаковане на стоките, за да извършват проверка на стоките, да вземат проби или за проверка на транспортните средства, на които се намират стоките.

Член 141

Стоки, придвижвани под режим транзит

1. Член 135, параграфи 2—6, и членове 139, 140 и 144—149 не се прилагат при въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза, когато стоките вече са поставени под режим транзит.

▼B

2. Членове 140 и 144 —149 се прилагат за несъюзни стоки, които се придвижват под режим транзит, след като тези стоки се представят на получаващото митническо учреждение на митническата територия на Съюза в съответствие с правилата за режим транзит.

Член 142

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят условията за одобрение на местата, посочени в член 139, параграф 1.

Член 143

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за представянето на стоките на митницата, предвидено в член 139.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 3

Временно складиране на стоки

Член 144

Стоки на временно складиране

Несъюзните стоки са на временно складиране от момента на представянето им пред митническите органи.

Член 145

Декларация за временно складиране

1. Несъюзни стоки, представени на митническите органи, се обхващат от декларация за временно складиране, съдържаща всички данни, необходими за прилагането на разпоредбите относно временно складиране.

2. Документите, свързани със стоки на временно складиране, се предоставят на митническите органи, когато законодателството на Съюза поставя такова изискване или когато е необходимо за осъществяване на митнически контрол.

3. ►C2 Декларацията за временно складиране се подава от някое от лицата, посочени в член 139, параграфи 1 или 3, ◄ най-късно към момента на представянето на стоките на митническите органи.

4. Освен ако няма освобождаване от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане, декларацията за временно складиране включва позоваване на всяка обобщена декларация за въвеждане, подадена за стоките, представени на митническите органи, освен когато стоките вече са на временно складиране или са били поставени под митнически режим и не са напуснали митническата територия на Съюза.

▼B

5. Митническите органи могат да приемат декларацията за временно складиране да бъде направена в някоя от следните форми:

а) препратка към всяка обобщена декларация за въвеждане, подадена за съответните стоки, допълнена от данните на декларацията за временно складиране;

б) манифест или друг транспортен документ, при условие че той съдържа данните на декларация за временно складиране, в това число препратка към всяка обобщена декларация за въвеждане на съответните стоки.

6. Митническите органи могат да приемат използването на търговските, пристанищните или транспортните информационни системи за подаване на декларация за временно складиране, при условие че тези системи съдържат необходимите данни за такава декларация и че тези данни са налични в съответствие с параграф 3.

7. Членове 188 до 193 се прилагат за декларацията за временно складиране.

8. Декларацията за временно складиране може да се използва и за целите на:

а) уведомлението за пристигане, посочено в член 133; или

б) представянето на стоките пред митническите органи, посочено в член 139, доколкото изпълнява условията, предвидени в тези разпоредби.

9. Декларация за временно складиране не се изисква, когато, най-късно към момента на представянето на стоките пред митническите органи, митническият им статус като съюзни стоки се определя в съответствие с членове 153 до 156.

10. Декларацията за временно складиране се задържа от митническите органи, или е достъпна за тях, за целите на удостоверяването, че стоките, за които се отнася, впоследствие са поставени под митнически режим или реекспортирани в съответствие с член 149.

11. За целите на параграфи 1 до 10 когато несъюзни стоки, придвижвани под режим транзит, се представят на митническите органи в получаващото учреждение, в митническата територия на Съюза, данните за съответната транзитна операция се считат за декларация за временно складиране, при условие че отговарят на изискванията за тази цел. След завършване на режим транзит държателят на стоките обаче може да подаде декларация за временно складиране.

Член 146

Поправка или анулиране на декларация за временно складиране

1. На декларатора по негово заявление се разрешава да поправи една или повече от данните в декларацията за временно складиране след нейното подаване. При поправката не могат да се включват стоки, различни от първоначално декларираните.

▼B

Не са възможни поправки, след като митническите органи:

а) са информирали лицето, подало декларацията, за намерението си да извършат проверка на стоките;

б) са установили, че данните в декларацията са неверни;

▼M2

2. Когато стоките, за които е подадена декларация за временно складиране, не са представени на митницата, митническите органи анулират без забавяне декларацията във всеки един от следните случаи:

а) по заявление на декларатора; или

б) след като изминат 30 дни от подаването на декларацията.

▼B

Член 147

Условия и отговорности при временно складиране на стоки

1. Стоки на временно складиране се съхраняват само в съоръжения за временно складиране в съответствие с член 148 или, когато е оправдано, на други места, посочени или одобрени от митническите органи.

2. Без да се засяга член 134, параграф 2, стоките на временно складиране, са обект само на такива операции, които са предназначени да осигурят запазването им в непроменено състояние, без да се изменя първоначалният им вид или техническите им характеристики.

3. Титулярят на разрешението по член 148 или лицето, съхраняващо стоките — когато стоките се съхраняват на различни от посочените или одобрените от митническите органи места, отговаря за всяко едно от следните:

а) да се гарантира, че стоките на временно складиране не се отклоняват от митнически надзор;

б) да бъдат изпълнени задълженията, произтичащи от съхраняването на стоки във временен склад.

4. В случай че по някаква причина стоките не могат да останат на временно складиране, митническите органи предприемат незабавно всички необходими мерки за уреждане на положението на стоките в съответствие с членове 197, 198 и 199.

Член 148

Разрешение за операции в съоръжения за временно складиране

1. За операции в съоръжения за временно складиране се изисква разрешение от митническите органи. Такова разрешение не се изисква, когато оператор на съоръжение за временно складиране е самият митнически орган.

Условията, при които се допуска операция в съоръжения за временно складиране, се посочват в разрешението.

▼B

2. Разрешението по параграф 1 се дава само на лица, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) установени са на митническата територия на Съюза;

б) осигуряват необходимото за правилното протичане на операциите;счита се,че одобреният икономически оператор за митнически опростявания е изпълнил това условие, доколкото операцията в съоръженията за временно складиране е взета предвид в разрешението по член 38, параграф 2, буква а);

в) предоставят обезпечение в съответствие с член 89.

Когато се предоставя общо обезпечение, спазването на задълженията, свързани с това обезпечение, е предмет на мониторинг чрез подходящ одит.

3. Разрешението, посочено в параграф 1, се дава само когато митническите органи са в състояние да упражняват митнически надзор, без да се налага да въвеждат административни договорености, които са непропорционални на съответните икономически потребности.

4. Титулярят на разрешението води подходяща отчетност във форма, одобрена от митническите органи.

Отчетността съдържа информацията и данните, които позволяват на митническите органи да осъществяват надзор на дейността по операциите в съоръженията за временно складиране, особено по отношение на идентифицирането на съхраняваните стоки, техния митнически статус и тяхното движение.

Одобреният икономически оператор за митнически опростявания се счита за изпълнил задължението, посочено в първата и втората алинея, доколкото неговата отчетност съответства на целите на операциите на временното складиране.

5. Митническите органи могат да разрешат на титуляря на разрешение да придвижва стоки на временно складиране между различни съоръжения за временно складиране, при условие че такива движения не биха увеличили риска от измама, както следва:

а) такова движение се извършва под отговорността на един митнически орган;

б) такова движение е обхванато само от едно разрешение, издадено на одобрен икономически оператор за митнически опростявания; или

в) в други случаи на движение.

6. Когато съществува обоснована икономическа необходимост и няма да се засегне неблагоприятно митническият надзор, митническите органи могат да разрешат съхранението на съюзни стоки в съоръжения за временно складиране. Тези стоки не се считат за временно складирани стоки.

▼B

Член 149

Завършване на временно складиране

Несъюзни стоки на временно складиране се поставят под митнически режим или се реекспортират в рамките на 90 дни.

Член 150

Избор на митнически режим

Ако не е предвидено друго, декларatорът може да избира митническия режим, под който да постави стоките, съгласно условията за този режим, независимо от тяхното естество или количество, или тяхната страна на произход, държава на изпращане или на получаване.

Член 151

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да установят:

а) условията за одобряване на местата по член 147, параграф 1;

б) условията за даване на разрешение за операции в съоръженията за временно складиране по член 148;

в) случаите на движение, посочени в член 148, параграф 5.

Член 152

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за:

а) подаване на декларацията за временно складиране, посочена в член 145;

б) поправка на декларацията за временно складиране, посочена в член 146, параграф 1;

в) анулиране на декларацията за временно складиране, посочена в член 146, параграф 2;

г) движението на стоки на временно складиране, посочени в член 148, параграф 5.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

ДЯЛ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА МИТНИЧЕСКИ СТАТУС, ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ, ПРОВЕРКА, ВДИГАНЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ СЪС СТОКИ

ГЛАВА 1

Митнически статус на стоките

Член 153

Презумпция за митнически статус на съюзни стоки

1. Приема се, че всички стоки на митническата територия на Съюза имат митнически статус на съюзни стоки, освен когато е установено, че те не са съюзни стоки.

2. В специфични случаи, когато презумпцията, определена в параграф 1, не се прилага, митническият статус на съюзните стоки трябва да се докаже.

►C2 3. В специфични случаи, стоките, изцяло получени на митническата територия на Съюза, нямат митнически статус на съюзни стоки ◄, ако са получени от стоки на временно складиране или стоки, поставени под режим външен транзит, режим складиране, режим временен внос или режим активно усъвършенстване.

Член 154

Загуба на митнически статус на съюзни стоки

Съюзните стоки променят статуса си на несъюзни стоки в следните случаи:

а) когато са изведени от митническата територия на Съюза, доколкото не се прилагат правилата за вътрешен транзит;

б) когато са били поставени под режим външен транзит, режим складиране или режим активно усъвършенстване, доколкото това е разрешено от митническото законодателство;

в) когато са били поставени под режим специфична употреба и впоследствие са изоставени в полза на държавата, или са унищожени и са останали отпадъци;

г) когато декларацията за допускане за свободно обращение е анулирана след вдигане на стоките.

Член 155

Съюзни стоки, които временно напускат митническата територия на Съюза

1. В случаите, посочени в член 227, параграф 2, букви б) до е), стоките запазват митническия си статус на съюзни стоки само когато този статус е установен при определени условия и чрез средства, предвидени в митническото законодателство.

▼B

2. В определени случаи съюзните стоки могат да се придвижват без да са поставени под митнически режим, между две точки на митническата територия на Съюза и временно извън тази територия без промяна на техния митнически статус.

Член 156

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установи:

а) случаите, в които презумпцията, определена в член 153, параграф 1, не се прилага;

б) условията за предоставяне на улеснение при установяването на доказателства за митническия статус на съюзни стоки;

в) случаите, в които стоките, посочени в член 153, параграф 3, нямат митнически статус на съюзни стоки;

г) случаите, в които митническият статус на стоките, посочени в член 155, параграф 2, остава непроменен.

Член 157

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за предоставянето и проверката на доказателството за митническия статус на съюзни стоки.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 2

Поставяне на стоки под митнически режим

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 158

Митническа декларация за стоки и митнически надзор на съюзни стоки

1. Всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, с изключение на режим свободна зона, се обхващат от митническа декларация, подходяща за конкретния режим.

▼B

2. ►C2 В специфични случаи, различни от посочените в член 6, параграф 3, може да бъде подадена митническа декларация ◄ чрез средства, различни от средствата за електронна обработка на данни.

3. Съюзни стоки, декларирани за износ, вътрешен съюзен транзит или пасивно усъвършенстване, са под митнически надзор от момента на приемането на декларацията, посочена в параграф 1, до извеждането им от митническата територия на Съюза или изоставянето им в полза на държавата, или унищожаването им, или до анулирането на митническата декларация.

Член 159

Компетентни митнически учреждения

1. Освен когато в законодателството на Съюза е предвидено друго, държавите членки определят местоположението и компетентността на различните митнически учреждения на тяхната територия.

2. Държавите членки определят подходящо и обосновано официално работно време на тези учреждения, като отчитат естеството на трафика и на стоките и митническите режими, под които стоките трябва да бъдат поставени, така че да не възпрепятстват и нарушават потоците на международния трафик.

3. Освен ако не е предвидено друго, компетентните митнически учреждения за поставянето на стоките под митнически режим са митническите учреждения, които отговарят за мястото, където стоките са представени на митническите органи.

Член 160

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се установят случаите, в които митническа декларация може да се подава със средства, различни от средствата за електронна обработка на данни в съответствие с член 158, параграф2.

Член 161

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за:

а) определянето на компетентните митнически учреждения, различни от учрежденията, посочени в член 159, параграф 3, включително митнически учреждения за въвеждане и митнически учреждения за напускане;

б) подаването на митническата декларация в случаите, посочени в член 158, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 2

Стандартни митнически декларации

Член 162

Съдържание на стандартна митническа декларация

Стандартните митнически декларации съдържат всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.

Член 163

Придружаващи документи

1. Придружаващите документи, изисквани за прилагането на разпоредбите, отнасящи се за митническия режим, за който стоките са декларирани, са на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи при подаването на митническата декларация.

2. Придружаващите документи се предоставят на митническите органи, когато законодателството на Съюза поставя такова изискване или когато е необходимо за осъществяване на митнически контрол.

3. В специфични случаи икономическите оператори могат да съставят придружаващи документи, при условие че митническите органи са разрешили това.

Член 164

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с които се определят правилата относно предоставяне на разрешението, посочено в член 163, параграф 3.

Член 165

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила:

а) за подаване на стандартна митническа декларация, посочена в член 162;

б) за предоставянето на придружаващите документи, посочени в член 163, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 3

Опростени митнически декларации

Член 166

Опростена декларация

1. Митническите органи могат да приемат лице да постави стоките под митнически режим въз основа на опростена декларация, която може да не съдържа някои от изискваните данни, посочени в член 162, или придружаващите документи, посочени в член 163.

2. Редовното използване на опростената декларация, посочена в параграф 1, подлежи на разрешение от митническите органи.

Член 167

Допълнителна декларация

1. Декларантът подава допълнителна декларация, която съдържа данните, необходими за съответния митнически режим в компетентното митническо учреждение в рамките на определен срок, в случай на опростена декларация съгласно член 166 или на вписване в отчетността на декларатора съгласно член 182.

В случай на опростена декларация съгласно член 166 необходимите придружаващи документи са на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи в рамките на определен срок.

Допълнителната декларация може да има общ, периодичен или рекапитулативен характер.

2. Освобождаване от задължение за подаване на допълнителна декларация се отнася за следните случаи:

а) когато стоките са поставени под режим митническо складиране;

б) в други специфични случаи.

3. Митническите органи могат да отменят изискването за подаване на допълнителна декларация, когато се прилагат следните условия:

а) опростената декларация се отнася до стоки, чиято стойност и количество са под статистическия праг;

б) опростената декларация вече съдържа цялата информация, необходима за съответния митнически режим; и

в) опростената декларация не е направена с вписване в отчетността на декларатора.

4. Опростената декларация по член 166, или вписването в отчетността на декларатора съгласно член 182, както и допълнителната декларация, се считат за единен и неделим инструмент, който поражда действие съответно на датата, на която опростената декларация се приема в съответствие с член 172 и на датата, на която стоките се вписват в отчетността на декларатора.

▼B

5. За място, където трябва да бъде подадена допълнителната декларация, за целите на член 87 се счита мястото, където е подадена митническата декларация.

Член 168

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установяват:

а) условията за даване на разрешението, предвидено в член 166, параграф 2;

б) срока, посочен в член 167, параграф 1, първа алинея, в рамките на който да се подаде допълнителната декларация;

в) срока, посочен в член 167, параграф 1, втора алинея, в рамките на който придружаващите документи да са на съхранение при декларатора;

г) специфичните случаи, при които има освобождаване от задължението за подаване на допълнителна декларация в съответствие с член 167, параграф 2, буква б).

Член 169

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно подаването на:

а) опростената декларация, посочена в член 166;

б) допълнителната декларация, посочена в член 167.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 4

Разпоредби, приложими за всички митнически декларации

Член 170

Подаване на митническа декларация

1. Без да се засяга член 167, параграф 1, митническа декларация може да бъде подадена от всяко лице, което може да предостави цялата информация, изисквана за прилагането на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките са декларирани. Това лице трябва също да може да представи или да осигури представянето на митницата на съответните стоки.

Въпреки това, когато приемането на митническата декларация води до определени задължения за дадено лице, тази декларация се подава от това лице или от негов представител.

▼B

2. Декларацията е установен на митническата територия на Съюза.

3. Чрез дерогация на параграф 2 не се изисква следните декларатори да са установени на митническата територия на Съюза:

а) лица, които подават митническа декларация за транзит или временен внос;

б) лица, които инцидентно подават митническа декларация, включително за специфична употреба или за активно усъвършенстване на стоките, при условие че митническите органи считат това за оправдано;

в) лица, които са установени в държава, чиято територия е в непосредствена близост до митническата територия на Съюза, и които представят стоките, за които се отнася митническата декларация, пред съседно на тази територия гранично митническо учреждение, при условие че държавата, в която са установени лицата, предоставя реципрочно предимство на лицата, установени на митническата територия на Съюза.

4. Автентичността на митническите декларации се удостоверява.

Член 171

Подаване на митническа декларация преди представянето на стоките

Митническата декларация може да бъде подадена преди очакваното представяне на стоките на митницата. Ако стоките не се представят в рамките на 30 дни от подаването на митническата декларация, то тя се счита за неподадена.

Член 172

Приемане на митническа декларация

1. Митническите декларации, които отговарят на условията, предвидени в настоящата глава, се приемат незабавно от митническите органи, при положение че стоките, за които се отнасят, са представени пред митническите органи.

2. Освен когато е предвидено друго, датата на приемане на митническата декларация от митническите органи се използва за прилагането на разпоредбите, отнасящи се за митническия режим, под който са декларирани стоките и за всички други формалности при внос или износ.

Член 173

Поправка на митническа декларация

1. По заявление на декларатора митническите органи могат да разрешат извършването на една или повече поправки на данните в митническата декларация, след като тя вече е била приета. При поправката не могат да се включват стоки, различни от първоначално декларираните.

▼B

2. Не се разрешават поправки, когато заявлението е направено, след като митническите органи са:

а) информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките;

б) установили, че данните в митническата декларация са неверни;

в) разрешили вдигането на стоките.

3. По заявление на декларатора, в срок от три години от датата на приемане на митническа декларация, поправката на митническа декларация може да бъде разрешена след вдигане на стоките, с цел декларантът да изпълни задълженията си, произтичащи от поставянето на стоките под съответния митнически режим.

Член 174

Анулиране на митническа декларация

1. По заявление на декларатора митническите органи анулират приетата митническа декларация в който и да е от следните случаи:

а) когато са убедени, че стоките незабавно ще бъдат поставени под друг митнически режим;

б) когато са убедени, че поради особени обстоятелства поставянето на стоките под митническия режим, за който са декларирани, вече не е оправдано.

Въпреки това, когато митническите органи са информирали декларатора за намерението си да проверят стоките, заявлението за анулиране на митническата декларация се приема само след извършване на проверката.

2. Митническата декларация не се анулира след вдигането на стоките, освен ако е предвидено друго.

Член 175

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се установят случаите, в които митническата декларация се анулира след вдигане на стоките, както е посочено в член 174, параграф 2.

Член 176

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за:

а) подаване на митническа декларация за напускане в съответствие с член 171;

б) приемане на митническата декларация, посочена в член 172, включително прилагането на правилата в случаите, посочени в член 179;

▼B

в) поправката на митническа декларация след вдигане на стоките в съответствие с член 173, параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 5

Други опростявания

Член 177

Опростяване на съставянето на митнически декларации за стоки, класирани в различни тарифни подпозиции

1. Когато пратка съдържа стоки, които попадат под различни тарифни подпозиции, и обработката на всяка от тези стоки в съответствие с нейната тарифна подпозиция за целите на съставянето на митническата декларация би довела до непропорционална тежест на работата и разходите спрямо дължимите вносни или износни мита, митническите органи могат, по заявление на декларатора, да приемат, че вносните или износните мита се начисляват върху цялата пратка на база на тарифната подпозиция на стоките, които са с най-високата ставка на вносни или износни мита.

2. Митническите органи отказват да използват опростяването, посочено в параграф 1, по отношение на стоки, които са обект на забрани или ограничения или на които е начислен акциз, когато за прилагането на мярката е необходимо правилно класиране.

Член 178

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема меркитеза определяне натарифната подпозиция за прилагането на член 177, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 179

Централизирано оформяне

1. При подаване на заявление митническите органи могат да разрешат на лице да подаде в митническото учреждение, което е отговорно за мястото, където е установено лицето, митническа декларация за стоки, които са представени на митническите органи в друго митническо учреждение.

Изискването за разрешението по първата алинея може да бъде отменено, когато е подадена митническа декларация и стоките са представени пред митнически учреждения, за които отговаря един митнически орган.

▼B

2. Заявителят за разрешението, посочен в параграф 1, е одобрен икономически оператор за митнически опростявания.

3. Митническото учреждение, в което е подадена митническата декларация:

а) осъществява надзор върху поставянето на стоките под съответния митнически режим;

б) извършва митнически контрол за проверка на митническата декларация, посочена в член 188, букви а) и б);

в) когато е оправдано, изисква от митническото учреждение, на което са представени стоките, да извърши митнически контрол за проверка на митническата декларация, посочена в член 188, букви в) и г); и

г) извършва митническите формалности за събиране размера на вносното или износното мито, съответстващо на митническото задължение.

4. Митническото учреждение, на което е подадена митническата декларация, и митническото учреждение, на което са представени стоките, обменят необходимата информация за проверка на митническата декларация и за вдигане на стоките.

5. Без да се засягат собствените му контролни правомощия по отношение на стоки, въведени или изведени на /от митническата територия на Съюза, митническото учреждение, на което са представени стоките, извършва митническия контрол, посочен в параграф 3, буква в), и предоставя на митническото учреждение, на което е подадена митническата декларация, резултатите от този контрол.

6. Митническото учреждение, на което е подадена митническата декларация, вдига стоките в съответствие с членове 194 и 195, като взема предвид:

а) резултатите от осъществения от него контрол за проверка на митническата декларация,

б) резултатите от контрола, извършен от митническото учреждение, на което стоките са представени за проверка на митническата декларация, и от контрола на стоки, въведени или изведени на/от митническата територия на Съюза.

Член 180

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят условията за предоставяне на разрешението, посочено в член 179, параграф 1, първа алинея.

Член 181

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно:

а) централизираното оформяне, включително съответните митнически формалности и контрол, посочено в член 179.

▼B

б) освобождаване от задължението за представяне на стоките, посочено в член 182, параграф 3, в контекста на централизираното оформяне.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 182

Вписване в отчетността на декларатора

1. При заявление митническите органи могат да разрешат на лице да подава митническа декларация, включително опростена декларация, под формата на вписване в отчетността на декларатора, при условие че данните от тази декларация са на разположение на митническите органи в електронната система на декларатора в момента на подаването на митническата декларация под формата на вписване в отчетността на декларатора.

2. Митническата декларация се счита за приета в момента, когато стоките са вписани в отчетността.

3. Митническите органи могат, при подаване на заявление, да освободят от задължението за представяне на стоките. В този случай стоките се считат за вдигнати в момента на вписването в отчетността на декларатора.

Такова освобождаване може да се даде, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) декларацията е одобрен икономически оператор за митнически опростявания;

б) естеството и потокът на съответните стоки го позволяват и са известни на митническите органи;

в) надзорното митническо учреждение има достъп до цялата информация, която счита за необходима, за да може да упражни правото си на проверка на стоките при възникнала необходимост;

г) в момента на вписването в отчетността стоките вече не са обект на забрани или ограничения, освен ако в разрешението не е предвидено друго.

Въпреки това в специфични ситуации надзорното митническо учреждение може да изиска стоките да бъдат представени.

4. Условията, при които се разрешава вдигането на стоките, са посочени в разрешението.

Член 183

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят условията за предоставяне на разрешенията, посочени в член 182, параграф 1.

▼B

Член 184

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно вписването в отчетността на декларатора, посочено в член 182, включително съответните митнически формалности и контрол.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 185

Самооценка

1. При заявление митническите органи могат да разрешат на икономическия оператор да извършва определени митнически формалности, които по принцип следва да се извършват от митническите органи за определяне на дължимите вносни и износни мита и за осъществяване на проверки под митнически надзор.

2. Заявителят за разрешението, посочено в параграф 1, е одобрен икономически оператор за митнически опростявания.

Член 186

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

а) условията за даване на разрешението, предвидено в член 185, параграф 1;

б) митническите формалности и контрол, които се извършват от титуляря на разрешението, посочено в член 185, параграф 1.

Член 187

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно митническите формалности и контрол, които се извършват от титуляря на разрешението, в съответствие с член 185, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

ГЛАВА 3

Проверка и вдигане на стоки

Раздел 1

Проверка

Член 188

Проверка на митническа декларация

За целите на проверката на точността на данните, съдържащи се в приетата митническа декларация, митническите органи могат:

а) да извършат проверка на декларацията и придружаващите документи;

б) да изискат от декларатора да предостави други документи;

в) да извършат проверка на стоките;

г) да вземат проби за анализ или за подробно изследване на стоките.

Член 189

Проверка и вземане на проби от стоките

1. Транспортирането на стоките до местата, където трябва да се извършат проверки и където да се вземат проби, включително и всички операции, необходими за извършването на проверки или вземането на проби, се извършва от декларатора или на негова отговорност. Направените разходи са за сметка на декларатора.

2. Декларантът или негов представител има право да присъства при проверката на стоките и вземането на пробите. Митническите органи, когато имат достатъчно основания, могат да изискват декларантът или негов представител да присъства при проверката на стоките или при вземането на пробите или да осигурят необходимото съдействие за улесняването на проверката или вземането на проби.

3. Когато пробите са взети в съответствие с действащите разпоредби, митническите органи не дължат обезщетения, свързани с тях, но поемат разходите за техния анализ или изследване.

Член 190

Частична проверка и вземане на проби от стоките

1. Когато обект на проверката или вземането на проби са само част от стоките, обхванати от митническа декларация, резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на пробите са валидни за цялото количество стоки, обхванати от тази декларация.

Въпреки това, декларантът може да поиска допълнителна проверка или вземане на проби от стоките, когато счита, че резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на взетите проби не са валидни за останалата част от декларираните стоки. Искането се удовлетворява, при условие че стоките не са вдигнати или, ако са вдигнати, декларантът докаже, че не са били променяни по никакъв начин.

▼B

2. За целите на параграф 1, когато с една митническа декларация са декларирани стоки, попадащи в два или повече тарифни кодове, се счита, че данните за стоките, попадащи във всеки тарифен код, съставляват отделна декларация.

Член 191

Резултати от проверката

1. Резултатите от проверката на митническата декларация се използват за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят.

2. Когато митническата декларация не е проверена, параграф 1 се прилага въз основа на данните, съдържащи се в съответната декларация.

3. Резултатите от проверката, направена от митническите органи, имат еднаква доказателствена сила на цялата митническа територия на Съюза.

Член 192

Мерки за идентифициране

1. Митническите органи или, където е уместно, икономическите оператори, одобрени за целта от митническите органи, вземат необходимите мерки за идентифициране на стоките, когато това се изисква, за да се осигури спазването на разпоредбите на митническия режим, за който съответните стоки са декларирани.

Тези мерки за идентифициране имат еднакво правно действие на цялата митническа територия на Съюза.

2. Средства за идентифициране, поставени върху стоките, опаковката или върху транспортните средства, могат да бъдат премахвани или унищожавани само от митническите органи или от икономическите оператори, одобрени за целта от митническите органи, освен ако в случай на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила премахването или унищожаването им е наложително с цел опазване на стоките или транспортните средства.

Член 193

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя мерки за извършването на проверка на митническата декларация, проверка и вземане на проби от стоките, и резултатите от проверката.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 2

Вдигане

Член 194

Вдигане на стоки

1. Когато са изпълнени условията за поставяне на стоките под даден режим и ако те не са обект на ограничения или забрани, митническите органи вдигат стоките, след като данните в митническата декларация са проверени или са приети без проверка.

Първата алинея се прилага и когато проверката по член 188 не може да бъде завършена в разумни срокове и повече не се изисква стоките да бъдат представени за целите на проверката.

2. Всички стоки, обхванати от една и съща декларация се вдигат едновременно.

За целите на първата алинея, когато с една митническа декларация са декларирани стоки, попадащи в два или повече тарифни кодове, се счита, че данните за стоките, попадащи във всеки тарифен код, съставляват отделна митническа декларация.

Член 195

Вдигане, което зависи от плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение или предоставянето на обезпечение

1. Когато поставянето на стоките под митнически режим поражда митническо задължение, стоките се вдигат само ако размерът на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, е платен или е обезпечен.

Въпреки това, без да се засяга трета алинея, първа алинея не се прилага за временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

Когато съгласно разпоредбите, отнасящи се за митническия режим, за който стоките са декларирани, митническите органи изискват предоставяне на обезпечение, тези стоки не се вдигат за съответния митнически режим, докато не се предостави обезпечението.

2. В специфични случаи вдигането на стоките не зависи от предоставянето на обезпечение по отношение на стоки, които са предмет на искане за тарифна квота.

3. Когато се използва опростяването, посочено в членове 166, 182 и 185, и е предоставено общо обезпечение, вдигането на стоките не зависи от мониторинга на обезпечението от митническите органи.

▼B

Член 196

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с с цел да се определят случаите, посочени в член 195, параграф 2.

ГЛАВА 4

Разпореждане със стоки

Член 197

Унищожаване на стоки

Когато имат достатъчно основания за това, митническите органи могат да изискат унищожаването на представените пред тях стоки и съответно информират за това държателя на стоките […]. Разходите по унищожаването са за сметка на държателя на стоките.

Член 198

Мерки, които следва да бъдат предприети от митническите органи

1. Митническите органи предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане и продажба или унищожаване, в следните случаи:

а) когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор;

б) когато стоките не могат да бъдат вдигнати по една от следните причини:

i) проверката на стоките не е могла да започне или завърши в определения от митническите органи срок по причини, които се дължат на декларатора;

ii) не са предоставени документите, необходими за поставянето на стоките под искания митнически режим или за вдигането им под този режим;

iii) не е направено плащане или не е предоставено обезпечение за съответните вносни или износни мита, както и в случай, че не е направено плащане или не е предоставено обезпечение в определения срок

iv) стоките са обект на забрани или ограничения;

в) когато стоките не са преместени в разумни срокове след вдигането им;

г) когато след вдигането им се установи, че не са били изпълнени условията за такова вдигане; или

д) когато стоките са изоставени в полза на държавата съгласно член 199.

▼B

2. Несъюзни стоки, които са изоставени в полза на държавата, са задържани или са отнети, се считат за поставени под режим митническо складиране. Те се вписват в отчетността на оператора на митническия склад или, когато се води от митнически органи — от тези органи.

Когато стоки, подлежащи на унищожаване, на изоставяне в полза на държавата, на задържане или отнемане, вече са обхванати в митническа декларация, отчетността включва позоваване на митническата декларация. Митническите органи анулират тази митническа декларация.

3. Разходите по мерките, посочени в параграф 1, се поемат:

а) в случаите по параграф 1, буква а), от всяко лице, от което е изискано да изпълни съответните задължения или което е отклонило стоки от митнически надзор;

б) в случаите по параграф 1, букви б) и в) от декларатора;

в) в случая по параграф 1, буква г) от лицето, от което е изискано да спази условията, регламентиращи вдигането на стоките;

г) в случая по параграф 1, буква д) от лицето, което е изоставило стоките в полза на държавата.

Член 199

Изоставяне

Несъюзни стоки и стоки под режим специфична употреба могат, с предварително разрешение от митническите органи, да бъдат изоставени в полза на държавата от титуляря на режима или, в зависимост от случая, от държателя на стоките.

Член 200

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно:

а) унищожаването на стоки, предвидено в член 197;

б) продажбата на стоки, предвидена в член 198, параграф 1;

в) изоставяне на стоките в полза на държавата съгласно член 199.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

ДЯЛ VI

ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВНОСНИ МИТА

ГЛАВА 1

Допускане за свободно обращение

Член 201

Обхват и въздействие

1. Несъюзните стоки, предназначени за пазара на Съюза или за лична употреба или за потребление в рамките на митническата територия на Съюза, се допускат за свободно обращение.

2. Допускането за свободно обращение включва следното:

а) събирането на дължимите вносни мита;

б) събирането ако е целесъобразно на други вземания, предвидени в съответните действащи разпоредби за събирането им;

в) прилагането на мерките на търговската политика и забраните и ограниченията, доколкото такива мерки не е трябвало да бъдат приложени на по-ранен етап; и

г) изпълнение на другите формалности, предвидени при вноса на стоките.

3. Допускането за свободно обращение придава на несъюзните стоки митнически статус на съюзни стоки.

Член 202

Мерки на търговската политика

1. Когато ►C2 преработени продукти ◄, получени при активно усъвършенстване, са допуснати за свободно обращение и изчисляването на размера на вносното мито е извършено в съответствие с член 86, параграф 3, се прилагат мерките на търговската политика, приложими за допускането за свободно обращение на стоките, които са били поставени под режим активно усъвършенстване.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на отпадъци и остатъци.

3. Когато ►C2 преработени продукти ◄, получени при активно усъвършенстване, са допуснати за свободно обращение и изчисляването на размера на вносното мито е извършено в съответствие с член 85, параграф 1, мерките на търговската политика, приложими за тези стоки, се прилагат само когато стоките, които са били поставени под режим активно усъвършенстване, подлежат на такива мерки.

▼C2

4. Когато законодателството на Съюза предвижда мерки на търговската политика при допускане за свободно обращение, тези мерки не се прилагат за преработени продукти, допуснати за свободно обращение след пасивно усъвършенстване когато:

а) преработените продукти запазват съюзния си произход по смисъла на член 60;

▼B

б) пасивното усъвършенстване включва поправка, включително системата за стандартен обмен, посочена в член 261; или

в) след пасивното усъвършенстване последват други операции по усъвършенстване в съответствие с член 258.

ГЛАВА 2

Освобождаване от вносни мита

Раздел 1

Върнати стоки

Член 203

Обхват и въздействие

1. Несъюзни стоки, които, след като са били първоначално изнесени като съюзни стоки извън митническата територия на Съюза, са върнати в нея и декларирани за допускане за свободно обращение в рамките на срок от три години, се освобождават от вносни мита по заявление на заинтересованото лице.

Първата алинея се прилага дори когато върнатите стоки представляват само част от стоките, изнесени преди това от митническата територия на Съюза.

2. При особени обстоятелства срокът от три години, посочен в параграф 1, може да бъде продължен.

3. Когато връщаните стоки преди износа им от митническата територия на Съюза са били допуснати за свободно обращение без мита или с намалена ставка на вносното мито поради специфичната им употреба, освобождаването по параграф 1 се разрешава само ако тези стоки се допускат за свободно обращение за същата специфична употреба.

Когато специфичната употреба, за която въпросните стоки се допускат за свободно обращение, вече не е същата, размерът на дължимите вносни мита се намалява с размера, заплатен при първоначалното им допускане за свободно обращение. Когато последният е по-голям от дължимия за допускането на върнатите стоки за свободно обращение, не се разрешава възстановяване.

4. Когато съюзни стоки са загубили статуса си на съюзни стоки съгласно член 154 и впоследствие са допуснати за свободно обращение, се прилагат параграфи 1, 2 и 3.

▼B

5. Освобождаване от вносни мита се разрешава само за стоки, които са върнати в същото състояние, в което са били изнесени.

6. Освобождаването от вносни мита се основава на информация, която удостоверява че условията за освобождаване са изпълнени.

Член 204

Стоки, които се възползват от мерки, предвидени в общата селскостопанска политика

Освобождаването от вносни мита съгласно член 203 не се разрешава за стоки, които са се възползвали от мерките, предвидени в общата селскостопанска политика, включващ и износа им от митническата територия на Съюза, освен ако в специфични случаи е предвидено друго.

Член 205

Стоки, които са били поставени първоначално под режим активно усъвършенстване

1. Член 203 се прилага за ►C2 преработени продукти ◄, които първоначално са били реекспортирани от митническата територия на Съюза след режим активно усъвършенстване.

2. По заявление на декларатора и при условие че декларацията предостави необходимата информация, размерът на вносните мита за стоките по параграф 1 се определя съгласно член 86, параграф 3. Датата на приемане на декларацията за реекспорт се счита за дата на допускане за свободно обращение.

3. Освобождаването от вносни мита, предвидено в член 203, не се разрешава за ►C2 преработени продукти ◄, които са били изнесени съгласно член 223, параграф 2, буква в), само при условие че се изключи възможността за поставяне на стоки под режим активно усъвършенстване.

Член 206

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

а) случаите, когато стоките се считат за […] върнати в състоянието, в което са били изнесени;

б) специфичните случаи, посочени в член 204.

Член 207

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за предоставянето на информацията, посочена в член 203, параграф 6.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼B

Раздел 2

Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето

Член 208

Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето

1. Без да се засяга член 60, параграф 1, при допускането им за свободно обращение се разрешава освобождаване от вносни мита:

а) продуктите на морския риболов и другите продукти, извлечени от териториалното море на държава или територия извън митническата територия на Съюза от плавателни съдове, които са регистрирани или са под отчет единствено в държава членка и плават под нейно знаме;

б) продукти, получени от продуктите, посочени в буква а), на борда на кораби фабрики, отговарящи на условията, предвидени в тази буква.

2. Освобождаването от вносни мита, посочено в параграф 1, се основава на доказателства, че установените в същия параграф условия са изпълнени.

Член 209

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за предоставянето и осигуряването на доказателства, посочени в член 208, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ДЯЛ VII

СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 210

Обхват

Стоките могат да бъдат поставени под всеки един от следните специални режими:

а) транзит, който включва външен и вътрешен транзит;

б) складиране, който включва митническо складиране и свободни зони;

в) употреба за специфични цели, който включва временен внос и специфична употреба;

г) усъвършенстване, който включва активно и пасивно усъвършенстване.

▼B

Член 211

Разрешение

1. Разрешение от митническите органи се изисква за:

а) използването на режими активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба,

б) операциите в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки, с изключение на случаите, когато оператор на съоръженията за складиране са самите митнически органи.

Условията, при които се допуска използването на един или повече от режимите, посочени в първа алинея, или операциите в съоръжения за складиране, се определят в разрешението.

2. Митническите органи предоставят разрешение с обратна сила, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) налице е доказана икономическа необходимост;

б) заявлението не е свързано с опит за измама;

в) въз основа на счетоводната отчетност или отчетността заявителят е доказал, че:

i) всички изисквания на режима са изпълнени;

ii) когато е целесъобразно, стоките могат да бъдат идентифицирани за съответния период;

iii) счетоводната отчетност или отчетността дават възможност за контрол на режима;

г) всички необходими за регулиране на положението на стоките формалности могат да се извършат, включително при необходимост и анулиране на съответните митнически декларации;

д) на заявителя не е предоставено разрешение с обратна сила в рамките на 3 години от датата, на която е прието заявлението;

е) не се изисква проверка на икономическите условия, освен когато заявлението се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки;

ж) заявлението не се отнася до операциите в съоръжения за складиране за митническо складиране на стоки;

з) когато заявлението се отнася до подновяване на разрешение за същия вид операция и стоки, заявлението се подава в рамките на 3 години след изтичане на срока на първоначалното разрешение.

Митническите органи могат да предоставят разрешение с обратна сила и когато стоките, които са били поставени под митнически режим, вече не са налични в момента на приемане на заявлението за такова разрешение.

▼B

3. Освен когато е предвидено друго, разрешението, посочено в параграф 1, се дава само на лица, които отговарят на всяко едно от следните условия:

а) установени са на митническата територия на Съюза;

б) осигуряват необходимите гаранции за правилното протичане на операциите; счита се, че одобреният икономически оператор за митнически опростявания е изпълнил това условие, доколкото дейността, свързана с въпросния специален режим, е взета предвид в разрешението, посочено в член 38, параграф 2, буква а);

в) когато може да възникне митническо задължение или други вземания за стоките, поставени под специален режим, лицата предоставят обезпечение в съответствие с член 89;

г) в случай на режими временен внос или активно усъвършенстване, използват или нареждат използването на стоките, или извършват или нареждат извършването на операции по усъвършенстването на стоките.

4. Освен когато е предвидено друго и в допълнение към параграф 3, разрешението, посочено в параграф 1, се издава само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) митническите органи са в състояние да извършват митнически надзор без да се налага въвеждане на административни изисквания, несъответстващи на икономическата нужда от ползване на режима;

б) разрешението за режим усъвършенстване няма да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза (икономически условия).

5. Счита се, че съществените интереси на производителите в Съюза не са засегнати неблагоприятно по смисъла на параграф 4, буква б), освен когато съществуват доказателства за противното или когато икономическите условия се считат за изпълнени.

6. При наличие на доказателства, че има вероятност да бъдат засегнати неблагоприятно съществените интереси на производителите в Съюза, се извършва проверка на икономическите условия на равнището на Съюза.

Член 212

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

а) условията относно предоставяне на разрешението за режима, предвидено в член 211, параграф 1;

б) изключенията от условията, посочени в член 211, параграфи 3 и 4;

в) случаите, в които икономическите условия се считат за изпълнени така, както са посочени в член 211, параграф 5.

▼B

Член 213

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за разглеждане на икономическите условия, посочени в член 211, параграф 6.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 214

Отчетност

1. С изключение на режим транзит или освен ако е предвидено друго, титулярят на разрешението, титулярят на режима и всички лица, извършващи дейности по складиране, изработка или усъвършенстване на стоки или покупка или продажба на стоки в свободни зони, трябва да водят подходяща отчетност във форма, одобрена от митническите органи.

Отчетността съдържа информацията и данните, които позволяват на митническите органи да осъществяват надзор на съответния режим, особено по отношение на идентифицирането на стоките, поставени под този режим, техния митнически статус и тяхното движение.

2. Одобреният икономически оператор за митнически опростявания се счита за изпълнил задължението, определено в параграф 1, доколкото отчетността му съответства на целите на съответния специален режим.

Член 215

Приключване на специален режим

1. В случаите, различни от режим транзит и без да се засяга член 254, специален режим се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или ►C2 преработените продукти ◄ се поставят под следващ митнически режим, са изведени от митническата територия на Съюза или са унищожени, без да са останали отпадъци, или са изоставени в полза на държавата съгласно член 199.

2. Режим транзит се приключва от митническите органи, когато те са в състояние да установят, сравнявайки данните, с които разполага отправното митническо учреждение, и данните, с които разполага получаващото митническо учреждение, че режимът е завършил коректно.

3. Митническите органи вземат всички необходими мерки с цел да регулират ситуацията със стоките, по отношение на които режимът не е приключен съгласно предвидените условия.

4. Приключването на режима се извършва в определен срок, освен ако не е предвидено друго.

▼B

Член 216

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определи срокът по член 215, параграф 4.

Член 217

Предоставяне на изпълнителни правомощия

▼C2

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за приключването на специален режим, посочено в член 215.

▼B

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 218

Прехвърляне на права и задължения

Правата и задълженията на титуляря на режима по отношение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, могат да бъдат прехвърляни изцяло или частично на друго лице, което изпълнява условията, предвидени за съответния режим.

Член 219

Движение на стоки

В специфични случаи стоките, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона, могат да бъдат придвижвани между различни места на митническата територия на Съюза.

Член 220

Обичайни операции

Стоките, поставени под режим митническо складиране или усъвършенстване, или в свободна зона, могат да бъдат подложени на обичайни операции, предназначени да осигурят тяхното запазване, подобряване на външния им вид или търговско качество или подготвянето им за разпространение или препродажба.

Член 221

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284 за определяне на:

а) случаите и условията за движение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона в съответствие с член 219;

▼B

б) обичайните операции, за стоки, поставени под режим митническо складиране или режим усъвършенстване, или в свободна зона съгласно член 220.

Член 222

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила за:

а) прехвърляне на правата и задълженията на титуляря на режима по отношение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит в съответствие с член 218;

б) движение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона в съответствие с член 219.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Член 223

Еквивалентни стоки

1. Еквивалентни стоки са съюзни стоки, които се складират, използват или усъвършенстват вместо стоките, поставени под специален режим.

При режим пасивно усъвършенстване еквивалентни стоки са несъюзни стоки, които се усъвършенстват вместо съюзни стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване.

Освен когато е предвидено друго, еквивалентните стоки трябва да имат същия осемцифрен код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики като стоките, които заместват.

2. Митническите органи разрешават по заявление и при условие че се гарантира правилното изпълнение на режима, особено по отношение на митническия надзор:

а) използването на еквивалентни стоки под режим митническо складиране, свободна зона, специфична употреба и усъвършенстване;

б) използването на еквивалентни стоки под режим временен внос, в специфични случаи;

в) при режим активно усъвършенстване, износа на ►C2 преработени продукти ◄, получени от еквивалентни стоки, преди вноса на стоките, които те заместват;

г) при режим пасивно усъвършенстване, вноса на ►C2 преработени продукти ◄, получени от еквивалентни стоки, преди износа на стоките, които те заместват.

▼B

Одобреният икономически оператор за митнически опростявания се счита за изпълнил условието за осигуряване на правилното протичане на операциите, доколкото дейността, свързана с използването на еквивалентни стоки за съответния режим, е взета предвид в разрешението, посочено в член 38, параграф 2, буква а).

3. Използването на еквивалентни стоки не се разрешава в следните случаи:

а) когато се извършват само обичайни операции под режим активно усъвършенстване, както е определено в член 220;

б) когато се прилага забрана за възстановяване на или освобождаване от вносни мита по отношение на стоки без произход, използвани в производството на ►C2 преработени продукти ◄, поставени под режим активно усъвършенстване, за които е издадено или съставено доказателство за произход съгласно преференциално споразумение между Съюза и определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или групи такива държави или територии;

в) когато това би довело до неоснователно облагодетелстване от вносни мита или когато това е предвидено в законодателството на Съюза.

4. В случаите, посочени в параграф 2, буква в), и когато ►C2 преработените продукти ◄ биха подлежали на облагане с износни мита, ако не са били изнесени в контекста на режим активно усъвършенстване, титулярят на разрешението предоставя обезпечение с цел гарантиране плащането на износните мита, в случай че несъюзните стоки не бъдат внесени в срока, посочен в член 257, параграф 3.

Член 224

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

а) изключенията от трета алинея на член 223, параграф 1;

б) условията, при които еквивалентни стоки се използват в съответствие с член 223, параграф 2;

в) специфичните случаи, когато еквивалентните стоки се използват под режим временен внос в съответствие с член 223, параграф 2, буква б);

г) случаите, когато използването на еквивалентни стоки не е разрешено в съответствие с член 223, параграф 3, буква в);

▼B

Член 225

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за използването на еквивалентните стоки, разрешени в съответствие с член 223, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 2

Транзит

Раздел 1

Вътрешен и външен транзит

Член 226

Външен транзит

1. Под режим външен транзит несъюзните стоки могат да бъдат придвижвани от едно до друго място на митническата територия на Съюза, без да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

2. В специфични случаи съюзните стоки се поставят под режим външен транзит.

3. Движението на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

а) под режим външен съюзен транзит;

б) в съответствие с Конвенцията ТИР, при условие че движението:

i) е започнало или завършило извън митническата територия на Съюза;

ii) се извършва между две точки на митническата територия на Съюза, като се преминава през територията на държава или територия извън митническата територия на Съюза;

в) в съответствие с Конвенцията АТА/Истанбулската конвенция, когато се извършва транзитно движение;

г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн);

▼B

д) под покритието на формуляр 302, предвиден в Споразумението между страните — членки на Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;

е) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

Член 227

Вътрешен транзит

1. Под режим вътрешен транзит и при условията, предвидени в параграф 2, съюзните стоки могат да се придвижват от една до друга точка на митническата територия на Съюза, като се преминава през държава или територия извън митническата територия на Съюза, без това да променя митническия статус на стоките.

2. Движението на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

а) под режим вътрешен съюзен транзит, при условие че такава възможност е предвидена от международно споразумение;

б) в съответствие с Конвенцията ТИР;

в) в съответствие с Конвенцията АТА/Истанбулската конвенция, когато се извършва транзитно движение;

г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн);

д) под покритието на формуляр 302, предвиден в Споразумението между страните — членки на Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;

е) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

Член 228

Единна територия за целите на транзит

Когато стоките се придвижват от една точка на митническата територия на Съюза до друга в съответствие с Конвенцията ТИР, Конвенцията АТА/Истанбулската конвенция, под покритието на формуляр 302 или чрез пощенската система, за целите на такъв транспорт се счита, че митническата територия на Съюза представлява единна територия.

Член 229

Изключване на лица от операции ТИР

1. Когато митническите органи на държава членка решат да изключат дадено лице от операции ТИР съгласно член 38 от Конвенцията ТИР, това решение се прилага на цялата митническа територия на Съюза, а карнетите ТИР, подадени от това лице, не се приемат от никое митническо учреждение.

▼B

2. Държавата членка съобщава решението си, посочено в параграф 1, заедно с датата на прилагането му, на останалите държави членки и на Комисията.

Член 230

Одобрен получател за целите на ТИР

При заявление митническите органи могат да разрешат на лице, наричано „одобрен получател“, да получава на одобрено място, стоки, които се движат в съответствие с Конвенцията ТИР, така че режима да се завърши в съответствие с член 1, буква г) от Конвенцията ТИР.

Член 231

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

а) специфични случаи, в които съюзните стоки се поставят под режим външен транзит в съответствие с член 226, параграф 2;

б) условията за предоставяне на разрешението, посочено в член 230.

Член 232

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за прилагане на митническата територия на Съюза на член 226, параграф 3, букви б)—е) и член 227, параграф 2, букви б)—е), като взема предвид потребностите на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 2

Съюзен транзит

Член 233

Задължения на титуляря на режим съюзен транзит и на превозвача и получателя на стоките, придвижвани под режим съюзен транзит

1. Титулярят на режим съюзен транзит е отговорен за всяко едно от следните:

а) представянето на стоките в непроменено състояние и на изискваната информация на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките;

б) спазването на митническите разпоредби за режима;

▼B

в) предоставяне на обезпечение с цел осигуряване плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение или на други вземания, предвидени в други действащи разпоредби, които биха могли да възникнат за стоките, освен ако разпоредбите на митническото законодателство предвиждат друго.

2. Задълженията на титуляря на режима са изпълнени и режимът транзит завършва, когато стоките, поставени под режима, и изискваната информация са на разположение в получаващото митническо учреждение в съответствие с митническото законодателство.

3. Превозвач или получател на стоки, който приема стоки и знае, че те се придвижват под режим съюзен транзит, също така е отговорен за представянето на стоките в непроменено състояние на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране.

4. При заявление митническите органи могат да разрешат всяко едно от следните опростявания на митнически процедури по отношение на поставянето на стоките под режим съюзен транзит или завършването на този режим:

а) статус на одобрен изпращач, който позволява на титуляря на разрешението да поставя стоки под режим съюзен транзит, без да ги представя на митническите органи;

б) статус на одобрен получател, който позволява на титуляря на разрешението да получава стоки,придвижвани под режим съюзен транзит на одобрено място, да завърши режима в съответствие с член 233, параграф 2;

в) използването на специален тип пломби, когато се изисква пломбиране с цел да се гарантира идентифицирането на стоките, поставени под режим съюзен транзит;

г) използването на митническа декларация с по-малко от изискваните данни за поставяне на стоки под режим съюзен транзит;

д) използването на електронен транспортен документ като митническа декларация за поставяне на стоки под режим съюзен транзит, при условие че съдържа данните на такава декларация и тези данни са предоставени на митническите органи в отправната и получаващата държава, за да се даде възможност за митнически надзор на стоките и приключване на режима.

Член 234

Стоки, преминаващи през територия на страна или територия извън митническата територия на Съюза под режим външен съюзен транзит

1. Режимът външен съюзен транзит се прилага за стоки, преминаващи през държава или територия извън митническата територия на Съюза, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) такава възможност е предвидена в международно споразумение;

б) превозът през тази държава или територия се извършва с един превозен документ, съставен на митническата територия на Съюза.

▼B

2. В случая, посочен в параграф 1, буква б), действието на режим външен съюзен транзит се спира, докато стоките са извън митническата територия на Съюза.

Член 235

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с цел да се определят условията за предоставяне на разрешенията, посочени в член 233, параграф 4.

Член 236

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията определя процедурните правила относно:

а) поставянето на стоки под режим съюзен транзит и завършването на този режим;

б) действието на опростяванията, посочени в член 233, параграф 4;

в) митническия надзор на стоки, преминаващи през страна или територия извън митническата територия на Съюза под режим външен съюзен транзит, посочен в член 234.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 3

Складиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 237

Обхват

1. Под режим складиране на митническата територия на Съюза могат да бъдат складирани несъюзни стоки, без да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

2. Съюзни стоки могат да бъдат поставени под режим митническо складиране или режим свободна зона в съответствие с митническото законодателство на Съюза в специфични области или с цел възползване от решение, даващо право на възстановяване или опрощаване на вносни мита.

▼B

3. Когато съществува обоснована икономическа необходимост и няма да се засегне неблагоприятно митническият надзор, митническите органи могат да разрешат складирането на съюзни стоки в съоръжения за складиране за митническо складиране. Тези стоки не се считат за стоки под режим митническо складиране.

Член 238

Продължителност на режим складиране

1. Времето, през което стоките могат да останат под режим складиране, е неограничено.

2. В изключителни обстоятелства митническите органи могат да определят срок, в който да бъде приключен режим складиране, особено когато видът и естеството на стоките могат, в случай на дългосрочно складиране, да представляват заплаха за здравето на хората, животните и растенията или за околната среда.

Член 239

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за поставянето на съюзни стоки под режим митническо складиране или режим свободна зона, съгласно посоченото в член 237, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

Раздел 2

Митническо складиране

Член 240

Складиране в митнически складове

1. Под режим митническо складиране несъюзните стоки могат да бъдат складирани в помещения или на други места, одобрени за този режим от митническите органи и под митнически надзор („митнически складове“).

2. Митническите складове могат да се ползват за митническо складиране на стоки от всички лица („обществен митнически склад“) или за складиране на стоки от титуляря на разрешение за митническо складиране („частен митнически склад“).

3. Стоките, поставени под режим митническо складиране, могат да бъдат временно извадени от митническия склад. С изключение на случаите на непреодолима сила, изваждането на стоките се разрешава предварително от митническите органи.

▼B

Член 241

Усъвършенстване

1. Митническите органи могат, в случай че съществува икономическа необходимост и митническият надзор не се засяга неблагоприятно, да разрешат усъвършенстването на стоки под режим активно усъвършенстване или специфична употреба да се извърши в митнически склад, при спазване на условията, предвидени за тези режими.

2. Стоките, посочени в параграф 1, не се считат за поставени под режим митническо складиране.

Член 242

Отговорности на титуляря на разрешението или на режима

1. Титулярят на разрешението и титулярят на режима отговарят за:

а) гарантирането, че стоките под режим митническо складиране не се отклоняват от митнически надзор; и

б) изпълнението на задълженията, произтичащи от складирането на стоки под режим митническо складиране.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато разрешението е за обществен митнически склад, в него може да се предвиди, че отговорността по параграф 1, буква а) или буква б) се поема само от титуляря на режима.

3. Титулярят на режима е отговорен за изпълнението на задълженията, произтичащи от поставянето на стоките под режим митническо складиране.

Раздел 3

Свободни зони

Член 243

Определяне на свободни зони

1. Държавите членки могат да определят части от митническата територия на Съюза като свободни зони.

Държавите членки определят точно територията и входните и изходните пунктове на всяка свободна зона.

2. Държавите членки информират Комисията относно техните свободни зони, които са действащи.

3. Свободните зони са оградени.

Границите и входните и изходните пунктове на свободните зони подлежат на митнически надзор.

4. Лицата, стоките и транспортните средства, които влизат във или напускат свободната зона, могат да бъдат обект на митнически контрол.

▼B

Член 244

Сгради и дейности в свободните зони

1. За строителство на сгради в свободна зона се изисква предварително одобрение от митническите органи.

2. Съобразно митническото законодателство в свободните зони се разрешават всякакви дейности с промишлен или търговски характер, или извършването на услуги. За извършването на тези дейности митническите органи се уведомяват предварително.

3. Митническите органи могат да наложат забрани или ограничения на дейностите, посочени в параграф 2, предвид естеството на стоките, предмет на тези дейности, или изискванията за митническия надзор или изискванията за сигурност и безопасност.

4. Митническите органи могат да забранят извършването на дейност в свободните зони на лица, които не осигуряват необходимите гаранции за изпълнение на разпоредбите, предвидени в митническото законодателство.

Член 245

Представяне на стоки и поставянето им под режим

1. Стоки, въведени в свободна зона, се представят на митническите органи и подлежат на предвидените митнически формалности във всеки един от следните случаи:

а) са въведени директно в свободната зона от място извън митническата територия на Съюза;

б) са били поставени под митнически режим, който е завършен или приключен с поставянето им под режим свободна зона;

в) са поставени под режим свободна зона с цел възползване от решение за възстановяване или опрощаване на вносни мита;

г) тези формалности са предвидени в законодателство, различно от митническото законодателство.

2. Не се представят на митническите органи стоки, въведени в свободна зона при обстоятелства, различни от посочените в параграф 1.

3. Без да се засяга член 246, стоките, въведени в свободна зона, се считат за поставени под режим свободна зона:

а) в момента на въвеждането им в свободната зона, освен ако вече са били поставени под друг митнически режим; или

б) в момента на завършване на режим транзит, освен ако се поставят незабавно под следващ митнически режим.

Член 246

Съюзни стоки в свободни зони

1. Съюзните стоки могат да се въвеждат, складират, придвижват, използват, усъвършенстват или изразходват в свободна зона. В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим свободна зона.

▼B

2. По заявление на заинтересованото лице митническите органи установяват митническия статус на съюзни стоки на която е да е от следните стоки:

а) съюзни стоки, въведени в свободна зона;

б) съюзни стоки, претърпели операции по усъвършенстване в свободна зона;

в) стоки, допуснати за свободно обращение в свободна зона.

Член 247

Несъюзни стоки в свободни зони

1. Докато останат в свободната зона несъюзните стоки могат да бъдат допуснати за свободно обращение или поставени под режим активно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба при условията, предвидени за тези режими.

В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим свободна зона.

2. Без да се засягат разпоредбите, приложими за доставки или за продоволствено складиране, и доколкото съответният режим го позволява, параграф 1 не изключва използването или изразходването на стоки, които при допускане за свободно обращение или временен внос не биха подлежали на вносни мита или на мерки, предвидени по общата селскостопанска или търговска политики.

В случай на такова използване или изразходване не се изисква митническа декларация за допускане за свободно обращение или за режим временен внос.

Въпреки това, такава декларация се изисква, когато тези стоки са обект на тарифни квоти или тавани.

Член 248

Извеждане на стоки от свободна зона

1. Без да се засяга законодателството в области, различни от митническата, стоките в свободна зона могат да бъдат изнесени или реекспортирани извън митническата територия на Съюза или въведени в друга част на митническата територия на Съюза.

2. Членове 134 до 149 се прилагат за стоки, изведени от свободна зона в други части на митническата територия на Съюза.

Член 249

Митнически статус

Когато стоки са изведени от свободна зона в останалата част на митническата територия на Съюза или поставени под митнически режим, те се считат за несъюзни стоки, освен когато митническият им статус на съюзни стоки е доказан.

▼B

Въпреки това, за целите на прилагането на износни мита и на лицензите за износ или на мерки по контрол на износа, предвидени в общата селскостопанска или търговска политики, тези стоки се считат за съюзни стоки освен ако се установи, че те нямат митнически статус на съюзни стоки.

ГЛАВА 4

Употреба за специфични цели

Раздел 1

Временен внос

Член 250

Обхват

1. Под режим временен внос на митническата територия на Съюза несъюзни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани, могат да бъдат обект на употреба за специфични цели, с пълно или частично освобождаване от вносни мита и без да подлежат на:

а) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

б) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

2. Режимът временен внос може да се използва единствено когато са изпълнени следните условия:

а) стоките не са предназначени да претърпят каквато и да е промяна, освен нормална амортизация при тяхното използване;

б) възможно е да се гарантира, че стоките, поставени под този режим, могат да бъдат идентифицирани, освен когато предвид естеството на стоките или тяхното използване, отсъствието на мерки за идентифициране няма да доведе до злоупотреби с режима или, в случая по член 223, когато може да се провери изпълнението на условията, установени по отношение на еквивалентни стоки;

в) титулярят на режима е установен извън митническата територия на Съюза, освен където е предвидено друго;

г) изискванията за пълно или частично освобождаване от мита, предвидени в митническото законодателство са изпълнени.

Член 251

Срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос

1. Митническите органи определят срока, в който стоките, поставени под режим временен внос, се реекспортират или поставят под следващ митнически режим. Този срок е достатъчно дълъг за постигане на целта на разрешеното ползване.

▼B

2. Освен ако е предвидено друго, максималният срок, през който стоките могат да останат под режим временен внос за същата цел и под отговорността на същия титуляр на разрешението, е 24 месеца, дори и когато режимът е приключен с поставяне на стоките под друг специален режим и впоследствие стоките са поставени отново под режим временен внос.

3. Когато, при изключителни обстоятелства, разрешеното използване не може да се постигне в рамките на сроковете, предвидени в параграфи 1 и 2, митническите органи могат да продължат тези срокове в разумни граници, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

4. Общият срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос, не надвишава 10 години, освен в случай на непредвидени обстоятелства.

Член 252

Размер на вносните мита при временен внос с частично освобождаване от вносни мита

1. Размерът на вносните мита за стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, се определя на 3 % от размера на вносните мита, които биха били дължими за тези стоки, ако на датата на поставяне под режим временен внос са били допуснати за свободно обращение.

Този размер се дължи за всеки месец или част от месец, през който стоките са били поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Размерът на вносните мита не превишава размера на митата, които биха били дължими, ако стоките бяха допуснати за свободно обращение на датата, на която са били поставени под режим временен внос.

Член 253

Делегиране на правомощия

▼C2

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да се установят:

▼B

а) употребата за специфични цели по член 250, параграф 1;

б) изискванията по член 250, параграф 2, буква г);

Раздел 2

Специфична употреба

Член 254

Режим специфична употреба

1. Под режим специфична употреба могат да се допускат за свободно обращение стоки, освободени от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба.

▼B

2. Когато стоките са на производствен етап, който икономически би дал възможност само за определената специфична употреба, митническите органи могат да предвидят в разрешението условията, при които стоките се считат за използвани за целите, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалена ставка на митата.

3. Когато стоките са подходящи за повторна употреба и митническите органи считат това за уместно с оглед предотвратяването на злоупотреби, митническият надзор продължава за срок, не по-дълъг от две години от датата на първата им употреба за целите, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалена ставка на митата.

4. Митническият надзор за режим специфична употреба завършва в който е да е от следните случаи:

а) когато стоките са използвани за цели, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалени ставки на митата;

б) когато стоките са изведени от митническата територия на Съюза, унищожени са или са изоставени в полза на държавата;

в) когато стоките са използвани за цели, различни от предвидените за освобождаване от мита или намалени ставки на митата и са платени приложимите вносни мита.

5. Когато се изисква рандеман, член 255 се прилага за режим специфична употреба.

6. Отпадъци и остатъци, в резултат на изработката и усъвършенстването на стоките съгласно предвидената специфична употреба и загуби, дължащи се на естествена загуба, се считат за стоки, за които е постигната съответната специфична употреба.

7. Отпадъци и остатъци, в резултат на унищожаването на стоки, поставени под режим специфична употреба, се считат за поставени под режим митническо складиране.

ГЛАВА 5

Усъвършенстване

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 255

Рандеман

С изключение на случаите, в които рандеманът е определен в законодателство на Съюза, уреждащо специфични области, митническите органи определят или рандеман, или осреднен рандеман за операцията по усъвършенстване, или, когато е приложимо, посочват метода за определянето му.

▼B

Рандеманът или осредненият рандеман се определя на базата на действителните обстоятелства, при които се извършва или трябва да се извърши операцията. Когато е уместно този рандеман може да бъде съответно променен по реда на член 28.

Раздел 2

Активно усъвършенстване

Член 256

Обхват

1. Без да се засяга член 223, под режим активно усъвършенстване на митническата територия на Съюза могат да бъдат използвани несъюзни стоки в една или повече операции по усъвършенстване, без тези стоки да подлежат на:

а) вносни мита;

б) други вземания, както са предвидени в други приложими действащи разпоредби;

в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки в или от митническата територия на Съюза.

2. Режим активно усъвършенстване може да се използва в случаи, различни от поправка или унищожаване само когато, без да се засяга използването на спомагателни производствени средства, стоките, поставени под този режим, могат да се идентифицират в ►C2 преработените продукти ◄.

В случаите по член 223 режимът може да се използва, когато е възможно да се провери изпълнението на условията, определени за еквивалентни стоки.

3. В допълнение към параграфи 1 и 2 режимът активно усъвършенстване може да се използва и за която и да е от следните стоки:

а) стоки, предназначени да претърпят операции, осигуряващи съответствието им с техническите изисквания за допускането им за свободно обращение;

б) стоки, които трябва да претърпят обичайни операции в съответствие с член 220.

Член 257

Срок за приключване

1. ►C2 Митническите органи определят срока, в който режимът активно усъвършенстване се приключва съгласно член 215. ◄

Този срок започва да тече от датата, на която несъюзните стоки са поставени под режима, като се отчита времето, необходимо за извършване на операциите по усъвършенстване и за приключване на режима.

▼B

2. Митническите органи могат да продължат в разумни граници срока, определен съгласно параграф 1, при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

В разрешението може да се определи, че срок, който започва да тече през определен месец, тримесечие или шестмесечие, изтича съответно на последния ден на следващия месец, следващото тримесечие или шестмесечие.

3. При предварителен износ в съответствие с член 223, параграф 2, буква в) в разрешението се посочва срокът, в който несъюзните стоки се декларират за режим активно усъвършенстване, като се отчита времето, необходимо за доставка и транспорт до митническата територия на Съюза.

Срокът, посочен в първата алинея, се определя в месеци и не надвишава шест месеца. Той започва да тече от датата на приемане на декларацията за износ на ►C2 преработените продукти ◄, получени от съответните еквивалентни стоки.

4. По искане на титуляря на разрешението шестмесечният срок, посочен в параграф 3, може да бъде продължен след изтичането му, при условие че общият срок не надвишава 12 месеца.

Член 258

Временен реекспорт за последващо усъвършенстване

При заявление митническите органи могат да разрешат някои или всички стоки, поставени под режим активно усъвършенстване, или ►C2 преработените продукти ◄, да бъдат временно реекспортирани с цел последващо усъвършенстване извън митническата територия на Съюза, в съответствие с условията, определени за режим пасивно усъвършенстване.

Раздел 3

Пасивно усъвършенстване

Член 259

Обхват

1. Под режим пасивно усъвършенстване съюзни стоки могат да се изнасят временно от митническата територия на Съюза, за да се подложат на операции по усъвършенстване. Получените от тези стоки ►C2 преработени продукти ◄ могат да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни мита по заявление на титуляря на разрешението или на друго лице, установено на митническата територия на Съюза, ако това лице е получило съгласието на титуляря на разрешението и са изпълнени условията на разрешението.

2. Пасивно усъвършенстване не се разрешава за която и да е от следните съюзни стоки:

а) износът на които води до възстановяване или опрощаване на вносни мита;

▼B

б) които преди износа са били допуснати за свободно обращение с освобождаване от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба, докато не се изпълнят целите на специфичната употреба, освен когато тези стоки трябва да бъдат поправени;

в) чийто износ води до предоставяне на възстановявания при износ;

г) за които, в рамките на общата селскостопанска политика при износ, се предоставя финансово предимство, различно от възстановяванията по буква в).

3. Митническите органи определят срока, в който временно изнесените стоки трябва да бъдат реимпортирани на митническата територия на Съюза под формата на ►C2 преработени продукти ◄ и допуснати за свободно обращение, за да могат да се възползват от пълно или частично освобождаване от вносни мита. Митническите органи могат да разрешат продължаване в разумни граници на определения срок при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

Член 260

Безплатна поправка на стоки

1. Пълно освобождаване от вносни мита се предоставя, когато се докаже по удовлетворителен за митническите органи начин, че поправката на стоките е извършена безплатно поради наличието на договорно или законово гаранционно задължение или производствен или материален дефект.

2. Параграф 1 не се прилага, когато производственият или материалният дефект на стоката е взет предвид при първото й допускане за свободно обращение.

▼M2

Член 260а

Стоки, поправени или променени съгласно международни споразумения

1. Пълно освобождаване от вносни мита се предоставя на преработените продукти, които са получени от стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване, когато се докаже по удовлетворителен за митническите органи начин, че:

а) стоките са били поправени или променени в държава или територия извън митническата територия на Съюза, с която Съюзът е сключил международно споразумение, предвиждащо такова освобождаване; и

б) са изпълнени условията за освобождаване от вносни мита, предвидени в споразумението по буква а).

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на преработените продукти, получени от еквивалентни стоки по член 223, и по отношение на заместващите продукти, посочени в членове 261 и 262.

▼B

Член 261

Система на стандартен обмен

▼C2

1. Системата на стандартен обмен позволява заместването на преработен продукт с внесен продукт („заместващ продукт“), при условията на параграфи 2 до 5.

▼B

2. При подаване на заявление митническите органи разрешават прилагането на система на стандартен обмен, когато операцията по усъвършенстването се състои в поправка на дефектни съюзни стоки, които не попадат в обхвата на мерките по общата селскостопанска политика или на специфичните разпоредби, приложими за определени стоки, получени при преработката на селскостопански продукти.

3. Заместващите продукти трябва да имат същия осем цифров код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики като дефектните стоки, ако тези стоки са били поправени.

4. Когато дефектните стоки са употребявани преди износа, заместващите продукти също трябва да са били употребявани.

Въпреки това, митническите органи имат право да отменят изискването, посочено в първа алинея, ако заместващият продукт е доставен безплатно или поради договорно или законово гаранционно задължение, или поради производствен или материален дефект.

5. Разпоредбите, приложими за ►C2 преработените продукти ◄, се прилагат и за заместващите продукти.

Член 262

Предварителен внос на заместващи продукти

1. Митническите органи разрешават, при определени от тях условия и по заявление на заинтересованото лице, заместващите продукти да бъдат внесени, преди дефектните стоки да бъдат изнесени.

При предварителен внос на заместващ продукт се предоставя обезпечение за размера на вносното мито, който би следвало да се плати, ако дефектните стоки не бъдат изнесени съгласно параграф 2.

2. Дефектните стоки се изнасят в срок от два месеца от датата на приемане от митническите органи на декларацията за допускане за свободно обращение на заместващите продукти.

3. Когато поради изключителни обстоятелства дефектните стоки не могат да бъдат изнесени в срока по параграф 2, митническите органи могат да разрешат продължаване на този срок в разумни граници при обосновано заявление от титуляря на разрешението.

▼B

ДЯЛ VIII

СТОКИ, ИЗВЕДЕНИ ОТ МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА СЪЮЗА

ГЛАВА 1

Формалности преди напускането на стоките

Член 263

Подаване на декларация за заминаване

1. Стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се обхващат от предварителна декларация за заминаване, подадена на компетентното митническо учреждение в рамките на определен срок, преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

2. Задължението, посочено в параграф 1, не се отнася за:

а) транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Съюза, без да спират в тази територия; или

б) други специфични случаи,, когато това е обосновано от вида на стоките или трафика или когато това се изисква от международните споразумения.

3. Предварителната декларация за заминаване е в една от следните форми:

а) митническа декларация, когато стоките, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, са поставени под митнически режим, за който се изисква такава декларация;

б) декларация за реекспорт в съответствие с член 270;

в) обобщена декларация за напускане в съответствие с член 271.

4. Предварителната декларация за заминаване съдържа необходимите данни за анализ на риска за целите на сигурност и безопасност.

Член 264

Анализ на риска

Митническото учреждение, до което е подадена предварителната декларация за заминаване, посочена в член 263, гарантира извършването в определен срок въз основа на тази декларация на анализ на риска главно за целите на сигурност и безопасност и взема необходимите мерки основани на резултатите от анализа на риска.

Член 265

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 284, с цел да определи:

а) конкретния срок по член 263, параграф 1, в който следва да се подава предварителна декларация за заминаване, преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, като се отчита видът на трафика;

▼C2

б) специфичните случаи, когато задължението да се подаде предварителна декларация за заминаване се отменя в съответствие с член 263, параграф 2, буква б).

▼B

Член 266

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява срока по член 264, в рамките на който да се извършва анализът на риска, като се взема предвид срокът, посочен в член 263, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 2

Формалности при напускане на стоките

Член 267

Митнически надзор и формалности при напускане

1. Стоките, извеждани от митническата територия на Съюза, са под митнически надзор и могат да бъдат предмет на митнически контрол. Където е уместно, митническите органи могат да определят маршрута, който следва да се използва, и срока, в който стоките трябва да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

2. Стоките, предназначени да бъдат изведени от Съюза, се представят на митническите органи при напускане от едно от следните лица:

а) лицето, което извежда стоките от митническата територия на Съюза;

б) лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което извежда стоките от митническата територия на Съюза;

в) лицето, което поема отговорност за превоза на стоките, преди те да напуснат митническата територия на Съюза.

3. Стоките, които трябва да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, подлежат, когато е уместно, на:

а) възстановяване или опрощаване на вносни мита;

б) плащане на възстановявания при износ;

в) събиране на износни мита;

г) формалностите, изисквани за други вземания, съгласно действащи разпоредби;

д) прилагането на забрани и ограничения, на основание, inter alia опазването на обществения морал, обществения ред или обществената сигурност, опазването на здравето и живота на хората, животните и растенията, опазването на околната среда, защитата на националното богатство, имащо художествена, историческа или археологическа стойност, и защитата на индустриалната или търговската собственост, включително контрола по отношение на прекурсори,, стоки, които са в нарушение на определени права върху интелектуална собственост и на пари в брой, както и изпълнението на мерки за опазване и управление на рибните ресурси и мерки на търговската политика.

▼B

4. Митническите органи разрешават вдигането за напускане при условие, че съответните стоки ще бъдат изведени от митническата територия на Съюза в същото състояние, в което са се намирали, когато:

а) е била приета митническата декларация или декларацията за реекспорт; или

б) е била подадена обобщената декларация за напускане.

Член 268

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява процедурни правила относно напускането, предвидено в член 267.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 3

Износ и реекспорт

Член 269

Износ на съюзни стоки

1. Съюзните стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, се поставят под режим износ.

2. Параграф 1 не се прилага за никоя от следните съюзни стоки:

а) стоките, поставени под режим пасивно усъвършенстване;

б) стоки, изведени от митническата територия на Съюза, след като са били поставени под режим специфична употреба;

в) стоки освободени от ДДС или акциз, доставени като самолетни или корабни доставки, независимо от местоназначението на самолета или кораба, за които се изисква доказателство за такава доставка;

г) стоки, поставени под режим вътрешен транзит;

д) стоки, изнесени временно от митническата територия на Съюза в съответствие с член 155.

3. Формалностите във връзка с митническата декларация за износ, съдържащи се в митническото законодателство, се прилагат в случаите, посочени в параграф 2, букви а), б) и в).

Член 270

Реекспорт на несъюзни стоки

1. Несъюзни стоки, предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза, подлежат на декларация за реекспорт, която се подава в компетентното митническо учреждение.

▼B

2. Членове 158 до 195 се прилагат за декларацията за реекспорт.

3. Параграф 1 не се прилага за никоя от следните стоки:

а) стоки, поставени под режим външен транзит, които само преминават през митническата територия на Съюза;

б) стоки, които се претоварват в свободна зона или се реекспортират директно от нея;

в) стоки на временно складиране, които се реекспортират директно от съоръжение за временно складиране.

ГЛАВА 4

Обобщена декларация за напускане

Член 271

Подаване на обобщена декларация за напускане

1. Когато стоките са предназначени да бъдат изведени от митническата територия на Съюза и не е подадена митническа декларация или декларация за реекспорт като предварителна декларация за заминаване, в митническото учреждение на напускане се подава обобщена декларация за напускане.

Митническите органи могат да позволят обобщената декларация за напускане да бъде подадена в друго митническо учреждение, при условие че това митническо учреждение незабавно предаде или предостави на разположение по електронен път необходимите данни на митническото учреждение на напускане.

2. Обобщената декларация за напускане се подава от превозвача.

Независимо от задълженията на превозвача обобщената декларация за напускане може да бъде подадена вместо от него от някое от следните лица:

а) износителя или изпращача, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът;

б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или ги е представило пред митническото учреждение на напускане

3. Митническите органи могат да приемат използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за подаване на обобщена декларация за напускане, при условие че те съдържат необходимите за такава декларация данни и че тези данни са налични в определен срок, преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

4. Вместо подаването на обобщена декларация за напускане, митническите органи могат да приемат подаването на уведомление и достъп до данните на обобщената декларация за напускане в компютърната система на икономическия оператор.

▼B

Член 272

Поправка и анулиране на обобщена декларация за напускане

1. На декларатора може да се разреши по заявление да промени една или повече данни в обобщената декларация за напускане след нейното подаване.

Въпреки това не са възможни поправки, след като:

а) митническите органи са информирали лицето, подало обобщената декларация за напускане, че възнамеряват да извършат проверка на стоките;

б) митническите органи са установили неточни или непълни данни в обобщената декларация за напускане;

в) митническите органи вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

▼M2

2. Когато стоките, за които е подадена обобщена декларация за напускане, не са изведени от митническата територия на Съюза, митническите органи анулират без забавяне тази декларация във всеки един от следните случаи:

а) по заявление на декларатора; или

б) след като изминат 150 дни от подаването на декларацията.

▼B

Член 273

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за:

а) подаване на обобщената декларация за напускане, посочена в член 271;

б) поправка на обобщената декларация за напускане в съответствие с член 272, параграф 1, първа алинея;

в) анулиране на обобщената декларация за напускане в съответствие с член 272, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 5

Уведомление за реекспорт

Член 274

Подаване на уведомление за реекспорт

1. Уведомление за реекспорт се подава, когато несъюзните стоки, посочени в член 270, параграф 3, букви б) и в), се извеждат от митническата територия на Съюза и за тези стоки има освобождаване от задължение за подаване на обобщена декларация за напускане.

▼B

2. Уведомлението за реекспорт се подава в митническото учреждение по напускане на стоките от лицето, което отговаря за представянето на стоките при напускане в съответствие с член 267, параграф 2.

3. Уведомлението за реекспорт съдържа необходимите данни за приключване на режим свободна зона или за завършване на временното складиране.

▼C2

Митническите органи могат да приемат използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за подаване на уведомление за реекспорт, при условие че те съдържат необходимите за такова уведомление данни и че тези данни са налични, преди стоките да бъдат изведени от митническата територия на Съюза.

4. Вместо подаването на уведомление за реекспорт митническите органи могат да приемат подаване на уведомление и достъп до данните на уведомлението за реекспорт в компютърната система на икономическия оператор.

▼B

Член 275

Поправка и анулиране на уведомление за реекспорт

1. На декларатора може да се разреши по заявление да поправи една или повече данни в уведомлението за реекспорт след неговото подаване.

Не са възможни поправки, след като митническите органи:

а) са информирали лицето, подало уведомлението за реекспорт, че възнамеряват да извършат проверка на стоките;

б) са установили неточни или непълни данни в уведомлението за реекспорт;

в) вече са разрешили вдигането на стоките за напускане.

▼M2

2. Когато стоките, за които е подадено уведомление за реекспорт, не са изведени от митническата територия на Съюза, митническите органи анулират без забавяне това уведомление във всеки един от следните случаи:

а) по заявление на декларатора; или

б) след като изминат 150 дни от подаването на уведомлението.

▼B

Член 276

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията уточнява процедурните правила за:

а) подаване на уведомлението за реекспорт, посочено в член 274;

б) поправка на уведомлението за реекспорт в съответствие с член 275, параграф 1, първа алинея;

▼B

в) анулиране на уведомлението за реекспорт в съответствие с член 275, параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 6

Освобождаване от износни мита

Член 277

Освобождаване от износни мита на временно изнесени съюзни стоки

Без да се засяга член 259, съюзните стоки, които са временно изнесени от митническата територия на Съюза, се възползват от освобождаване от износни мита, при условие че бъдат внесени отново.

ДЯЛ IX

ЕЛЕКТРОННИ СИСТЕМИ, ОПРОСТЯВАНИЯ, ДЕЛЕГИРАНЕ НА ПРАВОМОЩИЯ, ПРОЦЕДУРА НА КОМИТЕТ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Разработване на електронни системи

▼M3

Член 278

Преходни мерки

1. Най-късно до 31 декември 2020 г. като преходна мярка могат да бъдат използвани средства за обмен и съхранение на информация, различни от средствата за електронна обработка на данни по член 6, параграф 1, когато електронните системи, необходими за прилагане на разпоредбите на Кодекса, с изключение на посочените в параграфи 2 и 3 от настоящия член системи, все още не са действащи.

2. Най-късно до 31 декември 2022 г. като преходна мярка могат да бъдат използвани средства, различни от средствата за електронна обработка на данни по член 6, параграф 1, когато все още не са действащи електронните системи, необходими за прилагане на следните разпоредби на Кодекса:

а) разпоредбите относно уведомлението за пристигане, представянето и декларациите за временно складиране, установени в членове 133, 139, 145 и 146; както и

б) разпоредбите, свързани с митническата декларация за стоки, въведени на митническата територия на Съюза, предвидени в членове 158, 162, 163, 166, 167, 170—174, 201, 240, 250, 254 и 256.

▼**M3**

3. До 31 декември 2025 г. като преходна мярка могат да бъдат използвани средства, различни от средствата за електронна обработка на данни по член 6, параграф 1, когато все още не са действащи електронните системи, необходими за прилагане на следните разпоредби на Кодекса:

а) разпоредбите относно обезпеченията за потенциални или съществуващи митнически задължения, съдържащи се в член 89, параграф 2, буква б) и член 89, параграф 6;

б) разпоредбите относно обобщените декларации за въвеждане и относно анализа на риска, съдържащи се в членове 46, 47, 127, 128 и 129;

в) разпоредбите относно митническия статус на стоките, съдържащи се в член 153, параграф 2;

г) разпоредбите относно централизираното оформяне, съдържащи се в член 179;

д) разпоредбите относно транзита, съдържащи се в член 210, буква а), член 215, параграф 2 и в членове 226, 227, 233 и 234; както и

е) разпоредбите относно пасивното усъвършенстване, предварителните декларации за заминаване, формалностите при напускане на стоките, износа на съюзни стоки, реекспорта на несъюзни стоки и обобщени декларации за напускане за извеждане на стоките от митническата територия на Съюза, съдържащи се в членове 258, 259, 263, 267, 269, 270, 271, 272, 274 и 275.

Член 278а

Задължения за докладване

1. До 31 декември 2019 г. и всяка следваща година след това до датата, на която електронните системи, посочени в член 278, станат действащи, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишен доклад за напредъка при разработването на тези електронни системи.

2. В годишния доклад се оценява напредъкът на Комисията и на държавите членки при разработването на всяка от електронните системи, като се вземат по-специално предвид следните основни етапи:

а) датата на публикуване на техническите спецификации за външна комуникация на електронната система;

б) периодът за тестовете за съответствие с икономическите оператори; както и

в) очакваните и действителните дати на въвеждане на електронните системи.

3. Ако оценката покаже, че напредъкът не е задоволителен, в доклада се описват и смекчаващите действия, които трябва да бъдат предприети, за да се гарантира въвеждането на електронните системи преди края на приложимия преходен период.

4. Държавите членки предоставят на Комисията два пъти годишно актуализирана таблица за собствения си напредък при разработването и внедряването на електронните системи. Комисията публикува тази актуализирана информация на своя уебсайт.

▼M3

Член 279

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 284, с които се установяват правилата относно обмена и съхраняването на данни в случаите, посочени в член 278.

▼B

Член 280

Работна програма

1. В подкрепа на разработването на електронните системи, посочени в член 278, и с цел уреждане на преходните периоди до 1 май 2014 г., Комисията изготвя работна програма относно разработването и въвеждането на електронните системи, посочени в член 16, параграф 1.

2. Посочената в параграф 1 работна програма има следните приоритети:

а) хармонизиран обмен на информация въз основа на международно възприети модели на данни и формат на съобщенията;

б) реструктуриране на митническите и свързаните с тях процеси с оглед подобряване на тяхната ефективност, ефикасност и единно прилагане и намаляване на разходите за постигане на съответствие; и

в) предлагане на икономическите оператори на широк диапазон от електронни митнически услуги, които да им позволяват да общуват по един и същи начин с митническите власти на която и да е държава членка.

3. Посочената в параграф 1 работна програма се актуализира редовно.

Член 281

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема работната програма по член 280.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

▼C2

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия член, и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

▼B

ГЛАВА 2

Опростявания при прилагането на митническото законодателство

Член 282

Изпробване

Комисията може да разреши по заявление на една или повече държави членки да изпробват за ограничен период от време опростявания при прилагането на митническото законодателство, особено когато са свързани с информационните технологии. Изпробванията не влияят на прилагането на митническото законодателство в държавите членки, които не участват в тях, и се оценяват периодично.

Член 283

Предоставяне на изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията приема решенията по член 282.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 285, параграф 4.

ГЛАВА 3

Делегиране на правомощия и процедура на комитет

Член 284

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочени в членове 2, 7, 10,, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115,, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160,, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206,, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235,, 253,, 265, и 279 се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 30 октомври 2013 г.. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок.Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от 3 месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265, и 279 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Решението поражда действие в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в него дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

▼B

5. Делегиран акт, приет съгласно членове 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, ►C2 216 ◄, 221, 224, 231, 235, 253, 265, или 279, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се продължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 285

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по Митническия кодекс. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 4 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

5. При позоваване на настоящия параграф, се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

6. Когато становището на комитета се получава чрез писмена процедура и при позоваване на настоящия параграф, тази процедура се прекратява без резултат само тогава когато, в срока, определен за предаване на становището, председателят на комитета вземе съответното решение.

ГЛАВА 4

Заключителни разпоредби

Член 286

Отмяна и изменение на действащото законодателство

1. Регламент (ЕО) № 450/2008 се отменя.

2. Регламент (ЕИО) № 3925/91, Регламент (ЕИО) № 2913/92 и Регламент (ЕО) № 1207/2001 се отменят от датата, посочена в член 288, параграф 2.

3. Позоваването на отменените регламенти се счита за позоваване на настоящия регламент и се тълкува съгласно таблиците за съответствие в приложението.

4. В шестото тире от член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 изразът „и Майот“ се заличава, считано от 1 януари 2014 г.

5. Първото тире от член 9, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2658/87 се заличава, считано от датата, посочена в член 288, параграф 2.

▼B

Член 287

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 288

Прилагане

1. Членове 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20,21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41,, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161,, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184a, 186, 187, 193, 196, 200a, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253,, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 и 286 се прилагат от 30 октомври 2013 г..

▼C1

2. Членовете, които не са посочени в параграф 1, се прилагат, считано от 1 май 2016 г..

▼B

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 1, параграфи 1 и 2	Член 1, параграфи 1 и 2
Член 1, параграф 3, първа алинея	Член 1, параграф 3
Член 1, параграф 3, втора алинея	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3	Член 4
Член 4, точки 1 — 8	Член 5, точки 1 — 8
Член 4, точка 9	Член 5, точки 9 и 10
Член 4, точка 10	Член 5, точка 12
Член 4, точки 11 и 12	Член 5, точки 15 и 16
Член 4, точки 13 — 17	Член 5, точки 18 — 22
Член 4, точка 18, буква а), първо изречение	Член 5, точка 23, буква а)
Член 4, точка 18, буква а), второ изречение	Член 130, параграф 3
Член 4, точка 18, букви б) и в)	Член 5, точка 23, букви б) и в)
Член 4, точки 19 — 26	Член 5, точки 24 — 31
Член 4, точка 27 — 32	Член 5, точки 33 — 38
Член 4, точка 33	—
Член 5, параграф 1, първа алинея	Член 6, параграф 1
Член 5, параграф 1, втора и трета алинея	Член 6, параграф 3 и член 7, буква б)
Член 5, параграф 2	Член 6, параграф 2, член 7, буква а) и член 8, параграф 1, буква а)
Член 6	Член 12
Член 7	Член 13
Член 8	Член 14
Член 9	Член 15
Член 10, параграф 1	Член 9 и член 16, параграф 1
Член 10, параграф 2	Членове 10, 11 и 17
Член 11, параграф 1, първа и втора алинея	Член 18
Член 11, параграф 1, трета алинея	Член 18, параграф 2, първа алинея
Член 11, параграф 2	Член 18, параграф 3

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 11, параграф 3, буква а)	Член 18, параграф 2, втора алинея и член 20
Член 11, параграф 3, буква б)	Член 21
Член 11, параграф 3, буква в)	—
Член 12, параграф 1	Член 19, параграф 1
Член 12, параграф 2, първа алинея	Член 19, параграф 2, първа алинея
Член 12, параграф 2, втора алинея	Член 19, параграф 2, втора алинея и член 20, буква б)
Член 13, параграф 1	Член 38, параграф 1
Член 13, параграф 2	Член 38, параграфи 2 и 3
Член 13, параграф 3	Член 38, параграф 4
Член 13, параграф 4	Член 38, параграф 5, първо изречение
Член 13, параграф 5	—
Член 13, параграф 6	Член 23, параграф 2
Член 14	Член 39
Член 15, параграф 1, буква а)	Член 22, член 24, букви а) — ж) и член 25, букви а) и б)
Член 15, параграф 1, буква б)	Член 23, параграф 4, буква б) и член 24, буква з)
Член 15, параграф 1, буква в)	—
Член 15, параграф 1, буква г)	Член 22, параграф 1, трета алинея и член 24, буква а)
Член 15, параграф 1, буква д)	Член 40, буква б)
Член 15, параграф 1, буква е)	Член 25, буква б)
Член 15, параграф 1, буква ж)	Член 23, параграф 4, буква б), член 24, буква з), член 24, буква в), член 28, член 31, буква б) и член 32
Член 15, параграф 1, буква з)	—
Член 15, параграф 2	—
Член 16, параграф 1	Член 22, параграф 1, първа и втора алинея
Член 16, параграф 2	Член 22, параграф 3, първа и втора алинея
Член 16, параграф 3	Член 22, параграф 2
Член 16, параграф 4, първа алинея	Член 22, параграф 6, първа алинея, първо изречение
Член 16, параграф 4, втора алинея	Член 22, параграф 6, първа алинея, второ изречение и член 22, параграф 7

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 16, параграф 5, буква а)	Член 22, параграф 6, втора алинея и член 24, буква ж)
Член 16, параграф 5, буква б)	Член 24, буква е)
Член 16, параграф 6	Член 23, параграф 3
Член 16, параграф 7	Член 29
Член 17	Член 26
Член 18, параграфи 1 — 3	Член 27
Член 18, параграф 4	Член 32
Член 19, параграф 1	Член 28, параграф 1, буква а)
Член 19, параграфи 2 и 3	Член 28, параграфи 2 и 3
Член 19, параграф 4	Член 28, параграф 4, първа алинея и втора алинея, първо изречение
Член 19, параграф 5	Член 31, буква а)
Член 20, параграфи 1 — 4	Член 33
Член 20, параграф 5	Член 34, параграф 4
Член 20, параграф 6, първа алинея	Член 34, параграф 5, първо изречение
Член 20, параграф 6, втора алинея	Член 34, параграф 6
Член 20, параграф 7	Членове 22, 23, 24, 25 и 32
Член 20, параграф 8, буква а)	Член 34, параграфи 1 — 3
Член 20, параграф 8, буква б)	Член 34, параграф 9 и член 34, параграф 1, буква а)
Член 20, параграф 8, буква в)	Член 34, параграф 11 и член 37, параграф 2
Член 20, параграф 9	Член 35, член 36, буква б) и член 37, параграф 1, букви в) и г)
Член 21	Член 42
Член 22	Член 43
Член 23	Член 44
Член 24, параграфи 1 и 2	Член 45, параграфи 1 и 2
Член 24, параграф 3, първа алинея	Член 45, параграф 3
Член 24, параграф 3, втора алинея	—
Член 25, параграф 1	Член 46, параграф 1
Член 25, параграф 2, първа алинея	Член 46, параграф 2

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 25, параграф 2, втора и трета алинея	Член 46, параграф 3
Член 25, параграф 3	Член 46, параграфи 4 — 8 и член 50, параграф 1
Член 26	Член 47
Член 27	Член 48
Член 28, параграфи 1 и 2	Член 49
Член 28, параграф 3	Член 50, параграф 2
Член 29	Член 51
Член 30, параграф 1	Член 52
Член 30, параграф 2	—
Член 31, параграф 1	Член 53, параграф 1
Член 31, параграф 2	Член 53, параграф 3
Член 31, параграф 3	Член 54
Член 32	Член 55
Член 33, параграфи 1 — 4	Член 56, параграфи 1 — 4
Член 33, параграф 5	Член 56, параграф 5 и член 58, параграф 1
Член 34	Член 57, параграфи 1, 2 и 3
Член 35	Член 59
Член 36	Член 60
Член 37	Член 61
Член 38	Членове 62, 63, 67 и 68
Член 39, параграфи 1 и 2	Член 64, параграфи 1 и 2
Член 39, параграф 3	Член 64, параграф 3, първа алинея
Член 39, параграфи 4 и 5	Член 64, параграфи 4 и 5
Член 39, параграф 6	Член 64, параграф 3, втора алинея, член 64, параграф 6 и членове 63 — 68
Член 40	Член 69
Член 41	Член 70
Член 42, параграф 1	Член 74, параграф 1
Член 42, параграф 2	Член 74, параграф 2, букви а) — в) и буква г), уводно изречение
Член 42, параграф 3	Член 74, параграф 3
Член 43, буква а)	Членове 71 и 72 и член 76, буква а)

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 43, буква б)	Член 74, параграф 2, буква г), подточки i), ii) и iii)
Член 43, буква в)	—
Член 43, буква г)	Членове 73 и 75 и член 76, букви б) и в)
Член 44	Член 77
Член 45	Член 78
Член 46	Член 79
Член 47	Член 80
Член 48	Член 81
Член 49	Член 82
Член 50	Член 83
Член 51	Член 84
Член 52	Член 85
Член 53, параграфи 1 — 3	Член 86, параграфи 1 — 3
Член 53, параграф 4	Член 86, параграф 6
Член 54, букви а) и б)	Член 86, параграф 5 и член 88, буква а)
Член 54, буква в)	Член 86, параграф 4 и член 88, параграф 6)
Член 55, параграф 1	Член 87, параграф 1
Член 55, параграф 2, първа алинея	Член 87, параграф 2
Член 55, параграф 2, втора алинея	Член 88, буква в)
Член 55, параграфи 3 и 4	Член 87, параграфи 3 и 4
Член 56, параграфи 1 — 5	Член 89, параграфи 1 — 5
Член 56, параграф 6	Член 89, параграф 7
Член 56, параграф 7	Член 89, параграф 9
Член 56, параграф 8	Член 89, параграф 2, втора алинея
Член 56, параграф 9, първо тире	Член 100, параграф 1, буква б)
Член 56, параграф 9, второ тире	Член 89, параграф 8 и член 99, буква а)
Член 56, параграф 9, трето тире	Член 89, параграф 2, втора алинея
Член 57, параграфи 1 и 2	Член 90

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 57, параграф 3	Член 100, параграф 1, буква а)
Член 58, първа алинея	Член 91
Член 58, втора алинея	—
Член 59, параграф 1, първа алинея	Член 100, параграф 1
Член 59, параграф 1, втора алинея	Член 99, буква б)
Член 59, параграф 2	Член 92, параграф 2
Член 60	Член 93
Член 61	Член 94
Член 62, параграфи 1 и 2	Член 95, параграфи 1 и 2
Член 62, параграф 3	Член 22, член 24, букви а) — ж), член 25, букви а) и б) и член 99, буква в)
Член 63, параграфи 1 и 2	—
Член 63, параграф 3, буква а)	—
Член 63, параграф 3, буква б)	Член 96, параграф 1, буква а), член 96, параграф 2, член 100, параграф 1, буква в) и член 100, параграф 2
Член 63, параграф 3, буква в)	Член 96, параграф 1, буква б),член 96, параграф 2, член 100, параграф 1, буква в) и член 100, параграф 2
Член 64	Член 97
Член 65, параграфи 1 и 2	Член 98
Член 65, параграф 3	Член 99, буква г) и член 100, параграф 1, буква б)
Член 66	Член 101, параграфи 1 и 2
Член 67, параграф 1, първа и втора алинея	Член 102, параграф 1
Член 67, параграф 1, трета алинея	Член 106
Член 67, параграфи 2 и 3	Член 102, параграф 2 и параграф 3, първа алинея
Член 68, параграфи 1 и 2	Член 103, параграфи 1 и 2
Член 68, параграф 3	Член 103, параграф 3, буква а)
Член 68, параграф 4	Член 103, параграф 4
Член 69	Член 104
Член 70	Член 105, параграфи 1 — 5
Член 71	Член 105, параграф 6
Член 72, параграфи 1 и 2	Член 108, параграфи 1 и 2

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 72, параграф 3	Член 108, параграф 3 и член 115
Член 73	Член 109
Член 74	Член 110
Член 75	Член 110
Член 76	—
Член 77, параграф 1, първа алинея	Член 112, параграф 1
Член 77, параграф 1, втора и трета алинея	Член 112, параграф 2
Член 77, параграф 2	Член 112, параграф 3
Член 77, параграф 3	Член 112, параграф 4
Член 78, параграф 1, първа алинея	Член 113
Член 78, параграф 1, втора алинея	Член 99, буква г) и член 100, параграф 1, буква б)
Член 78, параграфи 2 — 4	Член 114, параграфи 1 — 3
Член 78, параграф 5	Член 114, параграф 4
Член 79, параграф 1	Член 116, параграф 1
Член 79, параграфи 2 — 5	Член 116, параграфи 4 — 7
Член 80	Член 117, параграф 1
Член 81, параграфи 1 и 2	Член 118, параграфи 1 и 2
Член 81, параграф 3	Член 118, параграф 4
Член 82, параграф 1	Член 119, параграф 1
Член 82, параграф 2	Член 119, параграф 3
Член 83	Член 120, параграф 1
Член 84, параграф 1	Член 121, параграф 1
Член 84, параграф 2	Член 121, параграф 3
Член 85, първо изречение	Член 116, параграф 2, член 117, параграф 2, член 118, параграф 3, член 119, параграф 2, член 120, параграф 2, член 121, параграф 2 и член 1123, параграф 1
Член 85, второ изречение	Член 116, параграф 3, член 122 и член 121, параграф 2
Член 86, параграф 1, уводно изречение	Член 124, параграф 1, уводно изречение и буква а)
Член 86, параграф 1, букви а) — в)	Член 124, параграф 1, букви б) — г)
Член 86, параграф 1, букви г) и д)	Член 124, параграф 1, буква д)

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 86, параграф 1, букви е) — к)	Член 124, параграф 1, букви е) — к)
Член 86, параграфи 2 и 3	Член 124, параграфи 2 и 3
Член 86, параграфи 4 — 6	Член 124, параграфи 5 — 7
Член 86, параграф 7	Член 126
Член 87, параграф 1	Член127, параграф 1 и параграф 2, буква а)
Член 87, параграф 2, първа алинея	Член 127, параграф 3, първа алинея
Член 87, параграф 2, втора алинея	Член 127, параграф 8
Член 87, параграф 3, първа алинея, буква а)	Член 127, параграф 2, буква б) и член 131, буква а)
Член 87, параграф 3, първа алинея, букви б) и в)	Член 131, буква б)
Член 87, параграф 3, първа алинея, буква г)	Член127, параграф 3 и член 161, буква а)
Член 87, параграф 3, втора алинея	—
Член 88, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 6, параграф 1
Член 88, параграф 1, първа алинея, второ изречение	Член 127, параграф 7
Член 88, параграф 1, втора алинея	Член 6, параграф 2
Член 88, параграф 2	Член 127, параграф 4, първа алинея
Член 88, параграф 3	Член 127, параграф 4, втора алинея и параграф 6
Член 88, параграф 4, първа алинея	Член 133, параграф 1, първа алинея
Член 88, параграф 4, втора и трета алинея	Член 6, параграф 2 и член 7, буква а)
Член 89, параграф 1	Член 129, параграф 1
Член 89, параграф 2	—
Член 90	Член 130, параграф 1
Член 91	Член 134
Член 92, параграф 1, първа алинея	Член 135, параграф 1
Член 92, параграф 1, втора алинея	Член 135, параграф 2
Член 92, параграф 1, трета алинея	—

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 92, параграфи 2 — 5	Член 135, параграфи 3 — 6
Член 93, параграф 1	Член 136
Член 93, параграф 2	—
Член 94	Член 137
Член 95, параграф 1	Член 139, параграф 1
Член 95, параграфи 2 и 3	Член 139, параграфи 3 и 4
Член 95, параграф 4	Член 139, параграф 6
Член 96, параграфи 1 и 2	Член 140
Член 96, параграф 3	Член 1139, параграф 7
Член 97, параграф 1	Член 149
Член 97, параграф 2	Член 150
Член 98, параграф 1	Член 144
Член 98, параграф 2	Член 139, параграф 5
Член 99	Член 141, параграф 1
Член 100	Член 141, параграф 2
Член 101, параграф 1	Член 153, параграф 1
Член 101, параграф 2, буква а)	Член 153, параграф 2 и член 156, буква а)
Член 101, параграф 2, буква б)	Член 156, буква б) и член 157
Член 101, параграф 2, буква в)	Член 153, параграф 3 и член 156, буква в)
Член 102	Член 154
Член 103	Членове 155, параграф 2 и 156, буква г)
Член 104, параграф 1	Член 158, параграф 1
Член 104, параграф 2	Член 158, параграф 3
Член 105, параграф 1	Член 159, параграфи 1 и 2
Член 105, параграф 2, букви а) и б)	Член 159, параграф 3 и член 161, буква а)
Член 105, параграф 2, буква в)	Член 22, параграф 1, трета алинея, и член 25, буква в)
Член 106, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 179, параграф 1, първа алинея
Член 106, параграф 1, първа алинея, второ изречение	—
Член 106, параграф 2	Член 179, параграфи 3 и 6

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 106, параграф 3	Член 179, параграф 5
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква а)	Член 22, член 24, букви а) — ж) и член 25, букви а) и б)
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква б)	Член 23, параграф 4, буква а) и член 24, буква з)
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква в)	Член 179, параграф 1, втора алинея, член 179, параграф 2 и член 180
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква г)	Член 22, параграф 1, трета алинея и член 24, буква а)
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква д)	Член 25, буква б)
Член 106, параграф 4, първа алинея, буква е)	Член 23, параграф 4, буква б), член 24, буква з), член 28, член 31, буква б) и член 32
Член 106, параграф 4, първа алинея, букви ж) и з)	Член 181
Член 106, параграф 4, втора алинея	—
Член 107, параграф 1, първо изречение	Член 6, параграф 1
Член 107, параграф 1, второ изречение	Член 182, параграф 1
Член 107, параграф 2	Член 158, параграф 2
Член 107, параграф 3	Член 160, член 161, буква б), член 181, параграфи 2 — 4, членове 183 и 184
Член 108, параграф 1, първа алинея, първо изречение	Член 162
Член 108, параграф 1, първа алинея, второ и трето изречение	Член 170, параграф 4
Член 108, параграф 1, втора алинея	Член 6, параграф 2, член 7, буква а) и член 8, параграф 1, буква а)
Член 108, параграф 2	Член 163, параграфи 1 и 2
Член 108, параграф 3, първа алинея	Член 6, параграф 1
Член 108, параграф 3, втора алинея	—
Член 108, параграф 4	Член 163, параграф 3, член 164 и член 165, буква б)
Член 109, параграф 1	Член 166, параграф 1
Член 109, параграф 2	Член 166, параграф 2 и член 168, буква а)

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 109, параграф 3	Член 6, параграф 2, член 7, буква а), член 8, параграф 1, буква а) и член 165, буква а)
Член 110, параграф 1, първа алинея	Член 167, параграф 1, първа алинея
Член 110, параграф 1, втора алинея	Член 167, параграф 1, трета алинея
Член 110, параграф 1, трета алинея	Член 167, параграфи 2 и 3 и член 168, буква г)
Член 110, параграфи 2 и 3	Член 167, параграфи 4 и 5
Член 111, параграф 1	Член 170, параграф 1
Член 111, параграф 2, първо изречение	Член 170, параграф 2
Член 111, параграф 2, второ изречение	Член 170, параграф 3, букви а) и б)
Член 111, параграф 3	Членове 170, параграф 3, буква в)
Член 112, параграф 1, първа алинея	Член 172, параграф 1
Член 112, параграф 1, втора алинея, първо изречение	Член 182, параграф 2
Член 112, параграф 1, втора алинея, второ изречение	Член 182, параграф 3
Член 112, параграф 2	—
Член 112, параграф 3	Член 172, параграф 2
Член 112, параграф 4	Член 176, буква б)
Член 113, параграфи 1 и 2	Член 173, параграфи 1 и 2
Член 113, параграф 3	Член 173, параграф 3 и член 176, буква в)
Член 114, параграф 1	Член 174, параграф 1
Член 114, параграф 2, първа алинея	Член 174, параграф 2
Член 114, параграф 2, втора алинея	Член 175
Член 115, първа алинея	Член 177, параграф 1
Член 115, втора алинея	Член177, параграф 2 и член 178
Член 116, параграф 1	Член 185, параграф 1
Член 116, параграф 2, първа алинея, буква а)	Член 22, член 24, букви а) — в) и член 25, букви а) и б)

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 116, параграф 2, първа алинея, буква б)	Член 23, параграф 4, буква а), член 23, параграф 5, член 24, буква з) и член 25, буква в)
Член 116, параграф 2, първа алинея, букви в) и г)	Член 185, параграф 2 и член 186, буква а)
Член 116, параграф 2, първа алинея, буква д)	Член 22, параграф 1, трета алинея и член 24, буква а)
Член 116, параграф 2, първа алинея, буква е)	Член 25, буква б)
Член 116, параграф 2, първа алинея, буква ж)	Член 23, параграф 4, буква б), член 24, буква з), член 28, член 31, буква б) и член 32
Член 116, параграф 2, първа алинея, букви з) и и)	Член 186, буква б) и член 187
Член 116, параграф 2, втора алинея	—
Член 117	Член 188
Член 118	Член 189
Член 119, параграфи 1 и 2	Член 190
Член 119, параграф 3	Член 193
Член 120	Член 191
Член 121	Член 192
Член 122	Член 193
Член 123, параграфи 1 и 2	Член 194
Член 123, параграф 3	Член 179, параграф 4
Член 124, параграф 1	Член 195, параграф 1
Член 124, параграф 2	Член 195, параграфи 2 и 3 и член 196
Член 125	Член 197
Член 126, параграф 1	Член 198, параграф 1
Член 126, параграф 2	Член 198, параграф 2, първа алинея, първо изречение
Член 127, параграф 1	Член 199
Член 127, параграф 2	Член 198, параграф 3, буква г)
Член 128	Член 198, параграф 2, първа алинея, второ изречение и втора алинея, член 198, параграф 3, букви а) — в) и член 200
Член 129	Член 201
Член 130, параграф 1	Член 203, параграф 1, първа алинея

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 130, параграфи 2 — 5	Член 203, параграфи 2 — 5
Член 131, буква а)	—
Член 131, буква б)	Член 204
Член 132	Член 205
Член 133	Член 208, параграф 1
Член 134	Член 202, член 203, параграф 1, втора алинея, член 203, параграф 6, членове 206, 207 и 209а
Член 135	Член 210
Член 136, параграф 1	Член 211, параграф 1
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква а)	Член 22, член 24, букви а) — ж) и член 25, букви а) и б)
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква б)	Член 23, параграф 4, буква а) и член 24, буква з)
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква в)	Член 211, буква а)
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква г)	Член 22, параграф 1, трета алинея и член 24, буква а)
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква д)	Член 25, буква б)
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква е)	Член 23, параграф 4, буква б), член 24, буква з), член 28, член 31, буква б) и член 32
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква ж)	—
Член 136, параграф 2, първа алинея, буква з)	—
Член 136, параграф 2, втора алинея	—
Член 136, параграф 3, първа алинея, буква а)	Член 211, параграф 3, първа алинея, буква а)
Член 136, параграф 3, първа алинея, буква б)	Член 211, параграф 3, първа алинея, букви б) и в)
Член 136, параграф 3, първа алинея, буква в)	Член 211, параграф 3, първа алинея, буква г)
Член 136, параграф 3, втора алинея	Член 212, буква в)
Член 136, параграф 4, първа алинея	Член 211, параграф 4
Член 136, параграф 4, втора алинея	Член 211, параграф 5

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 136, параграф 4, трета алинея	Член 211, параграф 6
Член 136, параграф 4, четвърта алинея, букви а) и б)	Член 213
Член 136, параграф 4, четвърта алинея, буква в)	Член 212, буква в)
Член 136, параграф 5	Член 23, параграф 2
Член 137, параграф 1	Член 214, параграф 1
Член 137, параграф 2	Член 214, параграф 2 и член 7, буква в)
Член 138	Член 215, параграфи 1 — 3
Член 139	Член 218
Член 140, параграф 1	Член 219
Член 140, параграф 2	Член 221, буква а) и член 222, буква б)
Член 141	Член 220
Член 142, параграф 1, първа, втора и трета алинея	Член 223, параграф 1
Член 142, параграф 1, четвърта алинея	Член 224, буква а)
Член 142, параграф 2, първа алинея, буква а)	Член 223, параграф 2, първа алинея, буква а)
Член 142, параграф 2, първа алинея, букви б) и в)	Член 223, параграф 2, първа алинея, букви в) и г)
Член 142, параграф 2, втора алинея	Член 223, параграф 2, първа алинея, буква б) и член 224, буква в)
Член 142, параграф 3, първа алинея	Член 223, параграф 3
Член 142, параграф 3, втора алинея	Член 224, буква г)
Член 142, параграф 4	Член 223, параграф 4
Член 143	Член 221, параграф 2, членове 216 и 217, член 221, буква б), член 222, буква б), член 224, буква б), членове 225, 228, 229, 230, член 231, буква б), член 232, член 233, параграф 4, членове 235 и 236, член 243, параграф 2, член 251, параграф 4, член 254, параграфи 2, 3, 4 и 5 и член 257, параграф 4
Член 144, параграф 1	Член 226, параграф 1
Член 144, параграф 2	Член 226, параграф 2 и член 231, буква а)
Член 144, параграф 3	Член 226, параграф 3

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 144, параграф 4	—
Член 145, параграфи 1 и 2	Член 227
Член 145, параграф 3, първа алинея	Член 155, параграф 1
Член 145, параграф 3, втора алинея	Член 157
Член 146	Член 233, параграфи 1 — 3
Член 147	Член 234
Член 148, параграф 1	Член 237, параграф 1
Член 148, параграф 2, първа алинея	Член 237, параграф 2
Член 148, параграф 2, втора алинея	Член 237, параграф 3 и член 239
Член 149	Член 242
Член 150, параграф 1	Член 238, параграф 1
Член 150, параграф 2, буква а)	—
Член 150, параграф 2, буква б)	Член 238, параграф 2
Член 150, параграф 3	—
Член 151, параграф 1, първа алинея	Член 144
Член 151, параграф 1, втора алинея	Член 145, параграф 3
Член 151, параграф 2	Член 145, параграфи 5 и 11
Член 151, параграф 3	—
Член 151, параграф 4	Член 147, параграф 4
Член 151, параграф 5	Член 145, параграфи 1, 2, 4 и 6 — 10, член 146, член 147, параграфи 3 и 4 и членове 148 и 151
Член 152	Член147, параграфи 1 и 2
Член 153	Член 240
Член 154, параграф 1, буква а)	Член 137, параграф 3, първо изречение
Член 154, параграф 1, буква б)	Член 241, параграф 1
Член 154, параграф 2	Член 137, параграф 3, второ изречение и Член 241, параграф 2
Член 155, параграф 1	Член 243, параграф 1
Член 155, параграфи 2 и 3	Член 243 параграфи 3 и 4
Член 156	Член 244

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 157	Член 245
Член 158	Член 246
Член 159	Член 247
Член 160	Член 248
Член 161	Член 249
Член 162	Член 250
Член 163	Член 251, параграфи 1 — 3
Член 164, първа алинея	Член 253
Член 164, втора алинея	—
Член 165	Член 252
Член 166, параграф 1	Член 254, параграф 1
Член 166, параграфи 2 и 3	Член 254, параграфи 4 и 5
Член 167	Член 255
Член 168	Член 256
Член 169	Член 257, параграфи 1 — 3
Член 170	Член 258
Член 171, параграфи 1 и 2	Член 259, параграфи 1 и 2
Член 171, параграф 3	Член 86, параграф 5
Член 171, параграф 4	Член 259, параграф 3
Член 172	Член 260
Член 173	Член 261
Член 174	Член 262
Член 175, параграф 1, първа алинея	Член 263, параграф 1
Член 175, параграф 1, втора алинея	Член 263, параграф 2, буква а)
Член 175, параграфи 2 и 3	Член 263, параграфи 3 и 4
Член 176, параграф 1, букви а) и б)	Член 263, параграф 2, буква б) и член 265, буква б)
Член 176, параграф 1, букви в) и г)	Член 265, буква б)
Член 176, параграф 1, буква д)	Член 161, буква а)
Член 176, параграф 2	—
Член 177, параграфи 1 и 2	Член 267, параграфи 1 и 3
Член 177, параграф 3	Член 267, параграф 2

▼B

Регламент (ЕО) № 450/2008	Настоящият регламент
Член 177, параграф 4	Член 267, параграф 2
Член 177, параграф 5	Член 268
Член 178, параграф 1	Член 269, параграф 1
Член 178, параграф 2, буква а)	Член 269, параграф 2, букви а) и б)
Член 178, параграф 2, буква б)	Член 269, параграф 2, букви б) и д)
Член 178, параграф 3	Член 269, параграф 3
Член 179	Член 270
Член 180, параграф 1	Член 271, параграф 1, първа алинея
Член 180, параграф 2, първо изречение	Член 6, параграф 1
Член 180, параграф 2, второ изречение	Член 271, параграф 3
Член 180, параграф 3, първа алинея	Член 6, параграф 2
Член 180, параграф 3, втора алинея	Член 271, параграф 4
Член 180, параграф 4	Член 271, параграф 2
Член 181, първа и втора алинея	Член 272, параграф 1
Член 181, втора и трета алинея	—
Член 182, параграф 1	Член 277
Член 182, параграф 2	—
Член 183, параграф 1	Член 16, параграф 1 и член 17
Член 183, параграф 2, букви а) и б)	—
Член 183, параграф 2, буква в)	Членове 280 и 283
Член 184	Член 285
Член 185	—
Член 186	Член 286, параграфи 2 и 3
Член 187	Член 287
Член 188, параграф 1	Член 288, параграф 1
Член 188, параграф 2	Член 288, параграф 2
Член 188, параграф 3	Член 288, параграф 1